

Kronika 1920 – 1938

Den Svobody – 28. Říjen 1918 – je den znovuzrození naší české samostatnosti, našeho národního života; dnem, kdy národ náš vstupuje jako ucelená silná složka mezi ostatní, dávno samostatné národy.

Řízení osudu republiky ujímá se revoluční Národní shromáždění s tatíčkem Masarykem v čele. Zákony, jež toto Národní shromáždění vydávalo, směřovaly téměř výhradně k hmotným starostem dne, k zacelení ran válkou zasazených a k upevnění státního svazku naší republiky.

A přece při těchto starostech nezapomněli zástupcové lidu na úkoly kulturní. Jejich chloubou může být zákon ze dne 22. Července 1919 o veřejných knihovnách obecních a zákon ze dne 30. Ledna 1920, jímž se ukládá obcím celé republiky pečovati o vzorné zapisování místních událostí a věcí hodných paměti do obecní kroniky.

Též i zdejší obecní zastupitelstvo pochopilo význam pamětní kroniky pro budoucí časy a usneslo ve schůzi, konané 18. května 1922, by i ve zdejší obci byla vedena pamětní kniha. Při tom byl jsem já, Hynek Halík, zdejší správce školy, ustanoven prvním kronikářem. Ujal jsem se s radostí namáhavé, ale vážné práce. Ve zdejší obci působím od 1. června 1920.

Ježdkovice jsou úhledná vesnička, jejichž domy jsou vystavěny po obou stranách okresní silnice. Prof. Vincenc Prasek ve své knize: „Historická topografie země opavské“ z r. 1889 píše o Ježdkovicích: Jestkovic (Ješkovic), něm. Jaeschkowitz, západně od Opavy, ves se školou, mající s Cholticemi 424 obyvatelů. Správný tvar je Ješkovic, jež je odvozen od křestního jména Ješek – Jan, patrně to zakladatele obce. Nynější tvar, Ježdkovice- uvádí již ve svém majestátě l. 1270 král Přemysl Otakar II. A dle toho i Šembera na své mapě napsal. Ježdkovice vznikly po roce 1220 na újezdě Stěborském, jež náležel klášteru Velehradskému. Připomíná se jich po prvé l. 1250 na breve papeže Inocence IV., daném v Lyoně dne 18.XII., kdež se píše „Jeskendorf“; na listě biskupa Brunona daném l. 1265 slovy Jescowiz a na majestátě krále Přemysla Otakara II. „Ježdcowiz“. (K panství kláštera velehradského náleželo ve Slezsku mimo Ježdkovic ještě dvacet obcí).

Část Jestkovic se dostala počátkem XV. století jiným pánům. Ztěch se připomíná Jan Krepovský, později Margareta Prokowna se synem. L. 1412 vykonával vrchní právo na Jestkovicích pan Herbort a Mikuláš Fulštejn ze Slavkova. (Tito dva bratři odváděli 2 marky ročního poplatku klášteru sv. Kláry v opavě. Tento byl vystavěn r. 1305-07 od Minoritského konventu s potvrzením od Václava III., krále českého a polského a od vévody opavského Mikuláše I.)

Okolo roku 1440 seděl na díle „Ješkovic“ Kryštofor Mrakota a po něm l. 1449 Budivoj, kteréhož kněz Petr Gloria, farář ze Stěbořic pohní, „že mu je dlužen 4 kopy za službu a 20 grošů na nohavice“. Kdo po Budivojovi z „Ješkovic“ držel tento díl nelze sledovati. Ostatní větší díl zůstával nadále při Stěbořicích. Pan Hyncík Běrka z Násile drže Stěborského zboží také statky Násile, Heraltice a Vikštejn, zůstával syny Bernarta, Jiřika, Hynka a Voka. Z těch synů dostal: Hynek Heraltice a pan Jiřík kromě Litultovic také Jestkovic, Mladotice, Jakartovice, Bohdanovice a část Heřmanic, bratříkovic a pusté vsi Držkovic.

Pan Jiřík to zboží asi od r.1512, ale okolo r.1520 s bratrem Hynkem prodal podíly své v Heřmanicích, Bratříkovicích a pustých Držkovicích Janovi z Bobolusk, a za krátko bratrovi svému Vokovi. Zůstaly mu tedy l.1519, poněvadž pustou ves Mladotice (Mladecko) byl zastavil Janovi Stošovi z Kounic, ještě vsi Jestkovic, Bohdanovice, Jakartovice a díl Hlavnice. Ač se pan Jiřík Hyncík Běrka l.1524 píše jen na Bohdanovicích, podržel přece Jestkovic a díl Hlavnice a žil ještě 1533. Přišed do velikých nesnází, rozestavil všecko své zboží, jež mu od Stěborského panství bylo připadlo, pánům z Vrbna, takže jediné Jestkovic dostaly se Janu Vokovi Běrkovi z Násile.

Tento pán drže tehda také Šilheřovice pohnán jest l.1537 od pana Jana Stoše z Kounic na Žiboticích, „že jest na tom zůstal se o to sněsti, rok položili a den tomu jmenovati, z čehož Vala z Žibotic, člověk můj Jakuba Mroskova, syna fojta „ješkovského“ poddaného jeho vo to fojstství „Ješkovské“ viniti chce, a tu vyslyšíc obě strany, abychom přispíšíc pro ortel do Hlubčic poslali a on toho roku položiti nedbá.“ Zajímá tato zpráva svědčí patrně, že jestkovský fojt užíval práva hlubčického.

Zapomenutý Jan Vok Běrka z Násile dceru svou Mandalenu dal za manželku panu Jiříku Stošovi z Kounic na Žiboticích. Tomuto zeti svému pustil Jestkovice i s dobrými vůlemi na zástavní zboží Heřmanice, Bratříkovice, pusté Držkovice a Heřmínovi. Poněvadž ale týž pan Jan Vok byl totéž zboží zástavní postoupil také pánům z Vrbna na Heralticích, nastaly z toho veliké spory, neboť nevěděl ani jeden ani druhý, kdo z nich pravé zápisy na to zboží klášterské má. A tak l.1543 a 1546 pan Jiřík Stoš z Kounic a na „Jestkovicích“ pohnou pana Jana z Vrbna na Heralticích, že mu smlouvy učiněné o vsi Jakartovicích a Bohdanovicích ukázati nechce. Naproti tomu zase l.1547 pan Jan z Vrbna pohnou Jiříka Stoše na „Jestkovicích“, že mu drží vsi Heřmanice, Bratříkovice, Jestkovice a pusté Držkovice. A týž pan téhož pana Jiříka žaluje, že mu Tomáše, rychtáře z Heřmanic, Folyse z Heřmanic, Urbana, rychtáře z Bratříkovic a Michálka z Bratříkovic k svědomí postaviti nechce. Pan Jiřík Stoš brání se jak může, i žaluje pana Jana z Vrbna, že Alexandra Voka Běrku na Šilheřovicích, poddaného k tomu míti nechce, aby mu smlouvy ukázal o Heřmanice, Bratříkovice a pusté Heřmínovy a Držkovice. Zatím pan Jan z Vrbna nevysoudil nic.

Tou dobou pan Jiřík pojal k manželství pannu Annu Čeplovnu z Belku. Poněvadž nebylo v Jestkovicích panského sídla, učinil tchán, pan Jan Čepel na Poněticích, smlouvu s otcem Jiříkovým, „jestliže tito manželé spolu na Žiboticích zbyti nemohli“, že pán Jan Stoš svému synu postoupí Moravici. A když se skutečně nemohli srovnati, tchán Jiříkův l.1549 pohnal pana Jana Stoše o postoupení Moravice. Nicméně při dvoře Jestkovském nějaké obydlí pro panstvo bylo zřízeno, kamž se jednou panstvo se služebnictvem svým asi l.1550 sjelo. Přitom se však přihodilo, že ve dvoře Jestkovském od Jiříka Čecha zamordován jest Stanislav Rýbka, nejspíše páně Jiříkův. Poněvadž vrah byl služebníkem Hradeckého pána, Frydrycha Četryše, domáhal se u něho pan Jiřík postavení svědkův stran té vraždy, totiž Jana Kopřivy z Hradce, Mikuláše Kuchaře, Šimona maštalím, Václava písaře, Jana Kováře z Hradce a Ondřeje Lahvičky.

Tehda měl pan Jiřík Stoš také spor s Volfem z Drahotuš a na Boboluscích o hranice Heřmanické a o les Košetický. Pan Jiřík Stoš okolo l. 1552 pustil pustou ves Držkovice s pustou vsí Heřmínovami fojtu Jakartovskému, vsi Heřmanice, Bratříkovice a Jestkovice zase Františku Rotumberkovi z Ketře a z Drslavě. Tento píše se na Jestkovicích l. 1553 a 1554. Poněvadž to zboží jen na vypůjčené peníze b 1500 zl. Držel, hned po jeho smrti okolo r. 1555 uvázali se v ty 3 vsi rukojmové: Frydrych Stoš z Kounic a na Branici (jenž tyto vsi měl v opatrování za Jana Stoše, syna Jiříka Stošové) Otík Stoš na Deštném, Jaroš z Kunčic a na Všechovicích a Jiřík Vysocký z Vysoké.

Tu chvíli nastala pro pány z Vrbna příhodná doba, aby obnovili své nároky i na tyto zbytky zboží mnišího. Což také provedli l.1558. Avšak l.1561 zemský soud nalezl, aby pan Štefan z Vrbna, hejtman zemský, zmíněným rukojmím za ty 3 vesnice Heřmanice, Bratříkovice a Jestkovice 470 zl. Uherských zaplatil. Od té doby zůstaly Jestkovice v držení pánů Heraltských.

R. 1591 začala se v Bruntálu pod ochranou a nákladem p. Hynka staršího z Vrbna, pána na Bruntálu, Goldštejně atd. a to bez svolení biskupa olomouckého i proti záповědi císařské tisknouti „Postilla česká na evangelia nadělení“. Když biskup Hynkovi o to domlouval, slíbil pán, že tiskaře odbude, ale neučinil toho, nýbrž dal tiskárnu přestěhovati do svého dvora v Jestkovicích, kdež se skrytě tisklo dále. Spisovatel této evangelické postily- kněz Martin Filadelfa Zámorský., správce českého kostela u sv. Jiří v Opavě mezi tím 9.března 1592

zemřel. K žádosti biskupově vydáno dvoje císařské poručení, aby p. Hynek tisk zastavil a co vytištěno, aby hejtman knížectví Opavského zabavil. Bruntálský pán netroufal si sice dále opatřit jim bezpečný titulek v Loděnici pod knížetem Jiřím Fridrichem Krnovským. Dne 1. září 1592 přibral se do Loděnice Jiřík Hromiš, úředník hejtmana opavského, vyslan jsa na výzvědy. V přízemku na tvrzi zastal pět dělníků při pilné práci, byli to tovaryši vratislavského tiskaře Jiříka Baumana a v horní jizbě kdosi z Opavy seděl a korekturu vykonával, jak tovaryši Hromišovi oznámili. Měli pry toho natisknout 800 exemplářů. Hejtman opavský nemeškal zpraviti o tom biskupa, jenž pak dne 15. září žádal císaře, aby vládě krnovské aneb vratislavským poručeno bylo, aby tisk „jedovaté knihy“ přetrhli a tiskaře do Prahy postavili. Mezi tímto sem tam dopisováním, dílo v Loděnici je dokonáno, jen že nebylo lze vytisknout tolik kusů, jak se zamýšlelo. Pro čistou, jadrnou mluvu českou a hojnost údajů z kulturního života drží postila Zamrského přední místo mezi spisy svého druhu.

Koncem XVI. století, za těchto pánů z Vrbna, byl zde první mužský klášter (Opavský týdeník z 23.II.1854). O tomto klášteře nemůže býti sporu, protože při stavbě domu č. 31 roku 1849 našli se malé, ale drobné sklepy a též v zámecké zahradě – u středních schodů se našlo silné zdivo (dle zámecké kroniky od Antonína svob. p. Sedlnického).

L. 1609 pan Hynek starší Bruntálský z Vrbna dal správčí list, pořízený tuším již l. 1594 na ves Jestkovice, ves bratříkovice a pustou ves Mladotice ve dsky vložiti panu Karlu Bítovskému z Bítova a na Litultovicích. Tak se dostaly Jestkovice k panství Litultovskému, ač na krátko, neboť l. 1618 pan Kašpar Rejpníc z Petrovic a na Litultovicích prodal Jestkovice Frydrychovi svob. pánu Mitrovskému z Nemyšle, kterýž také spolupodepsán jest l. 1619 o svobodný dvůr v Jemnici. V tu dobu spadá asi zbudování tvrze čili zámku Jestkovského. Poněvadž ale pán Frydrih Mitrovský l. 1619 zemřel, zdědila to zboží napřed jeho vdova Barbora Mošovská z Moravčina, která se zase provdala za pana Jana Semordského ze Semoradi; pak jeho dcera Helena Magdaléna Mitrovská, provdaná za Václava hraběte z Opersdorfu. Tento prodal Jestkovice sestře své Marii Magdaléně Pavle, rozené hraběnce Opersdorfovné a provdané svob. paní ze Zvole.

Za nedlouho, l. 1689, koupil to zboží František Oldřich svob. pán z Poppen, při jehož rodě zůstalo do r. 1723. Z doby tohoto pána je zajímavá událost:

Za panování císaře Leopolda I., pro ustavičné války, napořád bylo třeba doplňovati vojenské pluky. Do r. 1690 doplňovali pluky důstojníci verbíři. Od toho ruku uloženo zemím, by určitý počet vojáků dodali. R. 1694 mělo knížectví Opavské odvésti 108 mužů. Z toho bylo určeno, by Zlatníky, Jestkovice a Milostovice postavili jednoho brance. Připdali na Jana Šterbu, člověka neosedlého, jenž od několika let živil se jak uměl, ve Vejhovcích, v Milostovicích a jinde v okolí zlatnickém. A tak to s ním provedli:

V pondělí velikonoční r. 1695 byl Šterba v Opavě – „prý u zpovědi“. Když pak vyšel branou jaktarskou z města, Zlatničtí ho tu popadli, svázali, do munduru kyrysarského oblekli a zemskému komisaři p. Maximiliánovi Mitrovskému oddali, ačkoli protestoval a tvrdil, že jest poddaným hraběte Jiřího Adama z Gašina na Polské Nové Serckvi. Zlatnickým se to násilné verbování špatně vyplatilo. V měsíci květnu přihlásil se hrabě z Gašina u zemského hejtmana žádaje, aby poddaný Šterba mu byl vydán. Ve Zlatníkách se hned lekli, věděli že bude velká ostuda. Pročež majitelka statku paní Helena Zuzana Mošová sebravši člověka svého na humně, kde mlátil, poslala ho k výměně za Šterbu do Opavy. Než zemský komisař o propuštění Šterby nechtěl ani slyšeti; prý kyrysara tak šumného by nesnadno dostal. Za několik dní i při dobré vůli pana komisaře výměna již nebyla možná, poněvadž kyrysar Šterba utekl do světa širého, nikoli k pánu svému.

Tak octli se zlatničtí v procesu s hrabětem z Gašina. Marně se hájili ukazující k císařským patentům, že sebrali jen člověka tuláka, který od devíti let tu a tam pobudoval a nikdy za poddaného některé vrchnosti se nehlásil. Hejtmanství jim uložilo, aby se s hrabětem porovnali. Smluvili se s ním, že mu dají 100zl. Náhrady, útraty že zaplatí a pěkný odpros

učiní. Ale nebylo čím platiti, zvláště když Jestkovští a Milostovští nechtěli ničím k náhradě té přispěti. Paní Mošová přimlouvala se za svoje poddané, abatyše kláštera sv. Kláry činila taktéž, hejtman však neustal naléhati o placení, poněvadž hrabě z Gašína dorážel zas na něho. Tři leta psalo se sem i tam aniž by se věc hnula s místa. Z jara r. 1698 fojtové zlatnický a milostovský dáni jsou v Opavě do vězení. Sousedé jejich prosili, aby je hejtman propustil a dal jim advokáta, že se již v té motanici nevyznají. Fjt zlatnický Jan svetřík jest propuštěn, když druh jeho milostovský v smrduté šatlavě byl skonal.

Když pak dne 24. Října hejtman zase jednou obeslal k sobě sousedy, odepsali mu zdvořile, že by rádi přišli, kdyby nebylo toho opavského vězení. R. 1700 hrabě z Gašína ještě pořád domáhal se náhrady. Zdali kdy co obdržel nevíme.

Od r. 1717 do 1723 držel Jestkovice Karel František z Poppen.

Roku 1723 koupil Jestkovice Karel Jan, svobodný pán z Halama z Jičina, jenž měl k manželství Annu Františku Zuzanu z Naykauzu. Dne 20. února 1723 z nařízení Karla VI. Byl proveden soupis ve zdejší obci kvůli zdanění. (dle Karolinského urbáře v zemském archivu v Opavě). Sešla se čtyřčlenná komise ve velkostatku a ocenila zboží takto: (slezský tolar = 24 stříbrných grošů.)

Chmeloviny	za 4 slezské tolary	4 stříbrné groše	
Vína a piva.....	“ 91 “	“ 16 “	“
Dřevo	“ 16 “	“ 16 “	“
Dobytka	“ 419 “	“ 10 “	“ 12 haléřů
Obilí	“ 692 “	“ 17 “	“
<hr/>			
Úhrnem:	1224 slezské tolary	15 stříbrných grošů	12 haléřů

Členové komise byli: František Leopold Lichnovský, František Karel Viplar, Vilém Bernard ze Lhoty a Zachariáš Eusebius. Táž komise se opět sešla 23. Listopadu 1724 a shledala, že vrchnost má 5 sedláků a 21 zahradníků. Cena jejich:

Zahrad činila.....	4 slezské tolary	4 stříbrné groše	0 haléřů
Dobytka	“ 251 “	“ 9 “	“ 6 “
Osiva	“ 504 “	“ 16 “	“ 9 “
<hr/>			
Cena všeho:	760 slezských tolarů	5 stříbrných grošů	15 haléřů

Když l. 1732 zemřel, dědil po něm Neplachovský pán, nebožtíkův bratr Jindřich Filip Halama, kterýž držel také Jiskřičín na Těšínsku. Za toho pána konal se dne 12. listopadu 1734 soupis pozemkové daně. Shledáno že platí ročně:

Jan Jasník	1 slezský tolar	16 stříbrných grošů
Zachariáš Důlný.....	1 “	“ 16 “
Tomáš Důlný.....	1 “	“ 16 “
Kuba Salich.....	1 “	“ 16 “
Kliment Šrom.....	1 “	“ 16 “
Šimon Jasník (pol. Sedlák)	20 “	“
10 svobodníků (Freyleute):		
Václav Jasník	18 “	“
Ondřej Richter	18 “	“
Jan Steyer	12 “	“
Lorenc Kremer.....	12 “	“
Jura Pavelek	12 “	“
Michal Bitner	12 “	“
Jiří Franek	16 “	“
Bernard Klučka	10 “	“
Jan Kösler	10 “	“

Úhrnem platili pozemkové daně 14 sl. Tol. 14 stř. grošů.

12 domkářů platilo po jednom stříbrném groši. Byli to: Tobiáš Salich, Havel Salich, Václav Steyer, Jakub Klučka,

Ondřej Salich, Vavřin Kreuzberger, Vavřin Salich, Šimon Kreuzberger, Bartoš Kreuzberger, Antonín Viatsch, Josef Salich, a Antonín Vaverla.

Anger Hausler: Maria Veisin 12 stříbrných grošů, Bernard Viatsch 1 slezský tolar. Krčmář Antonín Richter 2 sl. toлары.

Přítom byl též soupis (pracovní) pracovní povinnosti poddaných vrchnosti. Selolaníci museli pracovati (se) ročne: se 4 koňmi po 57 dní- pololaníci se 2 koňmi 24 a půl dne. Mimo to museli odváděti sedláci po 1 huse, 3 slepicích a 2 vejcích. Pololaník ½ husy, 1 ½ slepice a 1 vejce. Všichni zahradníci po 3 slepicích nebo kuřatech a 1 vejci. Selolaníci upředli po 1 kuse příze, pololaník ½ kusu a zahradníci po 1 kusu příze. Tímto vrchnost získala 466 slezských tolarů 2 stříbrné groše 4 ½ haléře. Tento obnos byl zdaněn. Soupis tento byl skončen 16.

Ledna 1738. Podepsán jest Jindřich Filip Hamala z Jičína. Při soupisu konaném 23. Listopadu 1724 sepsán jest seznam majitelů úsedlostí. Sedláci byli: Jiří Důlný, Tomáš Důlný, Rozina Salichová, Ondřej Riedel a Kliment Šrom. Zahradníci byli: Václav Steier, Kašpar Janeček, Jan Salich, Václav Kremer, Loren Salich, Šimon Krusberský, Bernard Klučka, Vavra Krusbersky, Valentin Pavelek, František Schubert, Jura Franek, Marina Vaverlin, Matáš Richter, Adam Steyer, Václav Salich, Bartoš Krusberský, Antonín Richter, Antonín Viatsch, Ondřej Richter, Jura Salich, Lorenc Stiborský.

Po smrti Jindřicha Filipa Halamy z Jičína (1750) dědili ten statek jeho dcery, ale brzo prodány Jestkovice Anně Marii hraběnce z Hodic, rozenné Minatiovně z Lampoli. (Měla též Štítinu).

Od ní koupila je l. 1756 Františka Tetzlernova, rozena svobodná paní Neffzernová, kteráž před tím provdána byla za šlechtice Seifferta. Rovněž za této paní byla sepsána gruntovní a robotní povinnost všech poddaných. Soupis tento se konal, dle urbáře v zemském archivu slezském uschovaném, dne 31. Ledna 1776.

Platili a robotvali jak následuje:

Antonín Michalský č.1. dával gruntovního a robotního platu: na sv. Martina (11. Listopadu) 1 zl., na Jiřího (24.IV.) 2 zl., Antonín Pavlíček č. 20 na sv. Martina 4zl. 48 kr., Jakub Pavelek č. 29 na sv. Martina 2zl., Bartl Mestrich č. 14 na sv. Martina 1 zl. 12kr., Fabián Cigán č. 26 na sv. Martina 5zl., Martin Kremer č. 15 na Martina 3zl 36 kr. Josef Jasník č.16 – 2zl.

Sedláci platili po 2 zl. Gruntovního platu (činže) a každý byl povinen pracovati po 57 dnech se 3 koňmi. Byli tito: Matáš Kozák č. 12, Jan Radek č. 13; Václav Šelder č.17; Křištov Šuster č. 18; František Lebeda č. 19 a Šimon Klapetek č. 33.

Zahradníků (velkodomkařů) bylo 15. 1.-9. Museli pracovati od Jiřího do Michala (29. Zář) týdně 2 dní a od Michala do Jiřího 1½ dne pěší roboty týdně. Druhý oddíl (10.-15.) pracovali od Jana (24.června) do Michala týdně 2 dní a od Michala do Jana 1½ dne pěší roboty.

První skupina (1.-9.) : Josef Steuer č.2, Šimon Steyer č.5., Pavel Salich č.6., František Kösler č. 8., Tomáš Klein č.10., Josef Franek č. 27., Jan Link č. 28., Jakub Lukáš č. 34, Jan Zapp č.36.

Druhá skupina (10. – 15.): Matáš Sobek č. 3., Jan Fitz č.4., Antonín Pavelek č.7., Václav Salich č. 11., Tomáš Kremer č. 21. a Jan Kösler č. 35.

Svobodníkem byl též Jan Matzner, rychtář č. 31. Svobodní mladí domkaři (4) byly od všech pracovních povinností osvobozeni.

Byli to: Andreas Klapetek č. 9, Martin Pavelek, krejčíč. 22, Anna Marie Eschik č. 37, a Ignác Kösler č. 25.

Zváštní postavení zaujímal č. 23, kotěz toho času byl Šimon Pavlásek.

Po svobodné paní Františce Tetzlernové dědila dcera z prvního manželství Marie Anna Seifertovna, provdaná svobodná paní Viplárová z Ušie. Dne 16. Června 1789 byl pořízen soupis majitelů usedlostí s jejich výměrou.

Číslo domu	Jméno majitele	Výměra		Číslo domu	Jméno majitele	výměra	
		jitra	sáby			jitra	sáby:
1.	Antonín Michalský	0	134	21.	Ignác Kreuzberger	2	1062
2.	Matiáš Steüer	3	847	22.	Martin Pavelek	2	1184
3.	Matiáš Sobek	2	1133	23.	Šimon Pavlásek	3	294
4.	Jakub Fitz	2	958	24.	Matiáš Urbánek	0	45
5.	Šimon Steüer	2	1495	25.	Šimon Kösler	2	702
6.	Kašpar Salich	3	19	26.	Matiáš Sigán	1	238
7.	Antonín Pavelek	2	1041	27.	František Richter	2	1572
8.	František Kösler	3	446	28.	Jan Link	3	323
9.	Petr Klučka	2	1036	29.	Jan Pavelek	0	1549
10.	Tomáš Klein	3	794	30.	Škola-	-	-
11.	Václav Salich	3	150	31.	Antonín Atzner	9	234
12.	František Burda	32	4	32.	Marie Anna Viplarová	399	1218
13.	Jan Radek	33	832	33.	František Lhotský	33	444
14.	Jakub Klučka	0	1380	34.	Jakub Lukáš	3	155
15.	Josef Mück	1	1059	35.	Jan Kösler	2	1430
16.	Antonín Kösler	0	69	36.	Jan Zopp	2	1490
17.	Matiáš Štrohalm	29	1331	37.	Ondřej Eschik	0	584
18.	Křištof Schuster	33	314	38.	Josef Tichý	0	132
19.	František Lebeda	32	1292	39.	Matiáš Richter	0	198
20.	Antonín Pavlíček	2	1069				

L.1793 přejal Jestkovice generál Prokop hrabě Klebelsberg, l. 1797 koupila je alžběta svobodná paní Henneberková, rozená svobodná slečna Tvorkovská z Kravař. Za této majitelky byl opět pořízen seznam majitelů s výměrou jich pozemků. Z dolejší tabulky vidno, že čísel přibýlo a pozemků z velkostatku ubylo.

Číslo domu	Jméno majitele	výměra		Číslo domu	Jméno majitele	výměra	
		jitra	sáhy			Jitra	sáhy
1.	František Salich	1	1378	23.	Valentin Pavlásek	6	1095
2.	Josef Volný	3	845	24.	Šimon Steuer	0	45
3.	Tomáš Kupka	3	955	25.	Tomáš Havlíček	2	702
4.	Jakub Fitz	2	958	26.	Antonín Sigán (Z)	4	1127
5.	Petr Steier	2	1495	27.	Ignác Richta	5	1039
6.	Josef Salich	4	551	28.	František Link	3	323
7.	Jan Salich	2	1041	29.	Jan Pavelek	2	1211
8.	František Kösler	4	357	30.	Škola	-	-
9.	Josef Klučka	2	1036	31.	Petr Hlaváček	10	59
10.	Josef Klein	3	794	32.	Alžběta Henneberková	359	129
11.	Matiaš Salich	3	153	33.	Jan Lhotský	33	892
12.	Martin Burda	32	7	34.	Josef Lukáš	3	155
13.	František Lhotský	33	832	35.	Valentin Steuer	5	905
14.	Josef skasík	1	1202	36.	Ludvík Pavera	2	1490
15.	Štěpán Mück	2	1259	37.	Ondřej Rýž	0	587
16.	Petr Lex	0	1491	38.	Augustin Radek	0	1554
17.	František Šelder	31	975	39.	Jakub Jedlička	1	1442
18.	Josef Eschik	33	317	40.	Jan Burda	2	495
19.	Bernard Lhotský	32	1292	41.	Ondřej Michalský	3	1161
20.	Josef Rotter	2	1069	42.	Bedřich Pavelek	2	112
21.	Antonín Kreuzberger	5	150	43.	Antonín	1	182
22.	Lorenc Jasník	4	831				

Tento Katsart byl sepsán 26. Dubna 1820 v Jezdkovicích za přítomnosti Petra Stavaře, starosty, Martina Burdy, Bernarda Lhotského, Františka Lhotského, Valentina Pavláška, Tomáše Havlíčka, Josefa Salicha a Ignáce Kreuzbergera. Úhrnem bylo naměřeno 668 jiter 109 sáhů.

Dne 26. Srpna 1821 přešly jestkovic v držení Václava svobodného pána Sedlnického z Choltic, který prikoupil k nim i Držkovice. Po něm je dědil jeho syn Antonín, kterýž dostal k manželství svobodnou slečnu Folkenkonovnou z Glošku (†1889)

Pan Antonín Sedlnický poznal ještě před zrušením stavovského soudu důležitost starých soudních a zemských knih, z nichž si dal pořídít výpisky. Na tomto podkladě sestavil vzácnou genealogii pánů Sedlnických.

K zdejší obci náleží i osada Choltice, kterou vpředu jmenovaný Antonín svobodný pán Sedlnický r. 1845 na jezdkovských pozemcích založil a po svém přídomku „z Choltic“ pojmenoval. Je to nejmladší osada na Opavsku. Žádost o povolení k založení Choltic podal 2. Listopadu 1844. „Březí“ slul tu kdysi lesík, při němž vrchnost byla zřídila dvorec zvaný „Březovský“ pro jalovice. I usneseno tedy 90 měřic pole „Březí řečeného po 3 měřicích rozdělití pro 25 osadníků a panský dvorec měl také býti číslem. Dle kupní smlouvy, psané 1846, přejal každý osadník 3 měřice pole v ceně 150 zl. zaplativ po 4 zl. měřici, i zavázal se, že bude vrchnosti odváděti ročně po 2 měřicích tvrdého obilí aneb tolik na penězích platiti, jak jak tržové ceny ukázovati budou. Kromě toho podvolil se každý po 40 dní do roka robovati.

Zvláště zavázal se každý osadník do dvou let aspoň střechu přikryti – arcit' dle předpisů své stavení a je budovati na místě od úředníka vykázaném. Kdo by do dvou let nebyl stavěním hotov, propadne svůj majetek bez odškodného. Kolik každému dáno „lhoty“ čili volnosti od

vykonávání povinností k vrchnosti není označeno, avšak zdá se, že se osadníkům ponechala „lhota“ jen do 3 let, poněvadž pole jim vykázané bylo již vzděláno.

V nové této osadě sešli se lidé z různých stran, zblízka i zdaleka: dva osadníci byli ze Skřipova, dva z Nového Světa u Bílovce, jeden se Slatiny, jeden z Melče, jeden ze Stachovic u Fulneka, jeden ze Sádku, jeden z Milostovic, jeden z Litultovic atd.

Zvláštní náhoda tomu chtěla, že osadníci kvůli robotě osazené jen jeden jediný den robotovali, neboť „robot spadla“. Za zrušenou robotu „vyvadili se potomně“ t. j. vyplatili se osadníci 80 rynskými šajnu. Ale při zakládání Choltic opakovalo se totéž co při jiných osadách. Nalezlo se dosti kupců, kteří si za 12 zl. mohli zjednatí pozemek malý, huře bylo stvbou. Někteří nechali všechno ležeti a utekli. Takové odběžné pozemky sloučeny jsou buď s jinými anebo připojeny ku pánskému dvorci, který potomně se 27 měřicemi koupil Antonín Šrom z Jezdkovic. A tak dnes v Cholticích místo 26 jest jen 15 čísel.

K místům těmto, kde Choltice stojí, nese se ještě jiné zajímavé vypravování. V „dolině“, totiž bývalého „březí“ byl sklep, ve kterém se v neděli pivo čepovalo. „Březí“ totiž stávalo při samých hranicích Litultovských tj. při hranici Slezsko- moravské (Litultovice byly moravskou enklávou), i používalo se kdysi příležitosti, když na Moravě bylo pivo drahé a ve Slezsku laciné, jezdkovský krčmář naléval tu pivo pro sousední „Moravany“ z Litultovic a Životic. Choltice pro vzdálenost od Jezdkovic, jsou přiškoleny i přiřazeny do Litultovic.

Po smrti Antonína, svobodného pána Sedlnického (1881) zdědil Jezdkovice jeho syn Arnošt svob. pán Sedlnický. Zřízením pánského sídla stala se i proměna v osadnicích jezdkovských, neboť do r. 1836 zbylo tu jen 6 sedláků a 36 chalupníků. Fojství zaniklo.

Po úplném zrušení roboty r. 1848 ulehčilo se veškerým občanům (např. školám) přestaly sice, ale ne zdarma. Byly zřízeny vyvazovací komise, jež bývalé závazky jednotlivých poplatníků sepisovala, oceňovala a místo pracovní povinnosti a různých desátků museli zaplatiti určitý poplatek. Zdejších 6 sedláků muselo odváděti škole ve Stěbořicích po 5/64 měřice rži, což jim bylo změněno za poplatek 5 48/100 kr. každý ročně a to do 1. Května 1850 a nebo v dvacateronásobném obnosu těch platů kapitál 1 zl. 49 60/100 kr., kterýž kapitál se považuje co břemeno do gruntu a požívaly přednosti zákonné před jinými hypotekárními dluhy i před císařskou daní. Jmenované platy musel zapraviti povinný v obyčejných kontribučních lhůtách k úřadu kontribučnímu, kterýžto úřad odváděl ty platy slezské vyprošťovací pokladně jakožto jedinému věřiteli dle §88. Min. nařízení z 11. července 1849. Platy na povinném se vymáhaly týmž způsobem a těmi prostředky, které předepsané byly k vymáhání daně gruntovní, s kteroužto požívaly stejné přednosti v pádech konkursních a exekučních. Výrok tento ujednán 20. dubna 1850 a sepsán ve Stěbořicích 13. září 1850 s následujícími:

Františkem Burdou č. 12, Josefem Lhotským č. 13; Ignácem Manderlou č. 17; Františkou a Vilémem Salzmanovými č. 18; Janem Šromem č. 19; a Janem Lhotským z č. 33.

Podobná povinnost byla ke stěborské faře. Do 30. dubna 1850 odváděli uvedení rolníci po 1 4/16 měřice ovsa. Od 1. května 1850 odváděli místo toho úřadu kontribučnímu ročně 2 zl. 18 8/100 kr. nebo najednou 46 zl. 1 60/100 kr. (tj. dvacetinásobný obnos).

Ostatní zahradníci odváděli dříve 10/16 měřice rži.

Toto bylo zaměněno od 1. května 1850 na 25 8/100 kr. ročně nebo v dvacateronásobné části tj. 8 zl. 21 60/100 kr., jež neodváděli faře, nýbrž kontribučnímu úřadu. Byli to následující: Josef Volný č. 2; Tomáš Kupka č. 3; Valentin Fic č. 4; Jan Steier č. 5; Josef Salich č. 6; Jan Burda č. 7; Alois Kösler č. 8; Barbora Klučková č. 9; Josef Klein č. 10; Jan Salich č. 11; Josef Kupka č. 20; Ignác Kreuzberger č. 21; Jan Lhotský č. 22; Štěpán a Anna Mückovi č. 25; František Richta č. 27; František Link č. 28; Viktor Vicherek č. 31; Matiš Lukáš č. 34; Ferdinand Steuerč. 35, a Ludvík Pavera č. 36.

Ujednáno to bylo 20. dubna 1850.

Podobnou povinnost měl velkostatek ke škole zdejší. Do 1. července 1851 dodával škole ročně 2 kopy otýpek. Od toho dne měl platiti kontribučnímu úřadu 1.zl.4 kr. a nebo dvacateronásobný obnos tj. 21zl. 20kr. Obnos byl zaplacen najednou.

Též i poddanské povinnosti zrušením roboty přestaly, leč poddaní museli za to splatiti určité obnosy. Úmluva se zdejší vrchností byla sjednána 23. května 1850. Dnem tímto padá „vrchností“, ale určité nadvládí šlechty zůstává dále, ježto občanstvo nemohlo pochopiti, že by „vrchnost“ pozbyla veškeré moci. Zdejší rolníci dříve odváděli ročně 2zl. gruntovní činže, 1 kusu, 3 slepice, 30 vajec, museli pracovati 57 dní s 3 koňmi, 47 pěších dní a upříst jeden kus hrubé příze. Místo toho museli odváděti ročně 9 zl. 11 48/100 kr. nebo v dvacateronásobném obnosu najednou tj. 183 zl. 49 60/100kr. stříbra.

Rovněž i u chalupníků byla pracovní povinnost zrušena a tito museli místo toho odváděti peníze, avšak ne velkostatku, nýbrž konstitučnímu úřadu. Např.: Štěpán a Anna Mückovi č. 25. U každého poplatníka byla dvojí pracovní povinnost a to : bez platu, b) za slušnou náhradu (zajisté každý) rozumí té slušné náhradě. U mnohých pak přistupovala třetí a to c) za výkupní povinnost a laudemiální povinnost. Tak u toho čísla 25 bylo: a) bez platu: 4 pěší o žních a 2x ročně ovce kupovati a stříhati. b) Za slušnou náhradu: 3zl. 36kr. gruntovní činže. c) Za výkupní cenu: laudemiální povinnost. Bezplatná povinnost a laudemiální povinnost byla změněna tak, že platil ročně 28 80/100 kr. nebo dvacetinásobně najednou obnos 50 zl. kontribučnímu úřadu. U jiných byla povinnost větší.

Pan Arnošt Sedlnický měl manželku Ilku, rozenou hraběnkou Serényi z Kis Sereny z Luhačovic. Byl zemským a říšským poslancem a náležel straně ustavacké. Býval také dlouhá léta předsedou německé „Ústřední hospodářské společnosti“. Zvláště se zajímal o včelařství a ovocnářství. Trpěl kornatěním cev a raněn byl mrtvicí 21. ledna 1904 ve své vile v Gorici. Pochován je v rodinné hrobce v Bílovci.

Po jeho smrti dědila panství jediná dcera Marie svob. slečna Sedlnická. V březnu 1906 provdala se za svobodného pana Huso z Rhemen a Barensheld, jenž byl mimořádným vyslancem a zplnomocněným ministrem v Buenos Aires v Americe.

Tolik o vrchnosti zdejší obce do r. 1848 a majitelích velkostatku do dnešního dne.

V předešlích stranách je postupně vyjmenována vrchnost, která řídila osudy svých poddaných. Dle toho jaká vrchnost byla, též i dle toho se poddaní měli a povinnosti konali. Avšak byla zajisté i vrchnost zlá, a drabové na pouhý pokyn „milostivé vrchnosti“ a „všemocného pana Franze“ každé sebemenší provinění trestali lavicí a lískovou holí, oslem a případně zavírali do příšerné lidomorny. Takto zacházeti se může pouze s lidmi nevzdělanými, kteří vlastně vrchnosti vyplňovali různé choutky, ježto poddaní byli udržováni v tom domnění, že vrchnost pochází od Boha. Kdo se vrchnosti protíví, protíví se Bohu, a proto slepě plnili různé choutky vrchnosti a oddaně líbali karabáč, jenž je často do krve strelal. Však i poddaným se rozum otevíral, viděli kolem sebe, slyšeli nové a nové věci a pochopily, že i vrchnost je z kostí, masa a obyčejné „červené krve“ a proto dožadovali se lepšího postavení, žádali lidskost, chtěli se vzdělávati. Zdá se, že i mnozí z vyjmenované vrchnosti by raději měli rozumnější poddané, protože člověk vzdělanější vykoná každou práci mnohem lépe. Zdejší vrchnost dala svolení k vyučování dětí též svých poddaných.

Kdy k tomuto kroku ve zdejší obci bylo přistoupeno, nemožno s určitostí říci, ježto spisy týkající se založení školy, při požáru r. 1815. v kanceláři zdejšího panství, ohněm byla zničena. Jsou tedy zprávy z ústního podání velice kusé.

První zprávy o zdejší škole jsou z r. 1783. Tentokrát bylo vyučováno v „pastušce č. 30“. Příjem učitele činil 30zl. ročně. K návrhu jezdkovské a novodvorské vrchnosti zvýšeny příjmy učitele v r. 1795 na 60zl. a r. 1812 na 100zl. Mimo tento peněžitý obnos dostával také otop a sice od stěborské vrchnosti, jako patrona 2 sáhy, od jezdkovské vrchnosti rovněž 2 sáhy a 2 kopy otepí a od novodvorské vrchnosti 2 sáhy měkkého polenového dříví. Poslední 2

sáhy dříví sloužily za otop přes zimu, ježto v zimě „ekskurendo“ v Novém dvoře bylo vyučováno.

Prvním známým učitelem byl Jan Pavelek, jenž zemřel r. 1795. Po něm krátký čas zde působil Josef Hasenbek a po něm Mikuláš Kaluža. Tento zemřel r. 1800. Do r. 1812 působil ve zdejší škole František Burdík, jenž byl pak přesazen na jiné místo. R. 1812 byl zde ustanoven učitelem Tomáš Stavař z Holasovic, který v Jezdkovicích působil téměř 33 let.

R. 1823 byla zdejší škola uznávána potřebnou a proto obdržela r. 1828 z náboženského školního fondu příspěvek na plat učitele 73zl. 36kr. Pastuška č.30 (tehdejší škola) byla na spadnutí, proto byla pronajata chalupa č. 20 k vyučování, jež náležela zmíněnému učiteli. V čísle 20. se vyučovalo velice dlouho, ježto se čekalo na stavbu nové školy. Ježto nikdo nechtěl být patronem školy, ke stavbě také nedocházelo. R. 1824 podal tehdejší učitel Tomáš Stavař žádost, by stěborský pán byl patronem i jezdkovské školy, dodával dříví pro školu i hradil příjmy učiteli. Konečně po dlouhém procesu stvrzeno rozhodnutí guberniálního úřadu od vysoké dvorské studijní komise dekretem z 28. března 1840, že stěborská vrchnost jako patron kostela, také patronát jezdkovské školy převzítí musí. A tak r. 1842 prohlédnuto stavební místo staré školy č.30, učiněny přípravy a se stavbou započato za patrona stěborského pána Karla, rytíře z Friedenthalu, dále konkurenta jezdkovského Václava, svobodného pana Ludvíka z Klettenhofu, statkáře v Novém Dvoře a za součinnosti obcí Jezdkovic a Nového Dvoru. Stavba školy dokončena r. 1844 a stala prý bez stavebního místa 2542 zl. 40kr.

Škola tedy dokončena, ale pouze krátký čas se těšil z nové školy tehdejší učitel Tomáš Stavař, neboť 15. listopadu 1845 zemřel. Po něm 6 měsíců vyučoval Antonín matušek, školní pomocník z Kylešovic. V roce 1846 místo při zdejší škole obdržel Rudolf Greipel z Holasovic, který 1851 přesazen byl do Štablovic, kdež r. 1866 zemřel na cholery. Od 24. října 1851 vyučoval zde zase Antonín Matušek, narozený v Melči a působil zde 28 let – do své smrti dne 23. června 1879. Od 1. září 1879 byl zde ustanoven Ferdinand Lhotský, narozený ve Vávrovicích. Působil při zdejší škole 23 let, načež ustanoven nadučitelem ve Stěbořicích. Odešel na nové působiště 1. listopadu 1902. Roku 1920 odešel s titulem ředitele do výslužby. Svůj zasloužilý odpočinek tráví ve starém stěborském pivovaře. Jeho radostí je zahrada. Od 1. listopadu 1902 působil zde po 5 měsíců absolvent gymnásia Josef Böhm, načež přesazen byl do Neplachovic. Od 1. dubna 1903 ustanoven zde správcem školy František Tichopad, narozený v Brušperku na Moravě. Působil zde 8 roků 9 měsíců. Za jeho působení bylo v obci vykonáno několik staveb, cesta, ob., kancelář, škola), na jejich provedení nese lví podíl. Byl ustanoven nadučitelem v Lukavci. Od 1. ledna 1912 ustanoven zde zatím Josef Bena, narozen v krásném poli. Působil v obci do 31. května 1912, kdy nastoupil místo z. správce školy v Pustkovci u Svinova. Odtamtud přišel na jeho místo zdejší rodák – syn bývalého zdejšího správce školy Ferdinanda Lhotského Jindřich Lhotský, jenž zde působil přes celou válku. Dne 1. června 1920 byl ustanoven řídícím učitelem v Hněvošicích na Hlučínsku. Od 1. června 1920 působí ve zdejší obci pisatel této pamětní knihy, jenž je narozen v Pustkovci u Svinova.

Jak v předešlých stranách bylo vyličeno, nemohla se žádná obec za vlády milostivých vrchností rádně vyvíjeti a pokračovati s duchem čaasu. Též i naši obec zastihlo XX. století nepřipravenou. Ač škola přes 100 let už odchovávala zdejší mládež. Přece nebyla obec tak vyspělou, by odpovídala době, a sice z dvojího důvodu. 1) Výchova za doby „roboty“ se nesla dle přání vrchnosti, totiž odchovávání dobrých poddaných, robotníků. 2) Po zrušení roboty dlouho se nemohla výchova z poddanosti vymaniti a občanstvo bylo příliš zzebračeno, než aby se mohlo nějakého zvelebení obce „dopřáti“. Nebylo cest, nebylo pořádné školy, nebylo kde konati schůze obecního zastupitelstva, nebylo útulku pro hasičskou náradí. Přes 50 let trvalo, než se zdejší občané vzpamatovali z „roboty“ a „poddanství“. Obecní zastupitelstvo se chopilo s chutí práce o povznesení obce. Nejprve byl postaven obecní dům s hasičským

skladištěm. Vystaven byl r. 1905 nákladem Kč. Brzy nato se pustili do stavby spojovací cesty Jezdkovice – Dol. Životice a Nový Dvůr. Dne 21. srpna 1907 byla tato cesta kolaudována. Stavba provedena za starosty obce p. Jakuba Lhotského, rolníka č. 33. Stavbu prováděl stavitel Kremser z Kateřinek. Celá trať 3,2 km dlouhá stála 65 000 Kč. Polovici hradila obec, druhou část okres. Hned rok na to bylo provedeno spojení se Stěbořicemi. Zásahu o tuto stavbu cesty má p. Lud. Štrohalm, tehdejší starosta stěbořický. Stavbu prováděl taktéž stavitel Kremser z Kateřinek.

Koncem měsíce března 1908 bylo vysazeno na silnici Životice – Jezdkovice – Nový Dvůr stromořadí a to 26.3 třešně a 50 višní nákladem 535K, naň se dostalo 333K zemské subvence. Když višně nerodily, tak byly svého času „šalomounským“ rozsudkem zbaveny hlavy, totiž byly jim koruny seříznuty a delší dobu holé pahyly volaly k nebi o pomstu. Měli se totiž přeroubovati, ale do dnešního dne se to nestalo. Kmeny znovu vypučely a dnes rodí, ale „ptačůvky“.

Sotva cesta byla skončena, hned se obec připravovala ke stavbě nové školy. Pozemek byl zakoupen od velkostatku za 1 400 Kč. Stavba školy byla zadána staviteli Riegrovi z Benešova. První řada cihly byla dovezena 28. prosince 1908. S vlastní stavbou započato v pondělí 17. května 1909. Veškerá zednická práce trvala pouhých 21 dní. Stavba úspěšně pokračovala a dne 2. října 1909 konala se kolaudace a den nato, 3. října 1909, byla škola slavnostně vysvěcena za účasti všech zdejších občanů a četné účasti z okolních obcí. Škola se všem líbila a vskutku dosud mohou zdejší občané býti na svou školu hrdí. Celá stavba byla zadána za 24.597.40K. Cihly bylo dovezeno kolem 90 000. Nemalou zásluhu o stavbu školy měl tehdejší starosta obce p. Jakub Lhotský.

V únoru 1913 konaly se volby obecního zastupitelstva. V I. sboře zvoleni pp. Leopold Burda, rolník č. 12, Jakub Lhotský, rolník č. 33, Jan Šelder, rolník č. 17 a Josef Vicherek, hostinský č. 31. Ve II. sboře pp Antonín Klein, zahradník č. 10, Robert Steuer, zahradník č. 47, František Salzmán, rolník č. 18 a Karel Fryč, zahradník č. 4 v Cholticích. Starostou zvolen p. Frant. Salzmán, I. radním p. Jakub Lhotský, II. radním p. Jan Šelder z č. 17.

Dne 2. března 1913 ustavilo se družstvo rolníků s velkostatky (Nový Dvůr, Jezdkovice, Hlavnice a Stěbořice) k založení lihovaru v Novém Dvoře.

Obec naše se různými těmi opravami povznášela, až do toho krutě zasáhla válka světová, jež svou krutostí tížila zvláště české obce, ježto veškeré vedení tehdejší říše Rakousko-Uherské spojené s Německem směřovalo v této válce k vyhubení všeho slovanského. Doba světové války jest psána krví v dějinách lidstva. Občanstvo, zvláště české, bylo téměř okrádáno o veškerý výtěžek své práce. Zemědělské plodiny byly rekvirovány, přebytky peněžní musely býti upisovány na „patriotické válečné půjčky“. Kdejaký kousek starého kovového haraburdí byl vytahován a věnován na lití vlasteneckých kanónů, jež měly posílati smrtonosné pozdravy protivníkům rakouským – bratrům Rusům. Lid dával vše, jeden s donucením, jiný rád. Za to byl krmen různými enkami. Dostávali chlebenky, totiž poukázky na určité množství chleba nebo mouky, který obyčejně nedostali, sádlenky masenky, kávenky, šatenky, petrolejáky, kuřáci tabačenky a různé jiné enky. Jak již výše podotknuto, často na všechn ten papír ničeho nedostali koupiti, takže zvláště ve městech, měli z toho celý jídelní lístek. Třebas na oběd: Vezme se voda (ta byla bez lístků!) a v hrnci se přistaví na studenou pec. Do vody se vloží kousek masenky (celá byla na týden!) přidá se trochu soli. Po uvaření se to sní. Pak se uvařila káva, jež ma býti po dobrém obědě. Do vody dá kávenka. Když se vaří, přidá se mléčenka a cukřenka. Jako zákusek byla chlebenka a na to namázala sádlenka. Po tak výborném obědě si muži mohli zakouřiti tabačenku. Z toho vidno, že ani na tyto lístky se mnohdy ničeho nedostalo. Tato věc nemá pro nás významu, ježto jsme to vše prožili. Teprve budoucnost necht' ocení útrpení lidu za války světové. Všechny tyto slasti ochutnali plnou měrou i zdejší občané. A smutno bylo v mnohých staveních bez otce, jenž někde mrznul v zákopech. Veškeré tyto útrapy ocenili již dějepisci a budoucnost je teprve docení.

Však úmysl Rakouska, zničit vše slovanské, se nezdařil. My žijeme a sílíme a Rakousko se rozpadlo jako budova z papíru postavena.

Y válka dozuřila a nenáviděný dvojhlavý rakouský orel a rod habsburský byl slavným dnem

28. říjen 1918

zbaven práva na národ český a vůbec na ostatní národy. Blahodárné dílo našeho osvoboditele – tatíčka Masaryka neminulo se cíle. Jeho výzvě, že nadešel čas pro národ český shoditi potupné jho rakouské, jež nás od r. 1525 krutě svíralo, porozumělo tisíce českých vojáků v rakouské armádě, přestupovali do zajetí ruského a italského a tam utvořili slavné legie – nové to blanické rytíře se sv. Václavem v čele – staříčkým to tatíčkem Masarykem. Statné všude vítězily ve přátelských armádách až konečně Ústředním mocnostem došel dech – a nadešel den Svobody.

28. říjen byl ve zdejší obci klidný, až teprve kolem 3. hodiny odpoledne rozlétna se obcí zpráva o našem osvobození. Všude zavládla radostná nálada, jež byla pouhou ozvěnou radostných chvil v městech, zvláště v Praze.

Vlastní oslava radostného dne ve zdejší obci se konala teprve v předvečer výročí bitvy bělohorské – dne 7. listopadu. Veškeré spolky, žactvo i občanstvo se shromáždilo v předvečer u obecního domu a odtud byl zahájen lampionový průvod s hudbou vesnicí nahoru. Před počátkem průvodu promluvil o významu převratu a o památce Bílé hory tehdejší správce školy p. Jindřich Lhotský. Po průvodě byla nálada mladších lidí tak rozjařena, že se svolením tehdejšího starosty p. Fr. Salzmann č. 18 se i zatančili po dlouhé době neb přes válku nepřišlo ani na mysl tančiti a tančiti se ani nesmělo.

S prohlášením státu našeho nebili spokojeni opavští Němci, a proto Opava s koridore tj. některými vesnicemi ke Krnovu, sev. Moravy a severních Čech prohlásila republiku „Sudetenland“ s prezidentem Freizlerem. Měli i své vojsko.

Však dne 18. prosince 1918 vtrhly o 3. hodině odpoledne prapory čsl. vojska pěšího, jízdy, 1 baterie dělostřelectva, 19 strojních pušek, celkem 3248 mužů, pod velením setníka B. Peška, za zvuku hudby.

Na odpor se nepostavil ani jeden voják Sudetenlandu a nikomu nebyl zkríven ani vlásek na hlavě. Zpupná Opava byla zabrána pro náš stát a „Sudetenland“ se rozplynul jako ranní mlha – a lid český v Opavě a v okolních vesnicích se těšil z nabyté svobody.

Tolik pro budoucí o slavném našem osvobození a slavných dnech i v naší malé vesničce.

Však ani následků válečných nebyla naše vesnička ušetřena a v mnohých rodinách oplakávali ztrátu svých milých.

Nebylo hned dobře ani v rodinách, v nichž všichni přečkali útrapy válečné, ale nebylo nutno se aspoň obávat o jejich životy. A tak vesnička se pomalu vpravovala v normální život.

Viděl 3/5 1929 Jos. Pupík, okr. šk. insp.

Před přikročením k líčení dalších událostí v naší malé vesničce, připojím jména majitelů jednotlivých usedlostí od nejdávnějších dob, by budoucí věděli, kdož na jejich usedlostech hospodařili. Údaje tyto byly sebrány od různých úřadů v Opavě. (Zemský archiv, archiv zemské správy politické, pozemkové knihy u okresního soudu aj.

Číslo 1:

od r. 1699 Martin Steyer, od r. 1725. Václav Steyer, od r. 1747 Jiří Kriegel, od r. 1804. Ondřej Risch (Rýž), od r. 1810. František Salich, od r. 1838 František Salich (syn), od r. 1845. Jan Kupka, od r. 1849. František Martinek a Jana roz. Bittnerová, od 24/IV 1887. Františka Martinková, od 12/II. 1894 na Marii Martinkovou provd. Hermanovou.

Číslo 2:

Kolem r. 1724 Václav Steier, Kol. r. 1776 Josef Steier, kolem r. 1789 Matiaš Steier, pak Matiaš Volný, od r. 1829 Josef Volný, od 31/X 1851 Antonín Borč, od 28/III. 1886 Marianna Borčová, od 12/III 1900 Antonín Kružberský.

Číslo 3:

(velkodomkař) od r. 1699. Ondřej Jahn, od r. 1728. Jakub Klučka, od r. 1751. Josef Klučka, od r. 1773. Matiaš Sobek, pak Jan Sobek, od 1819 Tomáš Kupka, od 31/I. 1858 František (* 5/VII 1882) a Josefa Kupkovi, od 12/XI. 1883 Jan Kupka a od 24/X 1901 Leopoldina Kupková.

Číslo 4:

Od r. 1699 Ondřej Reidl, od r. 1725 Havel Salich, potom Josef Salich, od r. 1750 Josef Rýž, od r. 1756 Jan Fitz, od r. 1781. Jakub Fitz, od r. 1806. Jakub Fitz (syn), od r. 1837. Valentin Fitz, od 1/I 1868 Antonín Borč, od r. 28/III 1886 Mariana Borčová, od 9/III Antonín Kružberský a Kateřina roz. Mičková.

Číslo 5:

Od r. 1699 Jiří Kabenda, od r. 1725. Vávra Kreuzberger, od r. 1737. Lorenc Kreuzberger, od r. 1749 František Waverla, od r. 1755. Šimon Steyer, od r. 1778 Šimon Steyer (syn), od r. 1805. Petr Steyer, od r. 15/XI. 1827 Jan Steyer a Antonie roz. Pavlásková, potom dcera Hedvika Steyerová. Od 16/VIII. 1897 Karel a Františka Steierovi, od 7/V. 1906 vdova Františka Steierová, od 16/IV 1912. Albertina provd. Herberová, od 3/V 1926 Bohumil a Josefa Pavlíčkovi z Litultovic, od 6/X 1926 Bohumil a Leopoldina Kořínkovi ze Stěbořic, od 1927 Josef Kuča a Anna roz. Gebauerová.

Číslo 6:

Od r. 1699 Jiří Salich, od r. 1725. Josef Salich, po něm Lorenc Salich, od r. 1743. Havel Salich, od r. 1776. August Salich, od r. 1778 Kašpar Salich, od r. 1798 Josef Salich, od r. 1832. Josef Salich, od r. 1841 Josef Salich (syn), od 14/I 1868. Jan Šrom – stavení zbouráno.

Číslo 7:

Od 1699. Jiří Fiala, od r. 1725 Šimon Kreuzberger, od r. 1751. Kašpar Pavelek, od r. 1765. Martin Pavelek, od r. 1770 Antonín Pavelek (bratr), od r. 1791. Valentin Steyer, od r. 1832 František Salich, od 17/VII 1876 Josef a Pavlína (*30/XII 1903) Jamníčtí, od 24/VII 1926 Růžena Jamnická.

Číslo 8:

První se připomíná Bartoš Kreuzberger, od r. 1747 Jakub Jasník, po něm František Kösler, od r. 1755 František Kösler (syn), od r. 1797 František Kösler (syn předešlého), od r. 1827 syn František Kösler od r. 24. III. 1849 Alois Kösler, od 30/x 1885 Františka Köslerová, od 10. IV. 1889 Anna Vavrušková, od 8/II. 1899 polovici na Františka Vavruška, od 21. XI. 1903 opět na Annu Vavruškovou od 15/ III 1904 na Ludvíka a Annu Hadámkových.

Číslo 9:

Od r. 1706 Jindřich Klimeček, od r. 1712 Bernard Klučka, od r. 1766 Ondřej Klapetek, od r. 1777 Petr Klučka, od r. 1811 František Klučka, od r. 1822 Josef Klučka, od r. 1834 Barbora provd. Fitzová, od 30. XI 1857 Jakub Fic, od 9/II. 1889 Karel Fic.

Číslo 10:

První se připomíná Antonín Weiss, od r. 1737 Augustin Salich, od r. 1759. Tomáš Klein, od r. 1766 Tomáš Klein (syn), od r. 1791 Josef Klein, od r. 1820 Josef Klein syn, od 4. VII. 1863

Jan Klein, od 7. III. 1908 Antonín Klein a Viléma roz. Pavlásková, od 14. VII. 1920 vdova Viléma Kleinová.

Číslo 11:

Prvním se připomíná Jiří Salich, od r. 1747 Josef Salich, od r. 1751 Václav Salich (bratr), od r. 1793 Matiaš Salich (syn), od r. 1834 Jan Salich, od r. 15. II. 1873 Matiaš a Josefa Salichovi, od 26. XII. 1876 vdova Josefa Salichová, od 1. II. 1884 František Wolf, od 15.V. 1901 Max a Johana Šeldrovi.

Číslo 12:

Prvním usedlíkem na této selské usedlosti se připomíná Pavera, od r. 1699, Martin Dröscher, od r. 1747 Jan Zink, od r. 1761 Matiaš Kozák(s), od r. 1791 František Burda, od r. 1799 Martin Burda, od r. 1827 František Burda, od r. 1852 Jan Burda, od 10. IX. 1895 Leopold a Aloisie Burdovi.

Číslo 13 (poloník):

Prvním se připomíná Jan Matzner, od r. 1740 Ondřej Novák, od r. 1750 Anna Aichterová, od r. 1761 Jan Král, od r. 1773 Jan Radek, od r. 1806 Jakub Radek, od r. 1810 František Lhotský, od r. 1841 Josef Lhotský a krátce František Lhotský, od 2. VI. 1855 Isidor Lhotský, od 30. V. 1889 František Lhotský a Leopoldina r. Kalusová, od 1/1 1928 Leopold Lhotský a Marie roz. Burdová

Číslo 14:

Roku 1757 držel toto číslo Bartoloměj Mestrick, od r. 1779 Mikuláš Wilzek, od r. 1782 Jakub Klučka, od r. 1792 Jan Franz, od r. 1794 Josef Skasík, od r. 1823 František Skřont, od r. 1832 František Gela, od r. 1842 Josef Král, od 17. XII. 1871 Antonín a Františka Královi, od 26. IV. 1885 František Havlíček, od 8. VII. 1890 Marie Kupková, od 4. XI. 1918 Jan a Otilie Kropáčovi, od 5. VI. 1922 Richard a Otilie Mičkoví.

Číslo 15:

Od r. 1752 Eliáš Mück, od r. 1763 Martin Kremer, od r. 1784 Josef Mück, od r. 1807 František Mück (syn), od r. 1827 Štěpán Mück (syn). Toto číslo zbouráno.

Číslo 16:

Od r. 1760 držel toto číslo Josef Jasník, od r. 1784 Antonín Kösler, od r. 1807 Petr Lese, od 28. XI. 1836 Josef Lese, od 10. XII. 1881 Josef a Marie Kupkovi a téhož dne převzal toto číslo Isidor Lhotský, od 3. XII. 1885 František a Kateřina Kaulovi, od 16. X. 1887 Matiaš Brus, od 3. X. 1893 Jan a Marie Brusovi, od 26. I. 1908 polovici na druhou manželku Annu roz. Steierovou, od 17. VIII 1923 přešlo toto číslo na Josefa Brusa, jenž je úředníkem na berní správě v Opavě

Číslo 17:

Od r. 1731 byl majitelem této usedlosti Jan Jasník, od r. 1751 Ferdinand Schuster, od r. 1755 Václav Šelder, od r. 1784 Matiaš Strohahn, od r. 1793 František Šelder, od r. 1827 Madgalena Šeldrová, od r. 1830 František Šelder, na to krátký čas Ignác Manderla, od 7. VII. 1858 Antonín Šelder, od 24. IX. 1907 Jan a Anna Šeldrovi, od 1. VIII. 1917 vdova Anna Šeldrová, později provdaná Kiršnerová, od 17. IX. 1919 na děti Jana, Antonína a Aloise Šeldrovi.

Číslo 18:

Od r. 1699 držel tuto selskou usedlost Jiří Dulný, od r. 1720 Jan Dulný, od r. 1750 Lorenc Kreuzberger, od r. 1751 Antonín a Marie Kreuzbergrovi, od r. 1763 Křištof Schuster, od r. 1797 Josef Schuster, od r. 1810 Jan Satké, od r. 1822 František Berndt, od r. 1824 František Berndt (syn), od 2. III. 1848 Vilém a Františka Salzmannovi (Berndtová), od 30. X. 1893 František Salzmann a Anna roz. Vaňková.

Číslo 19:

Prvním poloníkem na této usedlosti se připomíná Tomáš Dulný, od r. 1750 František Steyer, od r. 1775 František Lebeda, od r. 1890 František Steyer, od r. 1814 Bernard Lhotský, od r. 1826 Jan Šrom, od 28. XII. 1872 Karel Šrom, od 22. VI. 1884 Josef a Antonie Vltavští, od 5. VI. 1918 polovici na syna Josefa, od 28. VII. 1923 celé na Josefa Vltavského a Marii roz. Šafrankovou z Milostovic, od 12. VI. 1926 polovici Josef Kovalčík rodem z Hertic, jenž si vzal vdovu Marii po Vltavském Josefovi. Zde nutno poznamenat, že otec zemřelého Josefa Vltavského nemohl snést svůj výměnek na tomto č. 19 při rodině Kovalčíkových, odešel raději ze svého rodného statku a uchýlil se ke své dceři, jež je provdána v Živicích. Dne 6. července 1929 koupil celý statek Jan a Apolonie Jasníkovi, jenž je toho času myslivcem ve velkostatku č. 32.

Číslo 20:

Od r. 1709 držel tuto usedlost Šimon Kunčický, od r. 1733 Jan Steyer, od r. 1754 vdova předešlého Mariana Steyerová, po ní její syn Josef Steyer, od r. 1775 Antonín Pavlíček, po něm Johanna Steyerová (vdova), od r. 1817 Josef Rotter, od r. 1825 zdejší učitel Tomáš Stavář, od r. 1846 Jan a Antonie Michalka, od r. 1847 Josef Kupka, po něm Ludvík Stiborský, od r. 22. IX. 1871 Josef Stiborský, od 3. IV. 1916 vdova Františka Stiborská, od 30. XII. 1922 Jan Stiborský.

Číslo 21:

Od r. 1699 držel tuto velkodomkářskou usedlost Lorenc Kremer, od r. 1716 Lorenc Kreuzberger, od r. 1743 Lorenc Kremer, od r. 1751 Jan Witzek a po něm vdova Eliška, od r. 1756 Tomáš Kremer, od r. 1779 Ignác Kreuzberger, od r. 1828 Antonín Kreuzberger, od 20. III. 1846 Ignác Kreuzberger, od 2. X. 1894 Josef Kreuzberger, od 26. VI. 1909 polovinu na manželku Marii. Po její smrti opět celé na Josefa Kreuzbergra.

Číslo 22:

Prvním držitelem se připomíná Valentín Pavelek, od r. 1735 Jiří Pavelek, od r. 1757 Martin Pavelek, jenž byl krejčím, od r. 1794 syn Martin Pavelek, od r. 1797 Lorenc Jasník, od r. 1833 Engelbert Berndt, od 10. XI. 1869 Jan Lhotský (+ 17. VII. 1878), od 26. X. 1878 jeho syn Jan Lhotský, od 4. V. 1859 František Lhotský, od 2. VI. 1908 Jakub Lhotský, od 4. IV. 1922 jeho vdova Leopoldina Lhotská.

Číslo 23:

Od r. 1771 držel tuto velkodomkářskou usedlost Šimon Pavlásek, od r. 1797 Valentin Pavlásek, od r. 1830 Antonín Pavlásek, od 11. VII. 1864 Josef Pavlásek, od 9. I. 1898 Ludvík Pavlásek a Marie roz. Šreierová.

Číslo 24:

Od r. 1782 Filip Fischer, od r. 1784 Matiaš Urbánek, od r. 1811 Michael Vagner, od r. 1813 Šimon Steyer, od r. 1826 Karel Kreuzberger, od 12. X. 1858 Josef a Mariana Rottrovi, od 10. III. 1896 Antonie Rottrová, od 12. VII. 1898 Josef Fuksík a Florentina roz. Rottrová, od 11. XI. 1919 Florentina Fuksíková (vdova).

Číslo 25:

Roku 1726 držel toto číslo Jan Kösler, od r. 1769 Ignác Kösler, od r. 1784 Bartoloměj Nientschis, od r. 1803 vdova po předešlém Mariána. Potom Tomáš Havlíček, od r. 1830 Rozalie Havlíčková, od r. 1837 Josef a Matilda Havlíčkovi, od 13. XI. 1875 Jan Steier, od 27. XII. 1877 Ignác Kreuzberger, od 21. VII. 1897 Josef Kreuzberger. Tento zrušil č. 25.

Číslo 26:

Od r. 1760 vlastnil tuto kovářskou usedlost Fabian Zigán, od r. 1774 Matáš Zigán, od r. 1806 Lorenz Zigán, od r. 1836 Antonín Zigán, od 28. XI. 1869 František a **Tekla** Cigánkovi, od 21. IX. 1901 Jan Cigánek, od 11. I. 1906 pol. na Františku (+ 30. VI. 1910), od 5. X. 1911 pol. na 2. manželku Karolinu.

Číslo 27:

Od r. 1698 Martin Schickl, od r. 1720 Jiří Franek, od r. 1751 Josef Franek, od r. 1781 František Richta, od r. 1807 Ignác Richta, od r. 1837 František Richta, po něm Jan Šrom, od 14. I. 1868 Jan Šrom, od něho velkostatek koupil toto číslo. Od toho pak zdejší obec.

Číslo 28:

Od r. 1698 vlastnil toto číslo Pavel Salich, od r. 1727 Antonín Vavrla, od r. 1766 Jan Link, od r. 1785 Jan Link, od r. 1807 František Link, od 21. VI. 1859 Jan Link, od 10. I. 1878 polovici Valburga Linková, od 10. X. 1896 celé Valburga Linková, od 8. VI. 1918 Lukáš Kiršner a Petromila roz. Linková, od 26. VIII. 1921 polovici na Antonii druhou manželku Lukáše Kiršnera.

Číslo 29:

Od r. 1712 seděl na tomto čísle Kristian a Marianna Weissovi, od r. 1751 Jakub Pavelek, od r. 1872 (11. II.) Josef Žurek, od 20. VI. 1881 Magdalena Žurková, od 24. IV. 1891 Antonín Žurek, od 28. VII. 1895 Jan a Anna Linkovi, od 25. X. 1922 Jan a Anna Linkovi (mladý) roz. Štenclová.

Číslo 30:

Škola – stará – Majetek zdejší obce.

Číslo 31 (Křčma):

Od r. 1697 vlastnil tuto usedlost Michael Weiss, od r. 1704 Matáš Richter, od r. 1729 Bedřich Plitschke, po něm Ferdinand Schuster, od r. 1746 Jan Matzner, od r. 1775 Antonín Matzner, od r. 1793 Petr Hlaváček, od r. 1820 František Hlaváček, od 27. VI. 1867 Viktor Vicherek, od 1. VI. 1909 Josef Vicherek a od 18. IX. t. r. polovici na manželku Kateřinu roz. Strohalmovou ze Stěbořic.

Číslo 32:

Velkostatek. Viz vpředu!

Číslo 33:

Prvním vlastníkem této selské usedlosti byl jistý Jan Šrom, od r. 1769 Šimon Klapetek, od r. 1781 František Lhotský, od r. 1820 Jan Lhotský, od 17. X. 1860 Jan Lhotský (+ 17/VIII 1878), od 26. X. 1878 vdova Jana Lhotská, od 18. VIII. 1893 Jakub Lhotský a Leopoldina roz. Burdová, od 30. III. 1922 Jindřich Lhotský a od 6. I. 1923 polovici na manželku Janu rozenou Burdovou.

Číslo 34:

Od r. 1699 držel tuto usedlost Jan Klučka, od r. 1726 Tobiáš Salich, od r. 1751 Lorenc Kreuzberger, od r. 1766 Jakub Lukáš, od r. 1781 Kateřina Lukašová, od r. 1796 Jakub Lukáš, od r. 1809 Josef Lukáš, od r. 1875 Josef a Magdalena Vaňkovi, od 5. VII. 1883 celá na Josefa Vaňka, od 25. IX. 1913 Bohumil a Marie Vaňkovi, od 23. IX. 1922 celé na Bohumila Vaňka, od 7. II. 1924 polovici na Marii rozenou Kupkovou.

Číslo 35:

Prvním vlastníkem se připomíná Jan Jiří Zimmer, od r. 1748 Jan Link, od r. 1769 Erben Drbalsche, od 1770 Jan Kösler, od r. 1793 Valentin Steier, od r. 1826 Antonín Steier, od r. 1838 Ferdinand Steier, od 10. X. 1869 Karel Steier, od 28. VI. 1872 polovici Františka roz Moslerová, od 26. VIII. 1906 Josef Steuer, od 4. VI. 1909 polovici manželka Florentina Steuerová, od 20. IV. 1911 celé vdova Florentina, od 14. X. 1911 Teodor Schvan a Viléma rozená Cigánková.

Číslo 36:

Od r. 1749 držel tuto velkodomkářskou usedlost Václav Gebauer, od r. 1765 Jan Zopp, od r. 1793 František Zopp, od r. 1807 Josef Eschik, od r. 1817 Ludvík Pavera, od 31. VII. 1862 Antonín Matušek, od 27. XI. 1879 Kateřina Matušková provdána Šromová (+ 12. IV. 1904), od 12. XI. 1905 Jan Šrom.

Číslo 37:

Od r. 1699 Matiš Richter, od r. 1712 Michael Bittner, po něm Jakub Chropánek, od r. 1749 Ondřej Eschik, od r. 1756 vdova Anna Marie Eschiková, r. 1778 část převzal syn Ondřej, roku 1783 převzal oba díly Josef Eschik. Od r. 1807 hospodařil na č. 37 Ondřej Rýž, od 12. II. 1836 Josef a Barbora Rýžovi, od 17. XI. 1884 Josef Rýž.

Číslo 38:

Od r. 1780 Josef Fic, po něm Johanna Ficová provd. Radková, od r. 1830 Jan Rotter, od 19. VII. 1842 Pavel a Františka Rottrovi, od 5. III. 1871 Ondřej Hampel, od 7. XI. 1906 Alois Hampel, od 25. XI. 1906 Jan Hampel.

Číslo 39:

Od r. 1782 Vlastnil toto číslo Matiš Richta, od r. 1811 Jakub Jedlička, od r. 1838 Antonín Jedlička, po něm Johanna Bučková provdaná za Josefa Steiera, od 9. XII. 1874 Karel Steier, od 6. XII. 1881 Jan a Marie Steierová, roz. Stramová, od 18. XI. 1912 Jan a Marie Steierovi.

Číslo 40:

Kolem r. 1792 seděl na tomto čísle Josef Salich, od r. 1800 Adalbert Ledvinka, po něm Jan Burda, od r. 1820 Jakub Macha, od r. 1827 Blažej Pavlíček, od 30. III. 1870 Jan Pavlíček, od 40. IV. 1882 Kateřina Pavlíčková (vdova), od 18. VII. 1897 Jan a Amalie Pavlíčkovi (Tichá), od 4. X. 1925 Ludvík Pavlíček a Anna roz. Kavanová z Nového Dvoru.

Číslo 41:

Od r. 1792 hospodařil na tomto čísle Ondřej Michalský, od r. 1838 Veronika provd. Šromová, od 24. I. 1873 Jan a Františka Kleinovi, od 31. XII. 1909 Antonín a Františka Kleinovi, od 29. IV. 1911 celé na Antonína Kleina, od 24. XII. 1915 na vdovu Marii Kleinovou.

Číslo 42:

Od r. 1792 Bedřich Pavelek, od r. 1838 Ignác Pavelek, od 27. VI. 1855 Jan Kupka, od 19. VI. 1897 syn Jan Kupka a Julie roz Pavelková.

Číslo 43:

Prním se připomíná na tomto čísle Antonín Schnürch (od r. 1811). Od r. 1839 Josef Schnürch, po něm Josef Volný, od 12. IV. 1880 Jan Stiborský, od 16. VI. 1904 polovici na manž. Kateřinu.

Číslo 44:

Od r. 1820 držel toto číslo Martin Suchánek, od r. 1824 Václav Lazecký, od 20. IX. 1863 Jan Berndt, od 10. XII. 1877 Marianna Berndtová provd. Vrbická, od 28. I. 1899 Juliána Kleinová, od 10. IX. 1902 zase Marianna Vrbická, od 12. VII. 1906 František a Ludvíka Schvanovi, od 17. I. 1917 vdova Ludvíka Schvanová.

Číslo 45:

Od r. 1824 vlastnil toto číslo Kašpar a Ignác Salich, od 10. V. 1845 Tomáš Salich, od 5. VIII. 1873 Jan a Anežka Hadámkovi, od 29. III. 1890 vdova Anežka Hadámková, od 25. VI. 1908 Robert Kaliga a Albertina roz. Hadámková.

Číslo 46:

Od r. 1824 seděl na tomto čísle Karel Skřont, od r. 1826 Josef Weiss, od 1846 Tomáš Weiss, po něm František Klein, od 8. VII. 1877 Josef Pavlásek, od 9. I. 1898 Ludvík a Marie Pavláskovi. Číslo toto zrušeno.

Číslo 47:

Od r. 1825 vlastnil tuto usedlost Josef Rotter, od r. 1836 syn Josef Rotter, od 22. III. 1865 František Havlíček, od 17. XII. 1877 Jan Steüer, od 11. I. 1910 Robert a Ludvíka Steüerovi.

Číslo 48:

Od r. 1825 vlastnil toto číslo Mikuláš Lešinský, od r. 1840 František Lešinský, od 30. XII. 1858 Valentin a Jana Ficovi, od 23. VII. 1881 syn Valentin Fic, od 26. III. 1885 Františka Mičková, od 26. IX. 1911 Jan a Julie Mičkoví, od 8. II. 1921 Florentina Fuksíková.

Číslo 49:

Od 25. XI. 1873 vlastnila toto číslo Viktoria Kaulová, od 26. X. 1887 František a Terezie Quisovi, od 11. VI. 1907 Rafael Hadánek a Marie roz. Quisová.

Číslo 50:

Toto číslo vlastní od 31. X. 1877 obec Jezdkovice.

Číslo 51:

Toto číslo vlastní od 21. V. 1909 obec Jezdkovice.

Číslo 52:

Toto číslo vlastní od 7. IV. 1894 Jan a Marie Jasníkovi, od 14. V. 1926 Jan Jasník syn.

Za vesnicí k Novému Dvoru byl postaven větrný mlýn, jenž od 20. III. 1846 vlastnila Františka Kreuzbergrová, od 4. VIII. 1876 Jana (provdána Kleinová), Jan, František a Josefa Šromovi, od 13. VIII. 1898 sám Jan Šrom, jenž mlýn v roce 1927 zboural jakožto nepotřebný.

Snadnějším je vyjmenovati majitelé usedlostí v osadě Cholticích, neb tyto byly založené v letech 1845 – 1846.

Číslo 1:

Byl to původně dvorec, jak na svém místě je šíře vyloženo. S tímto číslem později byla spojena čísla 16., 21., 22., 23. a 24. Od 20. VIII. 1849 vlastnil toto číslo Antonín Šrom z Jezdkovic, od 13. I. 1875 Anna Šromová, od 16. II. 1881 Tadeáš a Aloisie Benešovi, od 28. I. 1916 Antonín Baar a Marie roz. Benešová.

Číslo 2:

Od r. 1846 drželi toto číslo Jan a Terezie Fleischerovi, od 5. XI. 1855 Ignác a Anežka Pavelkovi, od 15. VIII. 1894 Jan a Amalie Pavelkovi, od 24. XI. 1908 celé Jan Pavelek.

Číslo 3:

S nímž později spojeny číslo 6., 12., 13. a 14. (á 300 zl.), vlastnil od 11. XII. 1845 Tomáš Bartušek ze Lhotky, po něm František Malý, od 16. I. 1851 Karel Haas a Petromila Vaňková, od 17/VII 1890 Kajetan Haas (Vaněk), od 21. VII. 1923 Jan Vaněk.

Číslo 4:

Osídlil od 11. XII. 1845 Antonín Weinhold ze Lhotky, od 28. IV. 1871 Karel Fryč, od 11. VIII. 1889 Karel Fryč a Marie roz. Lhotská, od 13. VIII Karel a Anna Fryčovi.

Číslo 5:

Od 8. VII. 1846 vlastnil toto číslo František Orásek, od 29. X. 1871 Alexander a Marie Schnürchovi, od 30. III. 1903 Ludvík a Antonie Schnürchovi.

Číslo 7:

Od 4. VIII. 1846 držel toto číslo František Klos, po něm František Richta, od 29. VI. 1868 Marianna Richtová provd. Lhotská, od 23. II. 1915 Jan Lhotský, od 26. X. 1916 Antonín Lhotský.

Číslo 8 a 11:

Od 20. I. 1847 držel toto číslo Jan Žurek, po něm Antonín Šrom, od 17. III. 1871 Jan a Josefa Šromovi, od 19. VIII. 1894 polovici na 2. manželku Janu roz. Romfeldovou.

Číslo 9:

Od 10. X. 1846 vlastnil toto číslo Jan Boháč, od 16. V. 1855 Antonín Hruška, od 6. V. 1866 František a Anna Hruškovi, od 3. V. 1906 Emil a Anna Hruškovi.

Číslo 10:

Držel od 12. IX. 1846 Jan Klos, po něm František Vaverka, pak František a Terezie Dřimálovi, od 16. VIII. 1855 Marianna Pavelková, od 2. I. 1889 Tomáš a Josefa Negovi, od 29. IV. 1900 polovici 2. manželka Amalie Negová, od 19. VI. 1921 Josef a Františka Šromovi z Hlavnice, od 21. VII. 1921 Pavel a Marie Bruderovi, od 18. VII. Julius Pliska a Augusta r. Šromová.

Číslo 11:

Držel Jan Zampa. Bylo však zrušeno a spojeno s číslem 8.

Číslo 15:

Toto číslo vlastnil od 13. I. 1846 Jan Kolovrat, od 6. III. 1872 Antonín Bittman, od 11. X. 1885 Augustin Weiss, od 16. III. 1917 Josefa Romfeldová a od 14. VI. 1923 polovici manžel Ludvík Romfeld.

Číslo 17:

Vlastnil od 30. X. 1845 Matiaš Voznica z Melče, od 22. III. 1866 František a Františka Romfeldovi, od 9. III. 1908 Konrád a Marie Romfeldovi.

Číslo 18:

Vlastnil od 18. X. 1845 kovář Josef Fiegler z Jezdkovic, od 16. IV. 1871 Alois a Marie Beitlovi, od 18. IX. 1878 sama Marie Beitlová, od 20. I. 1893 Josef a Leopoldina Beitlovi, od 1. V. 1897 Rafael a Karolina Bučkovi.

Číslo 19:

Od 18. X. 1845 vlastnil toto číslo Filip Hampel z Milostovic, od 27. X. 1857 Valentin Hampel, od 21. XI. 1878 Ignác a Marie Tesařovi, od 26. VII. 1910 Anna Tesařová, od 11. IV. 1924 polovici její manžel František Buček.

Číslo 25:

Toto číslo si vystavěl v novosti a vlastnil jej od 29. X. 1846 Jan Tesař, od 12. IV. 1888 Jan a Anna Tesařovi, od 20. XII. 1909 celé Jan Tesař, od 16. V. 1914 Ludmila Tesařová, od 23. IV. 1924 Konrád a Marie Romfeldovi.

Číslo 26:

Vlastnil od 13. III. 1846 Matiaš a Johana Šebestovi z Litultovic, od 7. II. 1852 František Šebesta, od 11. VI. 1898 Eduard a Leopoldina Šebestovi, od 17. IV. 1913 vdova Leopoldina Šebestová.

Rok 1919

První zima ve svobodné vlasti uplynula ve společné svornosti a v radosti nad nabytou svobodou. Probuzení přírody ze zimního spánku znamenalo též probuzení občanů z nadšení radostných chvil, ježto dle nového volebního zákona byly volby obecního zastupitelstva vypsaný na 5. června 1919. V mnohých obcích se rozproudiv špinavý předvolební boj, který byl válečnými událostmi tak dlouho držen na uzdě. Volební korteši se rozjeli po klidných vesničkách, by nicotnými hesly zaseli nesvar mezi klidné sousedy a v kalných vodách mohli snáze lovit každý pro svou politickou stranu.

Však zdejší občané, bohudík, si nedali zvrhiti klidný tok zdejšího života, „velcí i malí“ něco slevili ze svých požadavků a sdružili se na společné kandidátní listině pod názvem: „Občanská strana v Jezdkovicích“ s těmito členy: pp Antonín Klein č. 10., Max Šelder č. 11., Ludvík Pavlásek č. 23., Jan Cigánek č. 26., Karel Fryč – starší č. 4. z Choltic, Leopold Burda č. 12., Jan Steier č. 39., Bohumil Vaněk č. 34., Josef Vicherek č. 31., Teodor Schvan č. 35., Jakub Lhotský č. 33., a Jan Kupka č. 42.

Dne 24. června sešlo se toto první republikánské obecní zastupitelstvo k volbě starosty, náměstka a radních. Starostou zvolen p. Ludvík Pavlásek č. 23., sedmi hlasy. Náměstkem p. Jan Cigánek č. 26 v užší volbě 8 hlasy. Radními pp. Jakub Lhotský č. 33 a Karel Fryč č. 4. každý 7 hlasy.

Prvním činem tohoto obecního zastupitelstva bylo usnesení z 11. července 1919 kdy byl založen výbor pro postavení kaple, jenž by získával dary až by se dosáhl obnos ke stavbě potřebný. Do tohoto výboru byli zvoleni pp. Antonín Klein č. 10., Leopold Burda č. 12. a Jan Steier č. 39.

Zdejší občané se hojným počtem zúčastnili 31. srpna 1919 prvního Matičního dne, jenž byl spojen s vítáním Moravců (Hlučíňáků). Též napekly pilné hospodyňky hojivost cukroví a věnovaly jej do buffetu na Matičním dnu.

Rok 1920

Počátek roku 1920 vyplnily horečné přípravy k volbě prvního voleného Národního shromáždění. Opětně každá strana slibovala voličtvi ráj na zemi, vyjde-li z volebního boje vítězně. Dne 18. dubna 1920 konány volby do poslanecké sněmovny. Volební komise jmenována z politických stran takto: za stranu lidovou členm p. Jan Cigánek, náhradníkem p. Josef Vltavský č. 19. Za stranu agrární členy pp. Bohumil Vaněk č. 34. a Leopold Burda č. 12., náhradníky pp. Josef Burda č. 12. a Jindřich Lhotský č. 33. Za živnostenskou stranu p. Josef Vicherek č. 31. Předsednictvo se ustavilo takto:

předsedou p. Bohumil Vaněk č. 34
místopředsedou p. Josef Vicherek č. 31
členem p. Jan Cigánek č. 26

Týden na to – 25. dubna – konaly se volby do senátu. Lidová strana získala 105 hlasů, agrární 16 hlasů, nár. socialisté 24 hlasů, sociální demokraté 13 hlasů a nár. demokraté 1 hlas.

Obecní cesty a pastviny se během času téměř ztratily, ježto mnozí občané kousek po kousku vorávali a tak si přivlastňovali veřejný majetek. Proto bylo usneseno dáti obecní cesty a pastviny vyměřiti. Dne 14. června 1920 počal toto vyměřovati agrární geometr A. Woinar z Opavy. Za tu práci vzal 1650 Kč. Zajisté o pěkný obnos připravili občané svou obec. Dlužno však připomenouti, že to priorávání se dělo dlouhé a dlouhé časy, takže to má na svědomí více pokolení.

Ve schůzi obecního zastupitelstva a obecní finanční komise dne 10. července 1920 bylo usneseno pronájmouti vyměřenou půdu obecní dosavadním uživatelům. Nájemné vybráno se zpětnou platností za r. 1919 a 1920 a to po 5 hal. za 1 m².

S výměrou nebyli spokojeni p. Antonín Baar č. 1. a pí Anna Tesařová – Bučková č. 19. z Choltic a Jan Mička z Jezdkovic č. 48. a chtěli dále užívati obecní pozemek bez ohledu na výměru. Ve schůzi, Konžané 27. ledna 1921, bylo usneseno je vyzvati naposled, by uznali výměru a pozemek neprávem užívaný ponechali obci. Mička vše uznal, ježto jednal o prodeji č. 48., kdežto Baar a Bučková výměry neuznali. Záležitost proto postoupena soudu. Obec zastupovali advokáti Dr. Drell a Dr. Kadula z Opavy.

By bylo zvýšeno vzdělání venkovské mládeže, bylo povoleno zříditi lidovou školu hospodářskou dvouletou ve Stěbořicích pro Stěbořice, Jezdkovice, Nový Dvůr, Jamnici, Zlatníky a Milostovice, na jejíž vydržování by tyto obce částečně přispívaly. Na zdější obec připadlo ročních 150 Kč. K tomu bylo přistoupeno ve schůzi obecního zastupitelstva a obecní finanční komise dne 9. října 1920.

Staré rakouské válečné půjčky, jež toho času byly téměř bezcenné, mohly se upisovati na IV. státní půjčku. I zdejší obec byla majitelkou válečných půjček v obnosu 12.000 K., jež blastně byly vypůjčeny v Moravské agrární a průmyslové bance v Opavě. Usneseno 9. prosince 1920 tento obnos i s dalšími 10.000 Kč (t. j. 9000 Kč a úroky 12.000 Kč) vypsáti na IV. státní půjčku. Potřebný k tomu obnos se vybral od občanů (dle majetku) a tímto úpisem stali se občané majiteli půjčky v obnosu 18.000 Kč, jež byla později prodána (1927).

Rok 1921

Dne 15. února 1921 bylo sčítání lidu v celé republice. Sčítacím komisařem byl pisatel této kroniky, začež mu bylo okresní správou politickou v Opavě projevono plné uznání. Výsledek sčítání ve zdejší obci byl: 63 domů obytných (obydlených 56 domů), ve kterých žilo 72 bytových stran s 325 obyvateli. Z toho bylo 157 mužského a 168 ženského pohlaví. Dle národnosti: 308 Čechů, 5 Němců a 12 cizozemců. Dle náboženského vyznání: 317 řím. katolického, 5 československého a 3 jiného vyznání.

V osadě Cholticích bylo 15 obytných domů, v nichž žilo 17 bytových stran (rodin) s 84 obyvateli (38 mužského a 46 ženského pohlaví). Dle národnosti: 83 členů a 1 Němec. Všichni byli vyznání římsko-katolického.

Dne 3. června 1921 bylo jednáno ve schůzi obecního zastupitelstva o zřízení telefonní hovorny pro zdejší obec ve škole. Po daných informacích bylo seznáno, že by tato hovorna přišla hodně draho, proto od zřízení upuštěno. Při této schůzi se usneslo po prvé na vybírání davky z lihových nápojů, ale nevybírala se!

Dne 11. června 1921 byla splněna touha četných pozůstalých po padlých a zemřelých za světové války a odhalen a vysvěcen pomník před obecním domem, jenž měl budoucím hlásati jména obětí války, jež buď padli nebo zemřeli doma následkem útrap válečných. Slavnostní průvod ubíral se z dolního konce vesnice na místo pomníku, kdež o významu pomníku přednesl dp. Václav Frydrych, farář stěbořský, tento posvětil a doslovem p. Jindřich Lhotský, rolník č. 33. slavnost tuto zakončil. Slavnostní náladu částečně pokazil déšť.

Usnesení postavit pomník, jenž by budoucím hlásal, že i krev padlých našich občanů byla malým základním kamínkem, na němž byla vybudována naše samostatnost, bylo učiněno ve schůzi obecního zastupitelstva dne 10. července 1920. Byl ustaven výbor, jenž další práci řídit. Členy výboru byli pp. Jindřich Lhotský č. 33., Josef Burda č. 12., Max Šelder č. 11., Bohumil Vaněk č. 34., Jan Steier č. 39. a Teodor Schvan č. 35. Pomník si vyžádal nákladu 3.600 Kč, jež byly sebrány dobrovolnou sbírkou, vstupným při slavnosti a taneční zábavě a pěkným darem zdejší Vzdělávací jednoty (Kč), jež za války a po válce vždy ráda přispěla na každý dobročinný podnik ze svých skrovných prostředků. Do základu pomníku vložen pamětní spis, peníze a noviny tří politických stran, a to: republikánské: Svobodná republika, lidové: Naše Slezsko, národních socialistů: Bezručův kraj.

Dne 1. října 1921 večer zemřel bývalý dlouholetý starosta obce p. Jakub Lhotský č. 33., jenž za svého starostování nelenil nikdy přiložiti ruku pomocnou když jednalo se o zvelebení obce. Čest budiž památce jeho!

Též i zdejší obec pochopila, že nutno pečovati o vzdělání občanstva, proto ve schůzi dne 20. října 1921 vyhověla zákonu, z 22. července 1919 o veřejných knihovnách a lidovýchově a navrhla pisatele této kroniky, pak p p. Jindřicha Lhotského č. 33., Josefa Burda č. 12., a Josefa Vltavského č. 19. za členy knihovny rady a do místní osvětové komise: pisatele této kroniky, dále pp. Jakuba Vaňka č. 34. a) Jana Rýže č. 37. a Jaroslava Fuksíka z č. 24.

V měsíci říjnu a listopadu t. r. vyskytla se ve zdejší obci vzteklina. Však díky různému odstranění podezřelých psů vzteklina se nerozšířila.

Dle nařízení zemské správní komise pro Slezsko v Opavě byl i ve zdejší obci proveden odhad obecního majetku. Pozemky nemohly býti odhadnuty, ježto jsou to pouze cesty a hranice.

Školní zahrada odhadnuta na 900 Kč. Budovy odhadnuty následovně: škola 24.000 Kč, stará škola 5.084 Kč, obecní dům s hasičskou zbrojírnou 5.400 Kč., starý chudobinec č. 27. nebyl vůbec odhadnut, ježto je na spadnutí. Rovněž kaple nebyla odhadnuta, ježto je velice sešlá. Co se týče vkladů, má malý obnos uložen chudobinský fond, a to ve Stěbořicích 60 363 Kč. Válečných půjček vlastnila obec 12 000 Kč, o jejichž upsání na IV. státní půjčku je psáno v předešlých stranách. Půjčky byly následující: a) na stavbu spojovací cesty Životice – Jezdkovice Nový Dvůr vypůjčeno 26.000 Kč, zbývá koncem r. 1919 obnos 20.543.44 Kč, na stavbu obecního domu půjčeno 5.400 Kč – zbývá 4.266.- Kč, na stavbu školy vypůjčeno 24.000 Kč, zbývá 21.192,51 Kč a válečné půjčky neplacením úroků vzrostly na 12.670 K.

Tudíž koncem r. 1919, dle kteréhož stavu se inventarizování v r. 1921 provádělo, měla zdejší obec 58.002,66 Kč dluhů. Na naši malou obec dluh zajisté značný!

Rok 1922

V dubnu 1922 zemřel p. Jan Klein č. 10., jenž také byl dlouhá léta starostou obce.

Na jaře bylo jednáno o připojení obce na menší elektrickou síť, a po čase se vystaví společná velká elektrárna. Bylo sjednáno, budou-li podmínky vyhovovati, přistoupení k elektrizaci zdejší obce, ale pořádají se Moravskoslezské elektrárny v Moravské Ostravě o vyhotovení elektrizačního plánu a rozpočtu pro zdejší obec. Elektrárny vyhověly žádosti a zaslaly plán a rozpočet, jež vše bylo projednáváno ve schůzi obecního zastupitelstva a obecní finanční komise, dne 19. září 1922, ale pro obrovskou sumu (196.200 Kč) byl ve zdejší obci neproveditelný.

Dne 31. května 1922 byla provedena, dle nařízení zemské správní komise pro Slezsko, skontace obecního hospodářství. Skontaci provedl vrchní účetní rada p. Valentin Dresler za léta 1919, 1920, 1921 a 1922. Při této revisi nebylo shledáno žádných závad.

V květnu byla pořádána sbírka ve prospěch „Odboru Masarykovy ligy proti tuberkulóze“ v Opavě, jež vynesla 130 Kč. Předsednictvo odboru poslalo poděkování za tento pěkný dar. Ve schůzi obecního zastupitelstva dne 18. května bylo usneseno, jak na prvních stranách bylo uvedeno, zapisovati paměťhodné události do této pamětní knihy.

Manželé Kropáčovi z Opavy, dosavadní majitelé zdejšího čísla 14. prodali usedlost manželům Richardu a Ottilii Mičkovým z Hlavnice. Dávky z přírůstku na tomto čísle při této koupi bylo předepsáno 5.281,66 Kč. Téměř o 50 % z toho obnosu obdrží obec.

Na 2. října 1922 byl stanoven příjezd našeho tatínka Masaryka do Slezska. Za čilých příprav k uvítání bylo oznámeno, že zájezd odložen na příští rok.

Rok 1923

Přípisem okresní správy politické v Opavě č: c-695/2 ze 1. ledna 1923 bylo oznámeno, že Slezsko bylo rozděleno na 15 zdravotních obvodů. Zdejší obec byla přidělena k obvodu životnému, kdež je obvodním lékařem p. MUDr. Josef Sochorek. Dodatečně byl pak zřízen obvod stěbořský. Však do obsazení tohoto obvodu je pro tento obvod ustanoven p. Dr. Sochorek ze Životic.

Dne 24. dubna 1923 rozloučil se se zdejším okresem srdečným přípisem p. vladní rada Dr. Otto Kunz, ježto byl přeložen do Bruntálu. Působil ve zdejším okrese 15 roků.

Koncem května a v červnu vyskytl se ve zdejší obci mor vepřů. Díky přísnému opatření nákaza tato byla zdolána, ač přece několik vepřů nákaze této podlehl.

Okresní správa politická v Opavě vypsala, přípisem č: c-1937 ze 23. srpna 1923 volbu obecního zastupitelstva zdejší obce a sice na 16. září. Pracovalo se na občanské (tj. společné) kandidátce. V poslední podala strana lidová svou kandidátku a tím si zajistila celé obecní zastupitelstvo.

Proti tomuto způsobu voleb bylo podáno odvolání, jež vedl p. Ludvík Šnyrch z Choltic. Při úředním šetření bylo shledáno, že mnoho podpisů vlastnoručních, jiní zase podepsali listinu v domněnce, že je to společná kandidátka. V důsledku toho kandidátní listina lidové strany nevyhovovala předpisům odst. 2. paragraf 20. řadu volení v obcích a proto volba byla zrušena.

Dne 17. září 1923 byla provedena revise obecního hospodářství. Závad nebylo shledáno. Revisi provedl zemský vrchní účetní rada p. Valentin Dresler.

Zdejším přípisem č. 404 ze dne 3. října 1923 byla požádána zemská správní komise o vyslání inženýra k vyměření spojovací cesty k Litultovicím. Byl pověřen zemský stavební úřad, by místní šetření provedl, a plány vypracoval. Cesta bude míti pěknou polohu, jenomže bude stát mnoho peněz a dlouho bude trvati než bude celá vystavěná.

Rok 1924

Zima do vánoc byla velice mírná a teprve po vánocích přitružila a zdálo se, že ani konce letos nevezme. Před táním byla činěna rozsáhlá opatření, zvláště v blízkosti řek, by kry nenadělaly škody.

Dne 16. února 1924 ve schůzi obecního zastupitelstva a obecní finanční komise bylo usneseno přistoupení za člena odbočky desinfekční ústředny v Zábřehu n. O., jež byla zřízena při zemské nemocnici v Opavě, s ročním příspěvkem 3 % přírážku na předepsané přímé daně.

K dispozici je auto na převážení nemocných nakažlivými nemocemi a bezplatná desinfekce bytu.

V téže schůzi bylo usneseno přispěti na Památník odboje, jež si slezští Čechové miní postaviti na Ostré Hůrce u Chabičova, obnosem 100 Kč, t. j. sto korunami.

V této schůzi bylo usneseno požadati státní pozemkový úřad o přidělení 2ha pozemku pro potřeby obecní, ze zabraného velkostatku v Dolních Životicích. Žádosti bylo vyhověno a obci přiděleny 2ha pozemku za 9.203 Kč, jež byly ve 2 splátkách splaceny.

Okresní správa politická v Opavě vypsala nové volby, pro porušení čistoty voleb lidovou stranou, byly zrušeny. Při těchto volbách byla šťastnější myšlenka všech zúčastněných, takže byla podána dohodová kandidátka. A sice 6 členů za stranu republikánskou (pp. Jindřich Lhotský č. 33., Ludvík Hadánek č. 8., Teodor Schvan č. 35., Bohumil Vaněk č. 34., František Lhotský č. 13. a p. Konrád Romfeld z Choltic č. 17.). Za stranu lidovou rovněž 6 členů obecního zastupitelstva (pp. Ludvík Pavlásek č. 23., Leopold Burda č. 12., Jan Cigánek č. 26., Max Šelder č. 11., Jan Steier č. 39. a Josef Vltavský č. 19.). Starostou opětně zvolen p. Ludvík Pavlásek, náměstkem p. Jindřich Lhotský č. 33., I. radním p. Teodor Schvan č. 35., II. Radním p. Jan Steier č. 39.

V březnu se vyskytla u p. Jana Kupky v č. 42. spála. Měl ji pouze malý chlapec Antonín. Byl odvezen do nemocnice, byt vydesinfikován a nemoc se nerozšířila.

Červen byl věnován přípravám k uvítání našeho Osvoboditele. Byly činěny i rozsáhlé přípravy bezpečnostní, by ruka zločinná nesklátila milovaného presidenta.

Toužné přání slezského lidu uviděli ve svém středu drahého Osvoboditele – tatíčka Masaryka bylo splněno ve dnech 23. – 25. června.

Po celé cestě, kudy jel, byla mu provolávána sláva. Hlavní hold byl mu vzdán v Opavě, kdež přes 50.000 občanů velkých i malých v průvodě přešlo kolem Bílého presidenta. Též i z naší obce byla účast velice hojná. Jeli téměř všichni hasiči, školní děti na dvou ozdobných žebřinových vozech a mnoho občanstva.

Dojem na tento den zůstal nezapomenutelný pro malé i dospělé. Slezsko ukázalo, že si též váží svého prvního presidenta.

Dne 24. července bylo provedeno měření pro novou cestu k Litultovicím. Bude dlouhá přes 1.800 m a vyžádá si nákladů přes čtvrt milionu.

V září byla zjištěna červenka vepřů č. 32., 44., 42., 40., 3., 20. a 26. Mnoho vepřů pohynulo. Na podzim obdrželi k obdělání pozemky ze zabraného velkostatku Dolních Životic. Ze zdejší obce 22 žadatelů a 4 žadatelé z Choltic.

V prosinci byla provedena dražba **komitby** na pozemcích zdejších občanů, mimo pozemků z velkostatku. Zúčastnili se jí: zdejší velkostatek, p. Jindřich Lhotský, rolník č. 33., pp. Martinek a Směja z Opavy. Vydražil ji p. Martinek, restaurátér z Opavy za ročních 1.800 Kč do r. 1923, avšak brzy ji postoupil zdejším lovcům.

Podzim byl velice krásný a dlouhý.

Rok 1925

Dne 2. února 1925 bylo usneseno pronajati obecní pozemek za životném 4 zdejšími občanům (pp. Robertu Kaligovi č. 45., Lukáši Kiršnerovi č. 28., Ludvici Schvanové č. 45. a Maxi Šeldrovi č. 11.) za průměrnou cenu 1q obilí za měřici pozemku platnou 1. září každého roku. Zima byla dosti mírná a příjemná.

Oslavy 75. narozenin pana presidenta byly všude pěkné. Též i zdejší obec oslavila toto krásné jubileum přednáškou, jíž proslovil velice pěkně p. dr. Čep z Opavy. Školní děti sehraly hru „Začarovaná země“ od Dr. Drimla. Zúčastnilo se jí hojně občanstva a všem se hra náležitě líbila, takže práce s touto oslavou byla v novinách řádně oceněna.

Letošním rokem dovršil zdejší sbor dobrovolných hasičů 30. rok svého trvání. Na počest toho byla sehrána nádherná hra „Psohlavci“ i jejich odboj proti mocnému pánu Lamingerovi, jež dosti dobře předvedl p. Jan Pavlíček, jeho choť pí Lamingerovou sehrala sl. L. Lhotská. Vůdce odbojných Chodů pěkně sehral p. Josef Burda (Kozina), jeho manželku Hanči předvedla sl. Boh. Uvírová z č. 23., boj proti Lamingerovcům mistrně vedl mladý Příbek, jež předvedl p. Leopold Lhotský. Rovněž i starý Příbek (p. Josef Stiborský) dojal mnohého k slzám. Též i dudák (p. Karel Uvíra), stará Kozinová (sl. Pold. Salzmannová) a téměř všichni představitelé ostatních úloh shostili se pěkně svého úkolu. Hra se opravdu zdařila, ač se hrálo v novostavbě stodoly p. Bohumila Vaňka č. 34., již tento k tomuto kulturnímu činu laskavě propůjčil. Opravdu vzorným přičiněním všech nás zúčastněných byla stodola proměněna v útulný háj, takže každý host byl s úpravou spokojen. Hra předvedena 28. a 29. června za deštivého počasí. Však přesto byla návštěva přečetná, což svědčí o tom, že na vstupném bylo vybráno 1750 Kč.

Dne 19. července byla vlastní oslava jubilea hasičského sboru. Konána zahradní slavnost u p. Josefa Vicherka. Tam, po slavnostních proslovech, byli jubilanti odměněni vkusnými diplomy. Na to se rozproudila přátelská zábava. Večer byla zakončena taneční zábavou.

Dne 20. července byla provedena úřední prohlídka obecního hospodářství. Shledáno vše v dobrém pořádku.

Rovněž i letos byl 28. říjen důstojně oslaven. Na domech vlaly četné prapory. Odpoledne konala se oslava v sále p. Jos. Vicherka. Řečník, p. učitel Jureček z Opavy pěkným způsobem nastínil náš odboj doma i za hranicemi proti sveřepému Rakousku. Děti školní k tomu přednesly básně a zazpívaly pěkné sborky.

Večer šel velký průvod s lampiony vesnicí. Hudba hrála a mládež provolávala zdar republice a tatíčkovi Masarykovi. Okna byla osvětlena svíčkami a ozdobena obrazy. Ponejprv byl nařízen klid práce. Uposlechli radostně všichni zdejší občané, až na mladého p. Jana Šroma z č. 36., jenž prohlásil že svítí pouze svátky církevní. Zapomněl asi, že je občanem republiky československé.

V říjnu bylo rozpuštěno první volené Národní shromáždění a volba nového stanovena na 15. listopad.

Rozjeli se agitátoři a hleděli do svých sítí naloviti co nejvíce hlasů pro 15. listopad. U nás byla schůze strany lidové, republikánské a soc. demokratické. V den volby se zdejší občanstvo hlásilo k jedenácti politickým stranám (i jeden hlas židovský!!) Maldý p. Jan Šrom ani s jedinou nesouhlasil a k volbám nepřišel. Stihla ho za to pokuta (100 Kč).

Ježto se k podzimu rozmožili hojnou měrou hraboši, hubili je fosforovým těstem.

Ke dni 31. prosince 1925 bylo provedeno sčítání domácího zvířectva. Sčítacím komisařem byl pisatel kroniky. Členové komise pp. Ludvík Hadánek a Max Šelder. Bylo napočteno: 34 telata, 19 jalovic od 3 do šesti měsíců a 29 jalovic od 6 měsíců do 1 roku, a 53 jalovic přes rok starých, 13 býků, 178 krav. Volů bylo 10 kusů. Podsvinčat do 3 měsíců 59 kusů, veprů od 3 měsíců do 1 roku 106 kusů a pouze 2 prasnice.

Rok 1926

Střední část obce zdobily dosud příkopy do obou stranách silnice. Letos (1926) se konečně občané dohodli odstraniti tuto nepěknou ozdobu vesnice provedením kanalizace za pomoci správní komise silničního okresu opavského. Toto si vyžádalo nákladu 18.348 Kč, z čehož polovičku platila obec a druhou polovičku okres.

Též konečně bylo rozhodnuto započítati se stavbou spojovací cesty k Litultovicím. Původně bylo usneseno, že stavbu povedou někteří členové obecního zastupitelstva. Od toho bylo však upuštěno, ježto seznali, že práce nebude tak snadnou, proto stavba zadána p. Aloisi Nedělovi, podnikateli pozemních staveb z Kateřinek.

Občané zdarma vozili kamení ze skály pana Kubného, hostinského ve Stěbořicích. Jemu bylo zapláceno za toto kamení 6.905 Kč, za lámání kamení dělníkům zapláceno 15.997 Kč, za tlučení šterku 7.564 Kč, za písek, jeho dovoz, a nádeníkům 10.632 Kč, nemocenské a úrazové pojišťovně za dělnictvo 1.881 Kč. Podnikateli zapláceno za práci 60.852 Kč. Roku 1927 z jara byla tato nová část osázena slívami, což si vyžádalo nákladu 2380 Kč. K tomu dlužno, podotknouti, že s chutí sadily všechny slívy školní děti s pisatelem kroniky. Díry vykopali a kolíky nasadili dělníci.

Část této silnice v délce 700 m vyžádal si nákladu Kč. K dostavení čeká ještě 1.185 m.

Dočkáme se toho, když bylo zavedeno úsporné hospodářství obecní?

Při úpravě kanalizace kolem č. 14. vznikl spor obce s majitelem č. 14. Dělníci pošinuli plot blíže jeho stavení, by oblouk cesty nebyl tak veliký. Toto se stalo se svolením některých členů obecního zastupitelstva. Vznikl z toho soudní spor, jenž prohrala obec, ježto majiteli p.

Richardu Mičkovi mělo toto býti oznámeno. Soudních útrat bylo 293 Kč.

Dne 21. července 1926 zemřel v nemocnici v Opavě dlouholetý správce zdejšího velkostatku Antonín Hilscher, 57 let stár, podlehnuv svému nemírnému se oddání alkoholu. Podotknouti dlužno, že vlastním přičiněním se vyšinul z pouhého čeledína na správce. Velkostatek spravoval zprvu k plné spokojenosti majitelů velkostatku.

Rovněž i letos byl důstojně oslaven Národní svátek 28. říjen. Domy byly ozdobeny prapory.

Po obědě koncertovala místní hudba před pomníkem padlých vojáků. O ½ 4 hod. odpoledne byla konána vlastní oslava ve třídě. O významu dne promluvil řečník z Opavy. Pak se ujal slova řečník z Moravské Ostravy, jenž objasnil „zázrak doby“ vysílání bez dratu a jeho význam v dnešní době. Při tom předvedl několik kousků na přijímací stanici, jíž měl první v obci. Večer se konal lampionový průvod. Po průvodě bylo slavnostní představení hry „Na polském zámku“ od Pavla Rudolfa. Hra byla sehrána Místní osvětovou komisí 28. a 31. října. Obecní účetnictví dostoupilo toho roku svého maximálního bodu. Vydání obecního bylo přes 110.000 Kč. Byla učiněna výpůjčka ve stěbořské záložně v obnosu 60.000 Kč, jež měla býti splacena v šesti letech, ale následkem změny v obecním hospodářství bude to trvati mnohem déle.

Rok 1927

Zima pořádně přitížila teprve po Novém roce a dlouho nás sůžovala.

Sbor dobrovolných hasičů konal 16. ledna 1927 svůj spolkový ples, jenž se dobře vydařil.

Úroveň jeho mravní i finanční úspěch byl dobrý.

Dne 20. února uspořádala po dlouhé době Hospodářská besídka svůj ples, na němž byla dobrá návštěva.

Konec letošního dlouhého masopustu byl oslaven 1. března masopustními dozvuky, jež uspořádal hostinský Jan Gebauer.

Pozemky stěbořského katastru byly hodně rozkouskovány, proto se usnesli majitelé těch pozemku, že tyto pozemky scelí. Zemská komise prv agrární operace svým výnosem ze dne 24. února 1927 toto scelování povolila a v sobotu 30. dubna byla ve Stěbořicích volba scelovacího výboru 6 členého. Zájmy majitelů pozemků na stěbořském ze zdejší obce zatupoval p. Bohumil Vaněk, rolník č. 34.

Okresní úřad v Opavě nařídil počátkem března hubení hmyzu škodlivého na ovocném stromoví. Na potřebné stříkačky uděluje se až 30 % subvence. Ve zdejší obci bylo občanstvo vybídnuto, by ovocné stromy byly co nejúsilněji chráněny před škodlivým hmyzem.

Dne 3. dubna sehrała Vzdělávací jednota hru: „Věno“ drama ve 4 jednáních od K. H. Viky.

Dne 10. dubna konaly školní děti sdružené v Dorostu Čsl. Červeného kříže slavnost prohlášení Míru. Děti zapěly písně, přednesly básně, sehrały výstupy. Správce školy objasnil význam Míru a prohlásil tento. Účast byla hojná.

Odvedenci ze zdejší obce uspořádali si taneční zábavu dne 14. května 1927.

Vzdělávací jednota sehrała ve dnech 26. a 28. května lidovou hru o 4 jednáních „Debora“ od S. H. Mosentala. Sehraño velice pěkně.

Jako roku minulého myslí občanů zaměstnávala stavba cesty k Litultovicím, tak letos si umínili odstraniti starou sešlou kapli, jež stojí uprostřed vesnice před č. 20. a vystaviti si novou větší a pěknější. Tuto snahu zvláště propagoval starosta obce p. Ludvík Pavlásek z č. 23. Po dlouhé úvaze bylo rozhodnuto postavit kapli na staré školní zahradě. Hůře bylo zač stavěti? I toto občané si snadno rozluštili. Sbírkou po občanech, případné větší dary a dobrovolná práce uskutečnily tento úmysl. Díle se skutečně dařilo. Sběrka v obci vynesla 17.204 Kč, v tom i dary po 1.000 Kč. Mimo toho mnozí darovali cihlu, eternit, dláždíčky, prkna a jiné dary k vnitřní výzdobě. Zedníci pp. Ludvík Pavlásek z č. 23, Bohumil Vaněk z č. 34, Josef Vicherek z č. 31, Josef Kupka z č. 3, Ludvík Hadámek z č. 8, Jan Steier z č. 39. a Jan Rýž z č. 37 zdarma zdili, jiní donášeli potřebné stavivo, takže v září se krásně vypínala uprostřed vesnice nová kaple.

Dne 25. září 1927 toto společné dílo bylo slavnostně odevzdáno svému účelu. Radostí zářily mnohým oči, že dílo se zdařilo. Kaple bude v budoucnu hlásati, že i v malé vesničce možno dohodou vytvořiti velké dílo, když srdce má porozumění a měšce nejsou zadrhnuty! Celá úprava kaple, mimo zednické, nádenické a povoznické práce, byla za 76.801 Kč a obnos ten byla občanstvem věnován.

V den svěcení kaple sehrała Vzdělávací jednota divadelní hru Martin pytlák, drama o 4 jednáních od Al. Bognera a čistý výtěžek v obnosu 554 Kč věnovala na kapli.

Ve schůzi obecního zastupitelstva, dne 22. května bylo usneseno koupiti skálu i s kouskem pozemku od p. Augustina Bittnera, rolníka ve Stěbořicích. Koupě se stala skutkem schalením zemské správní komise pro Slezsko v Opavě, dne 22. srpna 1927 a tak má obec vlastní lom, z něhož kamení použije k opravám obecních cest.

Ve středu 15. června bylo zdejší obecní hospodářství podroběno revisi. Až na malé připomínky bylo shledáno vše v pořádku. Revisi provedl zemský účetní rada p. Fr. Halfar. Letos se vyskytla opětně v lesích hojnou měrou mniška, proto se usnesly lesní úřady hubiti tohoto škůdce lesů rozprašováním arseňanu vápenatého pomoci letadel. V okrese opavském se toto rozprašování provádělo v druhé polovici června. Obyvatelstvo se vyzvalo, by v té době nepoužívalo lesních plodů.

V srpnu byla pořádána zemědělská, živnostenská a osvětová výstava v Opavě. Po celém Slezsku zvláště Opavsku, byly konány rozsáhlé přípravy, abychom ukázali svou vyspělost. Každý stav chtěl vyniknouti a ukázati se v pravém světle.

Byla při tom i exposice samosprávy. Ze zdejší obce byla vystavena obecní kluka, pišťala a halapartna obecného ponocného. I zdejší škola měla vystaveny četné ukázky chlapeckých ručních prací, výkresů a písemností. Výstava se náležitě zdařila a splnila své poslání.

V rámci výstavy byl pořádán sjezd slezského hasičstva, jenž byl spojen s cvičeními prostnými a ukázkami naše modré armády. Z našeho sboru se toho všeho zúčastnili téměř všichni hasiči. Den Svobody – 28. říjen nebyl letos tak oslaven jako jiné roky. Domy byly sice ozdobeny vlajkami, avšak konala se pouze školní oslava. Větší oslavy se vykonají v příštím roce jubilejním.

Velké potíže působil obecní rozpočet na rok 1928. Řádná rozpočtena potřeba činila 66.301 Kč, úhrada 2.400 Kč, takže přírůžkou zbývalo uhraditi 63.901 Kč, což by činilo přes 1900 % obecních přírůžek. Toto bylo upraveno a seškrtnáno tak, že zůstalo pro potřebu pouze 22.683 Kč, z čehož 9.746 Kč má býti kryto z vyrovnávacího fondu. Je to zemský fond, ze kterého se budou dopláceti obcím obnosy, které nebudou, vzdor všem úsporným opatřením, možno uhraditi nejvyššími % obecních přírůžek (300 %). Touto úpravou klesly obecní přírůžky na 169 % k domovní dani činžovní a 300 % k ostatním daním přírůžkám podrobeným. Dne 8. a 11. prosince sehrała Vzdělávací jednota veselohru o 3 jednáních „ Noc na Karlštejně“ od Jar. Vrchlického. Před divadlem promluvil o době Karla IV zdejší správce školy.

Rok 1928

Zima letošní byla dosti tuhá a dlouho nás nechtěla opustiti. Nemoce se obci neuhostily až na několik případů osypek (spalniček).

K úhradě schodku obecního rozpočtu pro letošní rok bylo usneseno zavéstí dávku z piva a lihových nápojů, a to 10 Kč z každého vyčepovaného hl piva a 50 Kč paušálu od každého hostinského ročně z vyčepovaných ostatních lihových nápojů. Též zavedena obecní dávka ze psů a to 10 Kč z prvního a 15 Kč z druhé psa ročně, a dávka z karet, a to 2 Kč od každého hráče, jenž za to může i 6 hodin hráti. Vybírala se však pouze 1 Kč, případně i nic. Obecní finanční komise se o tom vyjádřila 26. února a obecní zastupitelstvo schýlila 17. března – Zemská správní komise pro Slezsko udělila povolení vybírati tyto dávky obecní do konce roku 1932.

Ve smyslu ustanovení § 21. zákona ze 15. června 1927, č. 77. Sb. z. a n. a ustanovení vládní – nařízení ze dne 3. IX. 1927, č. 157. Sb. z. a n. jsou obce povinny počátkem r. 1928 přispívati 20 % na ošetřovací útraty všešlé za své příslušníky nemajetné v nemocnicích, porodnicích a ústavech pro choromyslné mimo nemoci nakažlivé. Tímto vzejde zdejší obci nová platební povinnost, ježto dosud platila ošetřovací útraty za nemajetné země.

Století XX. je nazýváno stoletím elektřiny. Tato se konečně i k nám přiblížila. Obec naše není sice ještě účastna této vymoženosti, ježto dnem 20. únorem 1928 uvedeno v provoz dálkové vedení Kyleševice – Benešov o napětí 22.000 voltů, které vede kolem jezdkovských humen. Obyvatelstvo bylo varováno, by neprovádělo žádných manipulací na vedení, aniž se dotýkalo spadlých drátů, ježto je to životu nanejvýš nebezpečné. Snad i naše obec se jednou dočká elektrického světla!

Zdejší osada Choltice náleží k poštovnímu úřadu v Litultovicích. Však poštu si museli choltičti z Litultovic donášeti. Obyčejně děti školní. Zbytečné byly žádosti choltických občanů na poštovním úřadu a poštovním ředitelství v Opavě. Teprve ráznější žádost na ministerstvo pošt a telegrafů do Prahy měl účinek. Toto povolilo výnosem ze 9. února 1928, č. 5807/x-28 by poštovní zásilky byly v Cholticích 3x týdně doručovány a to počínaje 1. březnem 1928.

Dne 7. března v den 78. narozenin Bílého presidenta byla uspořádána pěkná oslava práce „našeho tatíčka“.

Na Květnou neděli, dne 1. dubna, pořádaly děti sdružené v Dorostu Červeného kříže slavnost Míru. Dorostenci zahájili slavnost pěkným sborem. Potom objasnil správce školy význam Čsl. Červeného kříže a porovnal činnost tohoto s činností rakouského válečného Červeného kříže. Při tom též vzpomněl zakladatel Červeného kříže Henri Dunanta. Na to pan starosta „Mír“ prohlásil a prosil, by byl též dodržen. Děti předvedly pěkné výstupy: „Junák – slunečko jasné“ a „Pomlázka“, jež byla zakončením slavnosti.

Sbor dobrovolných hasičů sehrał „Helmice bez poskvrny“ hru z hasičského života. Sehraño velice pěkně, leč návštěva byla nepříliš četná.

Dne 29. dubna 1928 sehrała Vzdělávací jednota úspěšně divadlo „Můj mužiček je anděl“.

Okresní správa politická v Opavě vypsalala volby obecního zastupitelstva zdejšího na 29. dubna t. t. otce neb matku z každé rodiny a tam se volby obecního zastupitelstva vykonaly. Každý obdržel lístek a tam napsal 12 jmen zdejších občanů, jež by měl rád v obecním zastupitelstvu. Radost bylo čísti tu spoustu kandidátů navrhovaných. Celkem jich bylo navrženo 40.

Zvláštnost je, že ani jedna žena nebyla uznána vhodnou za člena obecního zastupitelstva.

Z těch bylo vybráno 12 členů a 6 jejich náhradníků, a to ti, kteří měli největší počet hlasů.

Byli to: pp. Jindřich Lhotský č. 33 - /46 hlasů/, Ludvík Pavlásek č. 23 /43 hlasy/, Konrád Romfeld z Choltic č. 17 /39 hlasů/, Jan Steier č. 39 /39 hlasů/, Teodor Schvan č. 35 /39/, Max Šelder č. 11 /38/, Jan Cigánek č. 26 /37/, Rafael Hadánek č. 49. /36/, Bohumil Vaněk č. 34 /30/, Karel Fryč z Choltic č. 4. /26/, Leopold Lhotský č. 13. /26 hlasů/ a Josef Salzman č. 18 /26 hlasů/. Náhradníky: pp. Ludvík Hadánek č. 8 /25 hl./, Josef Vicherek č. 31. /24/, Leopold Burda č. 12. /22/, Robert Kaliga č. 45. /21 hl./, Ludvík Šnyrch z Choltic č. 5. /19/ a Jan Kiršner č. 17. /14 hlasů/.

Proti výsledku těchto voleb nebylo podáno námitek, proto okresní správa politická vypsalala volbu obecní rady na pondělí, dne 7. května. Při této schůzi byl zvolen starostou p. Jan Cigánek č. 26., náměstkem p. Jindřich Lhotský č. 33., I. radním p. Ludvík Pavlásek č. 23. a II. radním p. Max Šelder č. 11.

Koncem května t. t. bylo zjišťování ploch osevu k účelům statistickým. Při tom bylo zjištěno /přibližně/, že rozloha obce měří 412 ha 2 a 92 m².

Z toho je:

orné půdy 312, 04 ha

luk 8, 58 ha

zahrad 6, 71 ha

pastvin 2,36 ha

lesů 67, 63 ha

rybníků 0,37 ha

plochy zastavěné ... 14,33 ha

Plocha obce412, 02 ha.

Oseto v tomto roce:

Pšenicí 34, 10 ha

Žitem 59, 20 ha

Ječmenem 66, 70 ha

Ovsem 47, 70 ha

Bramborami 41, 90 ha

Jetelem41, 70 ha

Vojtěškou12, 04 ha

Jinými plodinami .. 8, 70 ha

Od 24. června do 6. července byl pořádán sjezd slovanského hasičstva v Praze spojený s mezinárodní výstavou. Ze zdejší obce zúčastnil sjezdu pouze pisatel kroniky.

Dne 4. července v poledních hodinách, po velkém vedru, se zatáhla obloha šedými mraky a za chvíli se sypaly k zemi kroupy, některé jako ořechy, jež na obilí i ovoci napůsobily hojnost škody. V mnohých obcích byly škody přímo katastrofální. Pak nastalo veliké sucho. Všude se jevil velký nedostatek vody, studny vyschly, jetele nerostly. Všude byl velký nedostatek krmiva. Všichni téměř museli odprodati dobytek, ježto by jej neměli čím krmiti přes zimu. Zdejší hasičský sbor pořádal opět slavnost. Byla v lese u myslivny. Počasí bylo příjemné, takže se každý povesečil a pobavil na pokraji lesa za zvuku hudby. Večer byla „u Vicherků“ taneční zábava.

S novým obecním zastupitelstvem byla provedena i volba místní osvětové komise, jež byla vykonána 17. září. Předsedou zvolen p. Josef Burda, rol. syn č. 12., jednatelem p. Hynek Malík spr. školy a pokladníkem p. Karel Uvíra, rol. syn č. 23.

Dne 25. září sehrała Vzdělávací jednota divadelní hru: „Kletba mamonu“, obraz ze života našich výměnkám o 4 jednáních od Karla Fořta. Hra se plně zdařila.

Od 1. října do vánoc učil ve zdejší škole p. Jaroslav Novák, učitel, narozen v Čelechovicích na Hané, ježto zdejší správce školy měl zdravotní dovolenou.

Podzim byl skutečně nádherným. Sluníčko v říjnu hrálo jako v létě, takže brambory, řepu a ostatní plodiny mohli rolníci v suchu sklídit. Též i ozimy byly řádně zasety a mohly vzejít a zakořenit.

Letošní 10tileté výročí naší samostatnosti bylo všude radostně oslaveno. Též i v naší malé obci uspořádala místní osvětová komise pěknou oslavu. V předvečer byl uspořádán lampionový průvod s hudbou. Hasičský sbor se toho účastnil v plném počtu. Domy byly ozdobeny vlajkami, okna byla ozdobena obrazy našeho prezidenta a ozářena svíčkami. 28. října odpoledne měl přednášku řečník z Opavy p. C. Zbořil, tajemník o nabytí naší samostatnosti. Večer bylo sehráno slavnostní představení „Pro vlajku československou“ za slabé účasti.

Vstupujeme v druhé desíletí naší národní samostatnosti. Kéž by proplula naše vlast všemi úskalími, jež ji potkají.

Hned po oslavách začali se mnozí političtí agitátoři přičiňovati, by o volbách okresních a zemských zastupitelstev nalovili co nejvíce hlasů pro svou stranu. Ve zdejší obci měla schůzi republikánská strana, jíž se zúčastnilo pouze několik mužů. O něco později měla schůzi strana lidová, jež měla účast velikou, zvláště žen. Nadešel toužebně očekávaný 2. prosinec – den voleb. Tyto minuly u nás úplně v klidu. Okresní úřad zastupoval pisatel kroniky. Členy volební komise pro okresní zastupitelstvo byli pp. Max Šelder, č. 11. jako předseda, Jindřich Lhotský č. 33, jako místopředseda, Josef Burda č. 12 /rep./ a Jan Kiršner č. 17 /lid./ jako členové. Voličové odvedli lístky 9 politickým stranám. Nejvíce obdržela strana lidová /84 hlasů/ a republikánská /77 hlasů/.

Členy volební komise pro volbu zemského zastupitelstva byli pp. Jan Steier č. 39 jako předseda /lid./, Rafael Hadánek č. 49 jako místopředseda /rep./, Leopold Lhotský č. 13 /rep./ a Teodor Schvan č. 35. /lid/ jako členové. Rovněž i zde obdrželo 9 politických stran hlasy našich občanů /177 hlasů/. Z toho nejvíce lidová strana /77 hlasů/, republikánská strana 70 hlasů a ostatní strany po několika hlasech.

O vánocích – 23. prosince – sehrała Vzdělávací jednota divadelní hru Soucit.

Rok 1929

Zima se ujala své vlády teprve koncem prosince. Po vánocích na několik dní polevila, avšak o Novém roce znovu přituzila a pak se ujala vlády královna Zima., jež se úplně přestěhovala k nám ze svého ledného království na dalekém severu a veškerou krajinu pozměnila, dle svého vkusu, k nepoznání.

Obrovské spousty sněhové přikryly veškerou potravu ptactvu a lesní zvěři, takže hladová přicházela i za dne ke stavením a do zahrad, ploty ničeho nepomohly, ježto spousty sněhové ležely, na mnoha místech, mnohem výše, takže stromy v údolích vystrkovaly jen své vrcholky. Hladoví zajíčci z nouze vkusovali kůru ovocných stromů, takže mnohý strom byl okousán úplně z kůry. Po spoustách sněhových potulovaly se hladové koroptve hledající marně nějakou potravu. Dobří lidé krmili hladové ptactvo a lesní zvěř, avšak vše bylo nedostatečné, takže mnoho ptactva a zvěře zahynulo hladem a z toho zimou, ježto mráz slavil své triumfy.

Největší mrazy byly koncem ledna a počátkem února. Vrcholného bodu dosáhly mrazy kolem 10. února. Tou dobou rtuť vůbec nevystoupila přes 14 dnů ani ve dne nad nulu. Dne 10. února ráno -30°C, přes den -26°C, 11. února ráno -31 1/2°C, 12. II. ráno -26°C, 13. II. ráno -22°C, 14. II. -14°C, 15. II. -11°C, 16. II. -14°C, 17. II. -11°C, 18. II. ráno -10°C, přes den vystoupila

rtuť ponejprv na +12°C. Pak zima byla přechodná, někdy tepleji, jindy zima zase přitížila. Zvláště 28. února byla prudká sněhová vánice, jež nadělala obrovské závěje sněhové. Ježto téměř po celou dobu trvání této kruté zimy byly cesty neschůdné a ani na sáních nemohlo se jezdit, musel se sníh s cest odházovati. Z obce se zúčastnilo této práce přes 50 lidí. Nejvíce sněhu leželo na cestě k Novému Dvoru, a tam zvláště na Šerhovci. Když byla cesta uvolněna, by po krajích cesty takové spousty sněhu, že procházelo se tam jako v průsmyku. Vrstva sněhová dosahovala místy výše až 4 m. Konec zlé zimy byl 9. března, ač i potom sníh občas poletoval a zdržoval příchod jara a počátek jarních prací. První seli na velkostatku na Bílou sobotu – 30. března, avšak 3. a 4. dubna opět silně sněžilo. Byl to poslední zlý skutek kruté zimy, jež natropila ohromných škod, zvláště na ovocném stromoví. Tyto škody byly, z nařízení ministerstva zemědělství, zjišťovány prostřednictvím obecních úřadů. Ve zdejší obci byl soupis proveden dne 8. října 1929 a byl zjištěn následující stav pohromy:

Úplně bylo zničeno:		Částečně bylo zničeno:
třešní	226 stromů	79 stromů
švestek	218	103
sliv	25	13
jabloní	70	52
hrušní	48	62
ořechů	56	46
višní	24	16
broskví	2	~
Úhnem:	669 stromů	371 stromů

dohromady 1040 ovocných stromů v obci zničeno a poškozeno, ježto i stromy částečně poškozené brzy zahynou. Počítá-li se průměrně cena stromu 80 Kč, činí to škodu 83.200 Kč okamžitě nehledě ani na škodu v budoucnu na úrodě. Dle tohoto sčítání bylo zničeno v celé republice mrazem a zvěří na 9 milionů ovocných stromů v ceně 2 ½ miliardy Kč. Roční úbytek sklizně je odhadován množstvím asi 20.000 vagonů ovoce, což je skoro čtvrtina celé naší sklizně. Vyjádřeno v penězích činí škodu asi 200 mil. Kč ročně.

Dne 19. ledna konal zdejší hasičský sbor ples v hostinci u Gebauera. Návštěva pěkná.

Dne 2. února konal sbor dobrovolných hasičů z Choltic maškarní ples. Na 60 masek zpestřovalo zábavu. Účast hojná.

Dne 10. února měla býti přednáška p. prof. Buriana na thema: „Ošetřování ovocných stromů“. Pro neschůdnost cesty a velký mráz (-30°C) však řečník nedošel.

Rovněž ani přednáška 3. března na thema: „Návrat čsl. legií z Ruska“ se 135 světelnými obrazy nemohla býti uskutečněna, ježto p. ředitel Dharný pro silnou vánici nemohl dojet.

Dne 10. března konala lidová strana přednášku se světelnými obrazy o Praze, jež měla získati zájem o zájezd do Prahy na sjezd Orlů, jenž se konal v rámci oslav 1000 výročí smrti knížete Václava Svatého. Vstupné na přednášku 2 Kč. Účast hojná.

12. března pořádána v obci sbírka ve prospěch Čsl. Červeného kříže, jako akce získávání členů, jež vynesla 116 Kč. Obnos odeslán okr. úřadu.

Ve schůzi ob. zastupitelstva, konané 11. března 1929 byla volba obecní finanční komise.

Předsedou zvolen p. Teodor Schvan č. 35. Členy zvoleni pp. Jan Steier č. 39. a Leopold Lhotský č. 13. Všichni tři z ob. zastupitelstva. Z řad občanstva: pp. Jan Kiršner č. 17, Robert Kaliga č. 45. a Josef Burda č. 12., jenž byl zvolen místopředsedou.

Při téže schůzi byla vykonána volba místní školní rady. Zvoleni pp. Bohumil Vaněk č. 34 a Teodor Schvan č. 35. Náhradníky zvoleni: pp. Ludvík Hadámek č. 8., Jan Kiršner č. 17. a Jan Steier č. 39. Při ustanovení místní školní rady dne 3. května zvolen předsedou p. Boh. Vaněk a jeho náměstkem p. Hynek Malík, spr. školy.

Dne 17. března sehrał hasičský sbor z Choltic v sále p. Gebauera divadelní představení „Na statku a v chaloupce“, obraz z vesnického života o 4 jednáních. Sehráno dosti dobře. Účast slabá.

Dne 14. dubna sehrała Vzdělávací jednota pěknou divadelní hru „Náš pan Franc“, jež líčí velice vhodným způsobem, často i žertovným, dobu panské roboty, utrpení lidu od panských naháněčů.

V květnu zaslal slezský zemský úřad pro vyměřování dávky z přírůstku hodnoty v Opavě obnos 1.864,54 Kč jako dávku ze starého doškového stavení č. 5., jež koupili manželé Bohumil a Josefa Pavlíčkovi z Litultovic od Albertiny Herberové za 10.000 Kč. Při okresním a krajském soudu v Opavě byla zřízena úřadovna pro péči o mládež soudně stíhanou.

Důvěrník za zdejší obec byl navržen ve schůzi ob. zastupitelstva, konané 25. června, pisatel této pamětní knihy.

Z řad občanstva vyšla žádost o zřízení telefonu. Ve schůzi obecního zastupitelstva a finanční komise, konané 25. června, bylo toto přání jednohlasně schváleno. Vyžádaly se rozpočty na zřízení telefonní hovorny. Rozpočet zněl na 14.400 Kč. Tato záležitost byla ve schůzi, konané 14. října, jako neuskutečnitelná odsunuta na neurčito.

Dne 26. května pořádala Vzdělávací jednota slavnost „Kácení máje“. Slavnost se konala před obecní kanceláři a pokračovalo se v zahradě u Vicherků.

Dne 4. července strhla se nad zdejší krajinou prudká bouře s vichřicí, jež nadělala hodně škody. Ve zdejších lese pokácela přes 70 stromů. Při odstraňování těchto stromů pohmoždilo šafáři ve dvoře Janu Hamplovi nohu tak, že si dlouho poležel a nyní ji nemůže v kotníku ohýbat.

Dne 23. července roznesla se obcí zpráva, že v Odře u Přívozu utopil se 23letý zdejší občan Ludvík Hermann. Toho času byla nad Evropou silná tepelná vlna, jež způsobila „tropická vedra“ trvající od 15. do 25. července. Teplota dosáhla až 50°C. Největší vedro bylo 23. července a zmíněný L. Hermann se chtěl vykoupati. Ježto neuměl plavati a neznal místa, v němž se koupal, byl uchvácen vírem a stržen do prohlubně. Našli jej teprve příštího dne. Byl to hodný hoch a chtěl míti na podzim svatbu. Po 25. červenci se částečně ochladilo a vydatný déšť dne 27. července osvěžil povadlou přírodu.

Žně započaly teprve 24. července a protáhly se do konce srpna. Úroda byla velice pěkná, ač se zdálo, že krutá zima zanechá následky i na úrodě.

Vzdělávací jednota uspořádala 18. srpna prvou zdejší dožínkovou slavnost. Byla pěkně uspořádána, avšak silný déšť při začátku slavnost úplně pokazil. Škola se účastnila slavnosti alegorickým vozem s myšlenkou: „Zemský ráj to na pohled“.

Národní shromáždění vylo rozpuštěno a volby byly stanoveny na 27. října. Mnoho se potisklo papíru a mnoho zbytečných slov bylo na agitačních schůzích puštěno do vzduchu, by každá politická strana získala nejvíce hlasů. Volby vykonány ve zdejší obci úplně v klidu.

Zástupcem dohlédacího úřadu byl správce zdejší školy. Hlasy obdrželo 10 politických stran, a to 6 českých a 4 německé. Pro poslancek sněmovnu odevzdáno 214 platných hlasů; z toho strana čsl. lidová 105 hlasů, republikánská 77 hlasů, soc. demokr. 10 hlasů, nár. sociál. 10 hlasů. Ostatní strany po několika hlasech.

Pro senát odevzdáno 178 platných hlasů. Z toho strana čsl. lidová 89 hlasů, republikánská 67 hlasů, soc. demokr. 6 a nár. socialisté 5 hlasů. Ostatní strany po několika hlasech.

Dne 28. října byly s pokojnou myslí vykonány oslavy výročí naší samostatnosti. Oslava naše byla ve škole. Děti si pěkně vyzdobily třídu. Domy byly ozdobeny prapory. Odpoledne přijel z Opavy ředitel hospodářské školy p. Drahný a proslovil ke shromážděným občanům krásnou přednášku na téma „Boj za naši samostatnost“. Svá pěkná slova doprovázel 120 světelnými obrazy. Všem se přednáška líbila.

Dne 13. října byla vykonána sbírka v „Obětním týdnu“ pro České srdce, jež vynesla 63 Kč a o „Dětském dni“ pro Okresní péči o mládež /4.XI./, jež vynesla 38 Kč.

Dne 30. října zemřel manžel majitelky zdejšího velkostatku p. Hugo Rhemen na Barenfeldu, bývalý tajný rada, vyslanec a zplnomocněný ministr. Dne 2. listopadu v 9. hod. dopoledne byl slavnostně ve zdejší kapli vykropen a odvezen do obce u Bílovce do rodinné hrobky uložen. Dne 1. listopadu – na Vše svaté – když se setmělo, byla pořádána pobožnost v kapli. Těš šel Jan Stiborský z č. 43. Shora jel na kole Adolf Schvan, čeledín ve dvoře a vrazil před č. 26. tak silně do Stiborského, že oba se octli na cestě v blátě. Stiborský měl poraněnou kost ramenní a hlavu, mimo jiných odřenin; Schvan měl zlomenou klíční kost. První pomoc jim poskytl zdejší správce školy jako samaritán a přivolaný lékař je odvezl do nemocnice. Mělo to soudní dohru, při které to Schvan prohrál.

Dne 3. listopadu sehrala Vzdělávací jednota pěknou divadelní hru „Zemský ráj to napohled“. Dne 11. listopadu bylo tomu 100 let, co se narodil v Háji u Opavy profesor Antonín Vašek, významný slezský buditel, zakladatel „Opavského Besedníku“ a otec slezského básníka Bezruč. Oslava tohoto významného jubilea byla vykonána 17. listopadu. Byly předneseny básně Bezručovy a o významu Vaškově přednesl zdejší správce školy.

Radostným dnem pro zdejší děti byl 8. prosinec, ježto byla pořádána „Mikulášská slavnost“ spojená s bohatou nadílkou. Bylo sehráno divadlo „Dvě Maričky“ a „Jak se z čerta anděl stal.“ Po divadle byly dětem rozdány sešity, tužky, gumy, držátka, pera, výkresy, 25 pár punčoch, 7 kamaší, 4 radianky, 3 zástěry, látka na 5 šatů pro děvčata, 3 kalhoty dívčí, 2 šaty chlapecké, 2 šaty dívčí, 3 páry botků, 30 past a 10 bílých kostěných kartáčků na zuby. Mnohé z těchto dárků vyžádala správa školy od firem z Opavy a Prahy. Nadílka se všem zamlouvala. Dne 29. prosince bylo sehráno Vzdělávací jednotou divadlo „Zámecké strašidlo“.

Rok 1930

Letošní zima byla proti minulé opravdu mírná. Od Nového roku byla zřízena v Mladecku měšťanská škola, do které budou docházeti i děti ze zdejší obce.

Dne 2. února uspořádala Místní osvětová komise přednášku se 140 světelnými obrazy na téma „Neapol, Vesuv, Pompeje“. Přednášel správce školy.

Již v únoru se konaly všude rozsáhlé přípravy k důstojné oslavě významného dne

7. března 1930

Toho dne dovršil náš Osloboditel T. G. Masaryk 80. rok svého plodného života.

Je to krásný věk 80 let, ale tím krásnější, že celý svůj život zasvětil službě českému národu a tím českému státu. Tyto zásluhy ocenilo celé Národní shromáždění a za tím účelem vydalo krátký, ale důležitý zákon: „T. G. Masaryk zasloužil se o stát“. Tento zákon je vtesán do mramoru v obou sněmovnách Národního shromáždění.

Nebylo jedné československé vesničky, ve které by nebyli vzpomněli celoživotní práce našeho „Bílého presidenta“. Ani v naší vesnici jsme nezůstali pozadu. Na 24. února svolal pisatel kroniky společnou schůzi: pp. starosta obce, starosta hasičského sboru, předseda místní osvětové komise, předseda knihovny rady, předseda Vzdělávací jednoty a smluven postup oslav.

Ve čtvrtek 6. března 1930 odpoledne byla přednáška se 150 světelnými obrazy o životě našeho Osloboditele. Po přednášce byly děti pohoštěny uzenkami a houskami. Večer byl veliký lampionový průvod za účasti všech školních dětí, hasičstva v plné zbroji a četného občanstva. Opravdu slavnostním dnem byl

7. březen 1930

Oslava se konala odpoledne o 3. hodině s následujícím pořadem:

1. Báseň: Sedmý březen 1930.
2. Sbor: Buď zdrav nám, prezidente náš!
3. Proslov správce školy.
4. Scéna: Naše pohádka.
5. Básně: a) Český březen., b) Práníčko.

6. Národní tanečky.
7. Proslov starosty obce
8. Sbor: Teče voda, teče.
9. Básně: a) 80 roků., b) Našemu presidentovi.
10. Scéna: Vzkázání do Prahy.
11. Báseň: Pravda a pohádka.
12. Proslov a slib hasičů.
13. Sbor: Bývali Čechové.
14. Živý obraz a báseň Masarykovi Osvoboditeli.
15. Hymny

Každé školní dítě dostalo na slavnosti černě zarámovaný a zasklený obrázek Osvoboditele, pamětní spisek a cukrovou pusinku od „Tatíčka Masaryka“. Z této krásně slavnosti byl poslán blahopřejný telegram na Hradčany následujícího znění:

Milý pane presidente!

Občané a děti z Jezdkovic u Opavy shromáždění při oslavě Vašich narozenin a Vaší práce, přejí Vám ze srdce zdraví, byste ještě mnohá léta byl nám zářným příkladem vzorných ctností občanských.

Došlo následovné poděkování na správce školy dne 12. června 1930:

„T. G. Masaryk, president republiky československé, děkuji za blahopřání k osmdesátým narozeninám“. V Praze, v březnu 1930.

Dne 16. března sehrała Vzdělávací jednota na oslavu narozenin p. presidenta hru: Věrní.

Dne 20. dubna sehrała opět Vzdělávací jednota divadelní hru: Rodné hnízdo.

Dne 1. května byla pořádána sbírka ve prospěch Spolku pro léčbu a výchovu mrzáků v Brně Králové Poli, jež vynesla 84 Kč.

Odvedenci zdejší obce pořádali 4. května v sále u Vicherků taneční zábavu. Návštěva pěkná. Zábava vykonána v klidu.

Divadelní jednota v Opavě uspořádala pohostinné vystoupení z Národního divadla z Moravské Ostravy s úplným zpěvoherním souborem, doplněným silnou komparserií a sesíleným orchestrem. Pro toto divadlo v přírodě zvolila věčně svěží lidovou národní komickou zpěvohru do Bedřicha Smetany: „Prodaná nevěsta“. Sehráno na sokolském stadionu v Opavě 25. května 1930 za pěkného počasí. Ze zdejší obce jelo nás na toto divadlo plný autobus a mnoho na kolách a povozy.

Byl sjednán poněkud správný přehled o hospodářském životě v naší republice, bylo nařizeno povinné sčítání živnostenských a zemědělských závodů ke dni 27. května 1930. Sčítacím komisařem byl jmenován pro zdejší obec pisatel této kroniky. Práce s tím byla veliká, ježto mimo výměry usedlosti, byla zjišťována plocha osevu. Též zjišťován i počet všech hospodářských užitkových zvířat.

Majitelé usedlostí byli rozděleni do skupin:

I. Usedlost do 10 arů:

V obci se nevyskytují.

II. Od 10 a do 50 a celkové výměry:

Běžné číslo	Jméno majitele	Číslo domu	Celková výměra	Orná půda	Louky	Z a h a r a d y	P a s t v i n y	Zastavená plocha	K o n ě	Hos. dobytek	K o z y	v e p ř i	Slep ice	H u s y	K a c h n y
1.	František Cáhel	1.	19	10	4	3	-	2	-	-	-	-	-	-	-
2.	Josef Kuča	5.	40	19	12	7	-	2	1	-	2	2	7	-	6
3.	Richard Mička	14.	15	9	1	3	-	2	-	-	1	2	19	-	-

4.	Kat. Šromová /vým./	19.	19	14	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5.	Julie Lhotská /Ch./	7.	36	32	-	2	-	2	-	-	-	-	-	-
6.	Julius Pliska /Ch./	10.	36	32	-	2	-	2	-	-	2	-	17	-

III. Od 50 arů do 1 ha:

Běžné číslo	Jméno majitele	Číslo domu	Celková výměra	Orná půda	Louky	Zahrady	Pastviny	Zastav plocha	koně	Hovězí dobytek	ve přímky	kozy	slepice	husy	kachny
1.	Karel Fic	9.	84	76	-	5	-	3	-	1	2	1	26	4	-
2.	Jan Jasník máj. Michal Fenko	19.	60	25	6	18	-	11	-	-	-	-	-	-	-
3.	Jan Stiborský	43.	68	56	-	9	-	3	-	1	2	-	15	-	-
4.	Jan Jasník /starší/	52.	76	71	-	3	-	2	-	1	-	-	6	-	-
5.	Ludvík Romfeld /Ch/	15.	70	62	1	4	-	3	-	-	2	2	4	4	-

IV a V. Od 1 ha do 2 ha až 5 ha celkové výměry:

Běžné číslo	Jméno majitele	Číslo domu	Celková výměra	Orná půda	Louky	Zahrady	Pastviny	Zastav plocha	koně	Hovězí dobytek	ve přímky	kozy	slepice	husy	kachny
1.	Jan Jasník	19.	178	178	-	-	-	-	-	4	4	-	19	-	-
2.	Jan Link	29.	103	99	-	2	-	2	-	2	2	-	2	6	-
3.	Rafael Hadánek	49.	118	100	-	16	-	2	-	2	1	-	20	9	-
4.	Frant. Buček /Ch./	19.	170	159	7	1	-	3	-	2	-	1	18	-	-
1.	Josef Kreuzberger	21.	427	391	20	12	-	4	-	4	1	1	38	7	-
2.	Teodor Schvan	35.	363	262	-	6	90	5	-	4	3	-	23	10	-
3.	Jan Steier	39.	404	394	-	5	-	5	-	4	2	-	31	8	-
4.	Marie Kleinová	41.	365	336	16	10	-	3	-	4	2	-	50	-	-
5.	Ludvíka Schvanová	44.	281	275	-	2	-	4	-	2	3	1	17	10	-
6.	Robert Kaliga	45.	324	316	-	3	-	5	-	2	1	-	26	11	-
7.	Ludvíka Steuerová	47.	379	371	-	4	-	4	-	4	2	-	8	11	-
8.	Flor. Fučíková	48.	298	292	-	2	-	4	-	4	4	-	33	14	-
9.	Antonín Baar /Ch./	1.	308	271	26	6	-	5	-	3	2	3	19	3	-
10.	Jan Pavelek -"-	2.	205	200	2	1	-	2	-	3	2	1	12	11	-
11.	Ludmila Pavlíčková -"-	3.	309	295	6	4	-	4	-	3	-	-	5	-	-
12.	Karel Fryč -"-	4.	251	237	10	1	-	3	-	3	2	1	18	-	-
13.	Ludvík Šnyrch -"-	5.	274	254	13	4	-	3	-	2	4	-	5	6	-
14.	Jan Šrom -"-	8.	216	203	8	1	1	3	-	2	-	1	5	-	-
15.	Emil Hruška -"-	9.	233	219	8	3	-	3	-	2	-	-	20	9	-
16.	Konrád Romfeld /Ch./	17.	460	390	53	14	-	3	1	5	4	-	6	11	-
17.	Rafael Buček -"-	18.	360	348	3	4	-	5	-	4	2	-	8	5	-
18.	Leopold. Šebestová -"-	26.	319	263	48	4	-	4	-	4	2	-	4	6	-

VI. Od 5 ha celkové výměry:

Běžné číslo	Jméno majitele	Číslo domu	Celková výměra	Orná půda	Louky	Zahrady	Pastviny	Zastav plocha	Koně	Hovězí dobytek	Vepří	Kozy	Slepice	Husy	Kachny
1.	Leopold. Kupková	3.	507	475	15	5	-	12	-	6	2	-	52	-	-
2.	Ant. Kružberský	4.	737	678	26	18	1	14	1	7	3	-	35	-	-
3.	Růžena Jamnická	7.	562	531	20	4	-	7	1	5	1	-	46	-	-
4.	Ludvík Hadámek	8.	686	654	19	4	-	9	1	6	-	2	19	10	10
5.	Viléma Kleinová	10.	647	628	-	13	-	6	1	6	2	-	11	6	-
6.	Max Šelder	11.	709	664	27	9	-	9	1	6	2	1	20	10	-
7.	Jan Stiborský	20.	575	562	-	9	-	4	1	3	4	-	25	-	-
8.	Ludvík Pavlásek	23.	802	770	19	7	-	6	1	6	4	-	35	-	-
9.	Jan Cigánek	26.	578	543	18	10	-	7	1	5	5	-	16	7	-
10.	Lukáš Kiršner	28.	527	499	-	23	-	5	-	4	2	1	39	4	-
11.	Josef Vicherek	31.	910	848	20	30	-	12	1	7	6	1	37	13	-
12.	Josef Rýž	37.	583	539	24	12	-	8	-	6	4	-	27	11	-
13.	Jan Kupka	42.	917	899	-	9	-	7	1	8	6	-	20	10	-

VII. Od 10 ha do 20 ha celkové výměry:

Běžné číslo	Jméno majitele	Číslo domu	Celková výměra	Orná půda	Louky	Zahrady	Pastviny	Zastav plocha	Koně	Hovězí dobytek	Vepří	Kozy	Slepice	Husy	Kachny
1.	Leopold Lhotský	13.	1514	1432	49	18	-	15	6	10	7	4	42	10	-
2.	Anna Kiršnerová	17.	1761	1720	16	6	-	19	2	10	9	2	42	-	-
3.	Josef Salzman	18.	1912	1845	40	10	-	17	3	11	8	-	55	3	-
4.	Bohumil Vaněk	34.	1438	1376	36	9	-	17	2	10	14	1	23	11	-
5.	Jan Šrom	36.	1100	1034	46	16	-	4	2	11	8	-	53	17	-

VIII. Od 20 ha do 30 ha celkové výměry:

Běžné číslo	Jméno majitele	Číslo domu	Celková výměra	Orná půda	Louky	Zahrady	Pastviny	Zastav plocha	Koně	Hovězí dobytek	Vepří	Kozy	Slepice	Husy	Kachny
1.	Leopold Burda	12.	2206	2133	43	11	1	18	3	15	7	1	72	13	6
2.	Jindřich Lhotský	33.	2488	2327	116	26	-	19	5	13	5	-	56	15	-

Od 200 ha do 500 ha celkové výměry:

Běžné číslo	Jméno majitele	Číslo domu	Celková výměra	Orná půda	Louky	Zahrady	Pastviny	Zastav plocha	Koně	Hovězí dobytek	Vepří	Kozy	Slepice	Husy	Kachny
1.	Marie Rhemenová	32.	20146	12537	222	152	353	125	17	84	29	-	122	-	9

les 6722 a, vodní 35 a

Pozemky nepatřící k zemědělským závodům:

Běžné číslo	Jméno majitele	Číslo domu	Celková výměra	Orná půda	Louky	Zahrady	Pastviny	Zastav plocha	Koně	Hovězí dobytek	Vepří	Kozy	Slepice	Husy	Kachny
1.	Josef Brus	16.	5	-	-	3	-	2	-	-	-	-	3	3	-
2.	Frant. Havlíčková (náj.)	22.	16	-	-	13	-	3	-	-	23	18	10	-	-
3.	Marie Kupková (nájem.)	24.	3	-	-	1	-	2	-	-	2	2	18	-	-
4.	Hynek Malík, sp. šk.	51.	18	-	-	14	-	4	-	-	1	1	30	6	-
5.	Obecní chudobinek	27.	4	-	-	1	2	1	-	-	-	-	-	-	-
6.	Stará škola (Pavelek, aj.)	30.	2.	-	-	-	-	2	-	-	-	1	10	-	-
7.	Jan Hampel	38.	13	-	-	11	-	2	-	-	2	-	29	13	3
8.	Ludvík Pavlíček	40.	12	-	-	10	-	2	-	-	2	-	34	4	-
9.	Obecní dům	50.	2	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-
10.	Anna Bemišková (Ch.)	25.	4	-	-	2	-	2	-	-	-	1	6	-	-
11.	Ostatní	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	10	-	-

Mimo zdejších občanů vlastnili zdejší pozemky občané z Nového Dvora 267 a, z Litultovic 383 a, z Dolních Životic 50 a.

Celkem bylo při tomto sčítání zjištěno v Jezdkovicích 54 majitelů usedlostí, jež vlastnili 481, 73 ha pozemků.

Z toho bylo 396, 76 ha v katastru zdejší obce. K tomu 8, 27 ha pozemků nepatřících k zemědělským závodům a 7 ha, jež patří přespolečným hospodářům, takže celý obvod zdejší obce měří 412 ha 3 a. V katastru stěbořském vlastnili 44, 15 ha, v katastru životském 36, 76 ha, v katastru litultovském 1, 84 ha a v katastru hlavnickém 2, 22 ha.

Z celkové plošné výměry zemědělských závodů připadá na:

ornou půdu 389, 16 ha

louky 9, 99 ha

zahrady 5, 72 ha

pastviny 3, 18 ha

lesní půdu 67,59 ha

vodní plochu 0, 41 ha

parky 0, 52 ha

plochu zastavěnou adv. 4, 99 ha

ostatní neplodnou pl. ... 8, 43 ha

Oseto bylo:

pšenicí ozimou 44, 67 ha

žitím ozimým 76, 56 ha

ječmenem jarním 75, 17 ha

ovsem 44, 85 ha

hráchem 0, 41 ha

směskou podzimní (zrno) . 0,38 ha

směskou jarní (na zrno) ... 2, 78 ha

mákem 0, 09 ha

brambory ranními 0, 47 ha

tuřínem 0, 02 ha

zelím 0, 06 ha

jetelem dvouseč. 57,55 ha

jednoseč. červ. 11, 29 ha

vojtěškou 7, 12 ha

směskou na zel. kr. ... 2, 56 ha

jetelotravní směs. 0, 15 ha

koňským zubem 4, 61 ha

kravskou kapustou ... 0, 01 ha

brambory pozdními	40, 25 ha	jako černý úhor	0, 99 ha
cukrovkou	9, 91 ha	jako polní pastva ...	0, 83 ha
krmnou řepou	8, 44 ha		

Hospodářského zvířectva k 27. květnu 1930 bylo:

koní a hříbat	49 kusů
hovězího dobytka ...	311 -“-
koz	44 -“-
vepřů	209 -“-
slepíc a kuřat	1.603 -“-
hus a housat	331 kusů
kachen	34 kusů

Povšechně možno říci, že hospodářsky je obec, dle dřívějších statistik, na vzestupu.

Koncem května 1930 došel do obecní pokladny odnos 5.954,85 Kč jako dávka z přírůstků hodnoty z prodaných budov a pozemků za rok 1929.

Slovensko chce postavit svému pěvci svobody Hviezdoslavovi v jeho rodném kraji Dolním Slovensku, byla povolena sbírka i v českých krajích. Ve zdejší obci vynesla 37 Kč a byla odeslána 4. července 1930.

Dne 22. června uspořádala Vzdělávací jednota na zahradě č. 37. zahradní slavnost. Účast slabá. Večer taneční zábava. Účast lepší.

Dne 29. června uspořádal hasičský sbor v Cholticích slavnost v zahradě p. Konráda Romfelda. Účast pěkná.

Ježto se v naší republice rozmohla dosti nezaměstnanost, následkem vzrůstající se hospodářské krize, zavedlo ministerstvo sociální péče státní stravovací akci pro osoby nezaměstnané a omezeně pracující. Každý měsíc se pořádá soupis nezaměstnaných a okresní úřad přiděluje poukázky na odběr potravin v hodnotě po 10 Kč. Část A zůstala u obce, část B obdržel nezaměstnaný, na níž dostal u obchodníka mouku, tuky, cukr brambory nebo mléko. Po prošlé době se obě části odeslaly přímo ministerstvu sociální péče do Prahy. Po prvé byli podělování od 4. srpna 1930 do 24. května 1931, celkem 33 týdnů. Za ten čas bylo vydáno 199 poukázek v ceně 1990 Kč. Na vánoce byly vydány poukázky s názvem: „Vánoční příspěvek pro děti nezaměstnaných živitelů rodin“. Obci bylo přiděleno 13 poukázek po 20 Kč a 5 poukázek po 30 Kč, tedy celkem za 410 Kč. Mimo toho v prosinci a lednu byla zavedena p. presidentem republiky z fonálu, jenž mu byl dán k dispozici k jeho 80tým narozeninám, nákladem 2 milionů Kč, mléčná akce pro děti osob nezaměstnaných. V prosinci 1930 bylo přiděleno 20 poukázek na mléko, a v lednu 1931 přiděleno 16 poukázek. Na každé poukázce bylo 7 dílku, a na každý se obdrželo ½ l mléka denně.

Akce tato si vyžádala pro zdejší obec 163, 80 Kč. Celá akce pro nezaměstnané za prvé zimní období si vyžádala pro zdejší obec 2563, 80 Kč a nikomu tím zvlášť nebylo pomoci.

Opět bylo započato s řízením o elektrizaci obce. Obecní zastupitelstvo i finanční komise vše schválilo. Člen finanční komise Josef Burda a správce školy obešli všechny majitelé a získali všechny, až na pp. Josefu Kuču č. 5., Ludvíka Hadámka č. 8., Karla Fice č. 9., Josefa Brusa č. 16., Jana Hampla č. 38. a Jana Stiborského č. 43. Též i okresní úřad schválil pro obec elektrizaci, avšak když mělo být konečné ujednání, bylo to opět na neurčito oddáleno ve schůzi konané 19. listopadu 1930, ježto celkový náklad 97.685 Kč zdál se některým vysoký. Tak opět znemožněno užívání ve století elektřiny toho dobrodiní.

Dne 17. srpna byl ve zdejší obci pořádán na památku 35tiletého trvání zdejšího sboru hasičského první župní sjezd samaritský spojený se cvičením samaritským i hasičským. Pořad cvičení pro samarity vypracoval a rozepsal pisatel kroniky, jenž byl náčelníkem samaritské

stráze. Vše se náležitě zdařilo. Počasí však bylo chladné, proto účast byla slabá. Občanstvo však uvidělo společnou práci hasičsko-samaritskou.

Dne 7. září sehrała Vzdělávací jednota veselohru: „Hledá se medium“. Hra trochu nevhodná. Ke dni 20. září bylo provedeno sčítání ovocných stromů s vyznačením 1) odumřely po mrazové pohromě 1929, 2) zůstaly zdravé, 3) bylo nově vysázeno. Sčítací komisař týž jako v květnu. Zjištěno, že:

Stav:	Jabloně	Hrušně	Třešně	Višně	Švestky	Slívy	Vlašské ořechy	Rybíz	Angrešt	Broskve
Odumřelo:	144	120	391	7	421	58	88	19	15	4
Zůstalo zdrávo:	336	251	661	17	617	90	33	285	61	2
Nově vysázeno:	59	52	32	-	79	13	7	10	1	-

Dle tohoto stavu odumřelo 1267 ovocných stromů a keřů, zůstalo zdrávo 2.353 ovocných stromů a keřů, bylo nově vysázeno 253 ovocných stromů a keřů, takže k 20. září 1930 bylo ve zdejší obci 2606 ovocných stromů a keřů. Z toho však ještě mnoho předčasně odumře, ježto jich je ještě mnoho popráskáno.

Dne 2. října byla konána sbírka v „Obětním týdnu“ Českého srdce pro Slezsko, jež vynesla 82, 10 Kč. Obnos ten odeslán.

Dne 6. října byl konečně obsázen zdravotní obvod stěbořský. Prvním obvodním lékařem byl MUDr. Oldřich Chrostek z Slezské Ostravy. K tomuto obvodu náleží i zdejší obec.

Počátkem října byl zastaven provoz hostinské živnosti v č. 32. a hostinský Jan Gebauer se přestěhoval do novostavby č. 5.

28. říjen byl důstojně oslaven školní slavností ve třídě. Byli pozváni rodiče všech dětí a po slavnosti bylo založeno Rodičovské sdružení, jež má býti dobrým prostředníkem veškerého školního konání.

Dne 15. listopadu kol 4. hodiny před večerem rozlétna se obcí zpráva, že Marie Kreuzbergrová, jež chodila prvý rok do školy a toho dne obdržela po prvé školní zprávu, šestiletá dcera Josefa Kreuzbergra z č. 21. se smrtelně popálila. Prvou pomoc jí poskytl správce školy s p. Drem Josefem Sochorkem z Dolních Životic, jenž během toho přijel. Záchranou stanicí byla odeslána do opavské nemocnice, kdež za několik hodin zemřela. Pohřeb zesnulé se konal 19. listopadu za četné účasti občanstva a všeho žactva. Popálení se přivodila neopatrným zacházením se zápalkami.

Počátkem prosince se konalo druhé republikánské sčítání lidu dle stavu z 2. prosince 1930. Sčítacími a popisnými archy provedli to sčítací komisaři. Pro zdejší obec byl okresním úřadem jmenován pisatel této knihy. Ve zdejší obci se provádělo sčítacími archy. Při tomto sčítání bylo zjištěno, že ve zdejší obci jsou 103 rodiny se 426 osobami, z nichž je 12 Němců, 17 Poláků a ostatní Češi. Bylo 83 domů, z toho je 5 domů neobydleno. V obci je 346 osob, v osadě Cholticích bylo 80 osob v 19 rodinách, jež bydlí v 15 domech. Všichni byli vyznání katolického.

7. a 8. prosince sehrała Vzdělávací jednota hru z mysliveckého života „Černý vlk“.

Na sv. Štěpána, 26. prosince, uspořádala škola s Rodičovským sdružením slavnost vánočního stromku spojenou s bohatou nadílkou pro chudé i bohaté.

Na rozloučení se starým rokem uspořádala Vzdělávací jednota na Sylvestra večírek, při kterém účastníci vydrželi ve slušné zábavě do konce.

Rok 1931

O vánocích zima pěkně držela, ale po Novém roce polevila, takže se zdálo, jakoby zima se chtěla s námi letos neobyčejně brzy rozloučiti. Avšak zmýlili jsme se. Pěkné únorové dni (kol

20. února bylo v poledne až 29 °C na slunci!) se ke konci zhoršily a počátkem března byly opět silné sněhové vánice a mrazy (8. III.). Toto zimní počasí trvalo do půl dubna. Zvláště silná sněhová vánice byla 31. března. Naposled sněžilo 16. dubna. Stromy byly úplně holé a teprve v druhé půli dubna se jako k nám trvale přistěhovalo, avšak stromy rozkvetly teprve kol 15. května. Pak vše rychle pokračovalo, že stromy odkvetly do konce května, což přispěla k tomu značná vedra ke konci května /až 42°C na slunci/.

Dne 4., 5. a 6. ledna konala se drůbežnická výstava v sokolovně v Dol. Životicích. Pěkné druhy vystavené drůbeže nabádaly hospodáře k chovu jen ušlechtilé drůbeže. Zdejší chovatelé však ničeho nevystavovali.

České obce okresu opavského pojaly v lednu myšlenku převzít do svého vlastnictví lesy revíru hrabýnského. Každá obec měla upsati jistý počet podílů. Bylo o tom několik schůzí. Mnohé obce pro finanční zatížení z tohoto sdružení odpadly, a ostatní se k tomu nedostaly, by tak veliký majetek obhospodařovaly.

Dne 18. ledna konal zdejší sbor dobrovolných hasičů ples za dosti četné účasti v hostinci u Vicherků.

Dne 19. a 20. ledna sehrała u Vicherků kočující divadelní společnost hru Jenofefu za hojně účasti občanstva.

Ústřední hospodářská společnost pro Slezsko v Opavě sdělila přípisem č. 296 za 17. ledna 1931, že má býti zřízen zvěrolékařský obvod se sídlem v Dolních Životicích. Proti tomu byly Litultovice, ježto se tam konají ročně 4 dobytčí trhy. Žádaly, by zvěrolékař měl sídlo v Litultovicích. Okolní obce měly rozhodnouti. Zdejší obec se připojila pro Litultovice.

Dne 11. ledna byli jsme po půlnoci vyburcováni ze spánku hasičskou trubkou. Hořela v Dolních Životicích 2 obytná stavení.

Dne 14. února konala Vzdělávací jednota maškarní ples u Vicherků za velice pěkné účasti. Ples se plně vydařil.

Dne 7. března byla ve škole vykonána oslava 81. narozenin pana presidenta. K oslavě pozváni rodiče.

Dne 8. března večer sehrał v hostinci u Vicherků spolek Odbor Matice Opavské v Mladecku působivou veselohru „Staré hřichy“. Sehraño pěkně. Před tím promluvil ředitel měšťanské školy v Mladecku p. Rudolf Kadula o životě a díle našeho Osvoboditele.

Ve schůzi obecního zastupitelstva, konané 10. března, byly schváleny účty obecní a školní za rok 1930. Vydání bylo 29.730, 50 Kč, příjmů 29.321, 20 Kč, takže bylo 409, 30 Kč schodku. Ve školním hospodáření činil příjem 4.984, 20 Kč, vydání 4.148, 60 Kč, takže jevil se přebytek 835, 60 Kč.

Dne 4. dubna – na Bílou sobotu – byla po celé republice prohlášena dvouminutová „Vzpomínka na oběti válek“. U pomníku postavil sbor čestnou stráž a výstřelem z moždíře na školním kopci bylo dáno znamení k dvouminutovému klidu. Pak opět výstřelem a zvoněním byla tato pietní vzpomínka ukončena.

Den na to 5. dubna sehrała Vzdělávací jednota hru Starý hřich.

V sobotu 11. dubna v 16. hodin 45 minut pocítli lidé otřes země jakoby dělovým výstřelem nebo silnou bouří. V neděli 12. dubna ve 22 hodin 25 min. v noci byli téměř všichni probuzeni silným podzemním rachotem a záchvěvy země. Za čtvrt hodiny se otřes opakoval; byl slabší. Této noci se ještě otřesy opakovaly: o ½ 3., o 3. a o 6. hodinách 45 minutách ráno. Bylo to zemětřesení, ve zdejší krajině zjev nebyvalý! Mnozí lidé se děsili věcí budoucích.

V následujících dnech bylo pocítěno několik slabších otřesů. Dne 15. dubna o ½ 1. hod. v noci silnější otřes, 14. dubna o 16 hod. odpoledne a o 21. hod. 25 min. v noci, 16. dubna o 15. hod. odpoledně. Následoval otřes teprve 18. května (v pondělí) o 15. hod. 55 min. odpoledne. Poslední otřes byl 23. července o 22. hod. 25 minutách v noci, jenž byl dosti silný. Otřesy tyto měly pocházeti od vyhaslé sopky Rudenky. Jiní zase soudili, že tyto otřesy

pocházejí od kopce Hůrky v Štěplovce, jež prý v dávných dobách také soptila. To se usuzuje od značných balvanů po kopci rozházených. Více otřesů nenásledovalo.

Dne 4. května (v pondělí) konalo se úřední šetření o 15. hod. odpoledne v obecní skále na stěbořském. Skála byla živnostensko úředně schválena, jenže musela se opatřit zábradlím kolem skály nahoře.

Dne 10. května zavítali k nám vzácní hosté hlučíňští z Hněvošic, by se navázaly styky Hlučíňáků s ostatním Opavskem, proto, bylo sehráno několik pohostinných vystoupení. Též i toho dne u nás o večer ve Stěbořicích. K tomu nacvičil hasičský sbor hněvošický veselohru „Chytrák krajánek“. Před divadlem promluvil tamní stavitel p. Buchta na thema: Hlučínsko a jeho lid. Přednáška tato byla s velkým zájmem vyslechnuta asi 100 účastníky. Jejich zpěvy a básně hlučínské byly působivé. Též i jejich kroje (hlučínské), ve kterých děvčata přijela, se všem líbily. Zájezd navrhl a uskutečnil tamnější řídící učitel p. Jindřich Lhotský, zdejší rodák. V neděli 24. května pořádala Vzdělávací jednota slavnost „Kácení máje“ a večer taneční zábavu. Návštěva pěkná.

V zimních měsících byli i ve zdejší obci podporováni v nezaměstnaní poukázkami na potraviny a lístky mléčnými. Za zimu bylo jim takto venováno na 3000 Kč. Aby se čelilo této nezaměstnanosti a nedostávali takové obnosy jen tak darem jako almužnu, která je nedůstojná zdravého člověka, rozhodla se obec pokračovati ve stavbě spojovací cesty k Litultovicím, jež byla započata r. 1926. K dokončení zbývalo 1185 m, což si mělo vyžádati nákladu kol 180.000 Kč.

Byla podána žádost na zemský úřad v Brně o povolení půjčky. Též bylo požádáno min. soc. péče v Praze o přiřknutí příspěvku na mzdu dělníkům na tuto stavbu z řad nezaměstnaných přijatých. Přípisem č: 1937/III/E-1931 ze 30. I. 1931 vyhovělo ministerstvo žádosti a povolilo příspěvek 8 Kč na denní mzdu každého dělníka až do výše 9000 Kč na celou stavbu. Polovici toho obnosu bylo vypláceno v dubnu a zbytek v říjnu.

Též byla podána žádost na zemský úřad v Brně o subvenci na tuto stavbu. Žádosti bylo vyhověno a přípisem č. 18.953-IX-28 ze 5.V. 1931 bylo obci sděleno, že z dotace na okresní silnice se věnuje obnos 18.000 Kč. První splátka 12.000 Kč byla obci poukázána v prosinci, zbytek 6.000 Kč poslán obci 27. února 1933.

Mimo toho byla podána žádost na okresní výbor v Opavě o subvenci na tuto stavbu. Žádost byla podána už 8. XII. 1930, a teprve ve schůzi okr. výboru dne 17. IX. 1931 bylo žádosti vyhověno a zařazen obnos 20.000 Kč do rozpočtu na rok 1932. První splátka 10.000 Kč byla obci vyplácena 12. ledna 1933, druhá splátka 5.000 Kč dne 31. května a posledek 5000 Kč dne 9. září 1933.

Těmito subvencemi získala obec 47.000 Kč, čímž se značně zmenšil náklad na tuto stavbu. O tyto subvence se všemožně staral pisatel této knihy, by obci odpadlo značné finanční zatížení.

Když byly předběžné formality zařízeny, byla stavba cesty vypsána v Našem Slezsku a Svobodné republice k podání nabídek. Nabídky se podávaly do 10. VI. 1931 do 18. hodiny večerní, kdy byly došlé nabídky za účasti ob. zastupitelstva a oferentů otevřeny. Došlo 7. nabídek. Nabídky podali: 1) Podnikatelství staveb fa Fickert a spol. z Opavy za 109.566, 40 Kč, 2) Ing. Václav Fidrhel z Mor. Ostravy za 113.732, 50 Kč, 3) Alois Havlíček, stav. a tes. mistr v Opavě za 128.851, 20 Kč, 4) Podnikatelství staveb Alois Neděla z Kateřinek za 127.651, 60 Kč, 5) Podnikatelství staveb Jan Brettschneider z Kateřinek za 115.480, 15 Kč, 6) Architekt Flugler a Ing. Klapetek z Opavy za 128.703, 10 Kč, 7) Ing. Bohumil Vacek z Olomouce za 154.759 Kč. Poslední jako nedostatečná byla vyloučena. Po úpravě byly nejlevnější nabídky Fickertova a Fidrhelova, leč většina členů obecního zastupitelstva byla pro p. Aloise Nedělu z Kateřinek, takže tomu stavba po podpisu smlouvy byla stavba zadána za oferovanou cenu bez každé další přírážky. Práci započal 15. června 1931. Stavba měla býti dokončena do 1. října. Leč nebyla dokončena v r. 1931, nýbrž teprve v létě 1932.

Kolaudace dokončené silnice se konala ve středu 14. prosince 1932 o 9. hod. 15 minut dopoledne. Okresní úřad zastupoval vrchní technický komisař Ing. Robert Heiter. Podnikatel p. Neděla si však účtoval za stavbu místo 123.121, 60 Kč obnos 136.946, 50 Kč. Silnice na jezdkovském katastru je dokončena, leč Litultovice toho času nechtějí svou část stavěti, proto zůstává silnice obci na starosti, ježto nemá dálkového významu, když není spojena se státní silnicí (olomouckou).

Dne 28. června 1931 konal sbor hasičů v Cholticích zahradní slavnost v zahradě p. Kon. Romfelda za velice pěkné účasti.

Dne 23. června odešel z domu hajný Jan Jasník, a ježto poslední dobou se oddal poněkud alkoholismu, myslili domácí, že se snad brzy vrátí. Když se však nevracel, hledali jej a našli ho 25. června 1931 v kůlni u myslivny oběšeného. Bylo zjištěno, že se 24. června oběsil v stavu pomatení mysli. Na podzim se přestěhovala jeho manželka s dětmi do statku č. 19., který před rokem koupili. Vdova však se musela velice dlouho bránit proti dluhům jež manžel nadělal i nenadělal. (prý)

Dne 17. července 1931 byla chudá podtatranská obec Važec zničena požární katastrofou. Z 581 obytných domů shořelo 461 domů. Více jak 2000 osob zůstalo bez přístřeší. Škoda přes 26. mil Kč. Byly pořádány sbírky. Ve zdejší obci bylo sebráno 237 Kč a posláno okr. úřadu v Lipt. Sv. Mikuláši. Mimo to byly prodávány nálepky (cihly) a prodáno jich u nás za 70 Kč. Dne 13. září pořádala jezdkovská děvčata krmášový zástěrkový věneček, jenž skončil krvavě. Ve schůzi, konané 26. října, schválovalo obecní zastupitelstvo rozpočty na rok 1932. Školní rozpočet vykazoval 4.523 Kč potřeby a žádné úhrady. Obecní rozpočet vykazoval 38.170 Kč potřeby a 6.804 Kč úhrady. Usnesena 193 % přírážky na domovní daň činžovní a 350 % přírážku k ostatním daním. Mimo toho zůstává obnos 15.529 Kč, jenž měl býti uhrazen ze zemského přidělového fondu.

Dne Svobody byl letos oslaven 28. X. ve škole za účasti rodičů. Večer sehrala Vzdělávací jednota hru „Když děla zahřmí, prapor zavlaže“. Účast slabá.

Letos nebyl konán tradiční Matiční den, proto obec poslala ze svých prostředků dar 50 Kč. Obnos byl odeslan v říjnu a s díky byl Maticí Opavskou kvitován.

Podzim byl velice špatný. Vánoce blátivé, ježto sníh na Štěpána roztál.

Rok 1932

Zima po vánocích polevila a celý leden byl teploučký, takže na sluníčku bylo přes poledne až 27 °C. Počátkem února však začala nová zima s trochou sněhu, ale silnými mrazy. Silně mrznoutí začalo 7. února. 10. února bylo ráno -17°C, 11. II. -20°C, 18. II. ráno -18°C. Pak zima polevila. První jarní den se ukázal velice pěkný a teploučky. Odpoledne se však zachmuřilo a sněžilo.

V neděli 17. ledna konal ples zdejší hasičský sbor. Návštěva velice pěkná. Úroveň plesu byla slušná.

V neděli 6. února konala Vzdělávací jednota maškarní ples u Vicherků za četné účasti.

Ježto se dále šíří nezaměstnanost, ustavil se v Opavě Spolek pro péči o nezaměstnané, do kterého mají vstoupiti šťastnější občané, jimž dopřáno si vydělávati. Členský příspěvek od 1 Kč výše měsíčně. Do tohoto spolku se přihlásil se zdejší obce správce školy, obecní rada a obecní pokladník, každý s 1 Kč měsíčního příspěvku.

Dne 6. března konána oslava 82. narozenin pana presidenta. Oslava konána ve škole za hojně účasti. Po oslavě konána schůze Rodičovského sdružení. Na thema „Týden československé školy“ promluvil správce školy. Při tom už bylo jednáno o nutnosti 2. třídy. Večer toho dne sehrala Vzdělávací jednota hru „To za Rakouska nebylo“. Návštěva dobrá.

Obecní zastupitelstvo konalo schůzi dne 13. března, ve které bylo ujednáno zavésti dávku z přepychových místností na úhradu běžných výdajů. Zemský úřad v Brně žádosti vyhověl. Povolení vešlo v platnost 1. října 1932 a od toho dne musí platiti tuto dávku ze zámku.

Dohodou byl sjednán jistý paušál ročních 2.200 Kč. Obec bude mít opět nějaký příjem na splacení dosti velkého obecního dluhu.

Na ovocných stromech se vyskytla ve značném množství puklice švestková a jiný škodlivý hmyz. By se tomu částečně čelilo, usneseno veškeré ovocné stromy postříkati roztokem Plantasanu a Sulikolu z chemických závodů v Bohumíně. Tajemník obce zajel do těchto závodů a sjednal objednávku 400 kg Plantasanu, 5 kg Sulikolu a pojízdnou stříkačku. Dva dělníci pak veškeré ovocné stromy postříkali tímto roztokem. Občané polovicí obnosu na to přispěli. Výsledek byl patrný hned v prvním roce.

Na Bílou sobotu – dne 26. března – byla opět uspořádána pietní vzpomínka u pomníku padlých s 2 minutovým klidem. Počátek a konec ohlášen ranami z moždíře. Čestnou stráž u pomníku byli dva hasiči a 2 samaritánky.

Účty za rok 1931 byly schváleny obecním zastupitelstvem dne 13. března. Bylo shledáno, že vydání činilo 174.346, 30 Kč, kdežto příjem 173.931, 75 Kč, takže zůstal obnos 414, 55 Kč jako schodek.

Na Květnou neděli – 20. března – pořádala Místní osvětová komise přednášku se světelnými obrazy na thema „Španělsko a výstava v Barceloně“. Přednášel zdejší správce školy. Účast přes 90 osob.

V neděli 3. dubna sehrála Vzdělávací jednota divadelní hru: Praha – Brno nasedat! Návštěva dobrá.

V neděli 24. dubna pořádala Místní osvětová komise přednášku. Přednášel profesor vyšší Masarykovy hospod. školy v Opavě ing. J. Burian o ošetřování ovocných stromů. Přítomno je 21 osob.

Okresní úřad v Opavě přípisem č: 955-II/1 ze 12. IV. 1932 rozepsal volby zdejšího obecního zastupitelstva na 8. května 1932. Zdálo se, že bude veden nechutný boj volební, ježto byly podány 4 kandidátní listiny a to:

1. Republikánská strana,
2. Sdružení občanské důvěry,
3. Národní socialistická /odborové sdružení/,
4. Čsl. strana lidová.

Avšak ve schůzi místní volební komise, konané 26. dubna 1932, se všichni dohodli a navrhli počet kandidátů potřebných pro obecní zastupitelstvo. /12 členů a 6 náhradníků/, proto byli zvoleni všichni navrženi. Byli to: I. Za republikánskou stranu: pp. Jindřich Lhotský, rolník č. 33., Bohumil Vaněk, rolník č. 34., a Rafael Hadámek, domkář č. 49. Náhradníci: pp. František Buček, malorolník v Cholticích č. 19. a Josef Kavan, malorolník č. 44.

II. Za sdružení občanské důvěry: pp. Ludvík Hadámek, malorolník č. 8, Hynek Malík, správce školy a Ludvík Schnürch, malorolník v Cholticích č. 5. Náhradníci: pp. Max Šelder, malorolník č. 11. a Josef Vicherek, malorolník a hostinský č. 31.

III. Za odborové sdružení národních socialistů, p. Jan Hermann, dělník č. 30.

IV. Za čsl. stranu lidovou: pp. Josef Salzman, rolník č. 18., Ludvík Pavlíček, domkář č. 40., Jan Cigánek, malorolník a kovář č. 26., Jan Steier, malorolník č. 39. a Josef Stiborský č. 20. Náhradníci: pp. Vojtěch Schvan, zedník č. 35. a František Anderla, čeledín č. 32.

V pondělí svatodušní dne 16. května se sešlo nové obecní zastupitelstvo k ustavující schůzi. Zvolen byl p. Jindřich Lhotský, starostou obce, p. Jan Cigánek, náměstkem, p. Ludvík Hadámek, I. radním a p. Jan Steier II. radním.

Prvním činem nového zastupitelstva bylo jednání o zřízení pobočky při zdejší jednotřídní obecné škole. Dle předběžného zápisu bylo zjištěno, že v v příštím školním roce bude docházeti do zdejší školy 64 dětí, kdežto §K. zákona ze 13. VII. 1922 č. 226 Sb. z. a n. stanoví největší počet žactva na jednotřídních školách počátkem šk. roku 1932/33 na 50.

Místní školní rada ve schůzi, konané 11. června 1932, se usnesla požádati o zřízení pobočky.

Toto předneseno ob. zastup. ve schůzi dne 14. června konané. Usneslo se 6 hlasy proti 5 hlasům proti zřízení pobočky.

Usnesení oznámeno okresnímu školnímu výboru v Opavě, a ten přípisem č. Š-765 ze 16. VI. 1932 nařídil nové projednání záležitosti. Schůze svolána na 25. června, ve kteréž jednohlasně usneseno požádati o pobočku.

Žádost o pobočku odeslána 29. června 1932 přes okresní školní výbor zemské školní radě v Brně. Tato povolila výnosem č. 37.338 ze 16. července 1932 zřízení zatěmní třídy při zdejší škole. Okresní školní výbor ustanovil zde prvním učitelem p. Oldřicha Krejčího, učitel čekatele ze Štítiny, rodáka z Nových Sadu u Vyškova. /*8. VIII. 1908/.

Ve schůzi ob. zastup. konané 14. června zvolen pokladníkem obecním p. Bohumil Vaněk a pokladníkem chudinského fondu p. Ludvík Pavlíček.

Dne 25. června konala se též volba obecní finanční komise. Z ob. zastupitelstva navrzeni pp. Josef Salzman, rolník, Hynek Malík, správce školy a Rafael Hadámek, domkář. Z občanstva navrzeni pp. Max Šelder, rolník č. 11, Josef Burda, rolník č. 12 a Vojtěch Schvan, zedník č. 35. Dne 14. října byla ustavující schůze ob. finanční komise, ve které byl zvolen p. Max Šelder předsedou a p. Josef Burda místopředsedou.

Dne 17. července 1932 sehrála Vzdělávací jednota na louce p. Josefa Kuče divadlo od Ed. Šimka „Lešetínský kovář“. Je to činohra zpracována dle básně Svatopluka Čecha. Po 1. jednání se spustil silný déšť, takže divadlo dohráno v sále na jevišti.

Žně ukazovaly se dosti slibné, leč přede žněmi nastalo veliké sucho a obilí urychleně dozrálo. Na pšenici se vyskytla rez a zrno nevyzrálo a zatvrdlo, takže mnozí neměli pšenice ani pro sebe.

Dne 16. října zemřel p. František Salzman, rolník z č. 18., jenž byl během války starostou. Rovněž i letos byl Den Svobody řádně v obci oslaven. O to se postarala škola. Oslava se konala v sále p. Ludvíka Pavláška dne 28. října. Správce školy přednesl o významu našeho osvobození. Pak předvedly školní děti za pomoci dospělých vlasteneckou hru od Jaroslava Pruchy „Pro tatíčka presidenta“ za hojné účasti.

Obecní zastupitelstvo schválilo dne 2. listopadu obecní a školní rozpočet na rok 1933. Obecní rozpočet jevil potřebu 33.742 Kč a úhradu 7.661 Kč, takže se jevil schodek 26.081 Kč, na jehož úhradu usneseno vybírat 200 % přírážku k domovní dani činžovní a 350 % přírážku k ostatním daním. Školní rozpočet jevil potřebu 4.688 Kč.

Dne 25. listopadu sehrála Vzdělávací jednota divadelní hru „Zmatek nad zmatek“. Účast i souhra byla pěkná.

Dne 18. listopadu konána dražba obecní homitby na další století. Vyvolávací cena 600 Kč. Homitbu vydražil p. Jindřich Lhotský, rolník č. 33. za 1025 Kč.

V listopadu byla vykonána sbírka ve prospěch Okresní péče o mládež v Opavě u příležitosti Dětského dne. Vybráno 34 Kč a obnos ten odeslan 21. XI.

Vzdělávací jednota pořádala 11. prosince 1932 v sále p. Lud. Pavláška „Mikulášský večírek“ s pestrým programem.

Od 21. prosince byl ustanoven zástupcem obvodního lékaře ve Stěbořicích p. MUDr. Vasil Magliona, rodem Rus.

Zdejší škola sehrála 26. prosince v sále p. L. Pavláška výpravnou hru za ochotné výpomoci dospělých „Sen noci štědrovečerní“ od Jar. Pruchy. Hra se plně zdařila. Po hře pořádala škola vánoční nadílku pro děti i dospělé.

Též i v roce 1932 bylo pokračováno ve státní stravovací akci. Ač se dokončovala silnice k Litultovicím, přece bylo přiděleno pro zdejší nezaměstnané 88 poukázek v ceně 880 Kč, za kterýžto obnos si vybrali v obchodě potraviny.

Podzim byl většinou suchý, takže se jevil značný nedostatek vody. Rovněž i zima do vánoc byla bez sněhu. Ani větších mrazů nebylo. Teprve v noci na Sylvestra napadalo trochu sněhu.

Rok 1933

Tento sníh však dlouho neležel. Teprve v druhé polovici ledna začalo silně sněžit. Dne 21. ledna byla silná vánice, takže místy nametlo až 2 metrové závěje. Autobusový provoz byl na několik dní zastaven. Ostatek zimy byl velice mírný, takže už 13. března začali sítí /p. Luk. Kiršner č. 28./ . Později se však počasí zhoršilo, takže příroda se budila velice pozdě ze zimního spánku.

Zdejší hasičský sbor pořádal 15. ledna ples. Účast i úroveň slušná.

Obecní zastupitelstvo konalo 26. února schůzi, ve které byly schváleny účty obecní za rok 1932. Příjem činil 65.201, 45 Kč, vydání 64.152, 45 Kč, takže zůstal přebytek 1.049 Kč.

Školní účty za r. 1932 vykazovaly vydání 4797, 05 Kč, příjmů 4523 Kč, proto skončil rok schodkem 274, 05 Kč. Účty chudinského fondu vykazovaly příjem v r. 1932 obnos 1.345, 20 Kč, vydání 1.227, 70 Kč, proto r. 1932 skončil přebytkem 117, 50 Kč.

Dne 7. března dovršil náš pan president 83. rok svého plodného života. Všichni dobří občané vzpomínali toho dne jeho velké práce pro národ. I ve zdejší obci konána oslava toho vzácného jubilea. Oslava konána ve škole za hojně účasti.

Vzdělávací jednota sehrála dne 12. března divadlo „Hřích lesního Křikavy“. Účast slabší.

V březnu vykonána sbírka ve prospěch Masarykovy Ligy proti tuberkulóze v Opavě. Ve škole vynesla 26, 65 Kč, v obci 10 Kč; celkem odesláno dne 14. března obnos 36, 65 Kč.

Dne 27. března byl konán v Opavě pravidelný odvod. Ze zdejší obce se zúčastnilo odvodu 14 branců.

Na Bílou sobotu dne 15. dubna byl v obci výstřelem z hmoždíře a hasičskou trubkou oznámen „Dvouminutový klid“. Po dobu klidu byla u pomníku has. stráž.

Z chemických závodů v Novém Bohumíně bylo objednáno 250 Kg Platnasanu á 4, 30 Kč a 5 kg Sulikolu po 30 Kč k postřiku ovocných stromů. Veškeré ovocné stromy postříkány počátkem dubna.

Dne 5. května byla konána ustavující schůze Místní školní rady za přítomnosti okresního školního inspektora p. Josefa Pupíka. Předsedou byl zvolen p. Hynek Malík, správce školy, místopředsedou p. Josef Vicherek č. 31, pokladníkem p. Leopold Lhotský č. 13., členy p. Josef Kavan č. 44, p. Oldřich Krejčí, učitel a p. Josef Salzmann, rolník č. 18.

Vláda naší republiky chce čeliti vzrůstající se nezaměstnanosti. K tomu potřebuje hodně peněz. Za tím účelem vypsala „Půjčku práce“, z jejíhož výsledku se mají podporovati všeužitečné práce. Lhůta k úpisu byla od 30. března do konce června. Občané ČSR upsali přes 2 miliardy Kč.

Škola uspořádala 14. května v sále p. L. Pavláskova oslavu „Svátku matek“ s pěkným programem. Účast hojná.

Hasičský sbor sehrál 21. května divadlo „Dozněla píseň lásky“.

Dne 28. května konalo obecní zastupitelstvo schůzi, ve které se přistoupilo asi po 4. na elektrizaci obce. Dne 14. září byla podána žádost na ministerstvo veřejných prací o subvenci.

Dne 18. listopadu konala se v obci za tím účelem komise, které se účastnil okresní hejtman p. Dr. J. Michálek, zástupci zemského úřadu a ředitel MSE ing. Doležík. Ve společné schůzi dne 26. listopadu sešlo opět na neurčito z elektrizace obce.

Dne 28. května odpoledne byla čtena v sále p. Josefa Vicherka pamětní kniha za účastní pouhých 34 osob.

V Milostovicích dne 5. června byl odhalen památník slezskému buditeli prof. Vincenci Praskovi, jenž 31. prosince 1912 zemřel v Napajedlích. Slavnost tato se konala jako součást Matičního dne. Ze zdejší obce se zúčastnilo této slavnosti 35 školních dětí, 18 hasičů a mnoho občanstva.

Vzdělávací jednota sehrála dne 2. července divadlo v přírodě „Nechod' tam, pojď' radš k nám“. Účast velice slabá. (asi 60 osob).

Jako v zimě málo sněžilo, tak v létě málo přšelo, proto obilí nevyrostlo do té výše jako jiné roky. Žně započly o něco později. Počasí bylo velice pěkné, proto byly během 14 dnů skončeny. Zrna bylo hojnost, ale slámy bylo o 1/3 méně.

Otavy a strniskové jetely vůbec nevzrostly, proto byl veliký nedostatek krmiva.

Dne 30. června 1933 zemřel p. František Romfeld, výměnkář v Cholticích č. 17. Byl narozen 2. února 1842, takže zemřel ve věku 91 let 4 měsíců a 28 dní. Byl to milý stařeček, jenž rád vzpomínal starých časů.

Dne 1. července konalo schůzi obecní zastupitelstvo, ve které se jednalo o další ponechání pobočky u zdejší jednotřídní školy a zřízení učebny pro tuto pobočku. Byly hlasy, jež dávaly do popředí hospodářskou krizi. Tito měli asi obavu, že zřízením pobočky se krise zvětší. Jiní opět usuzovali objektivněji a řekli, že s úpravou třídy přece nevzniknou obci tak veliké náklady, když je možno třídu zříditi ze dvou kanceláří v obecním domě. Devíti hlasy proti třem hlasům bylo usneseno žádati o pobočku pro příští školní rok a učebnu zříditi v obecním domě. Práce s úpravou zadána staviteli p. Janu Fryčovi ze Stěbořic. Učebna zřízena, avšak bylo tam málo světla, čemuž odpomoženo teprve o prázdninách v r. 1935 zřízením 3. okna na levé stěně. Celá úprava třídy si vyžádala nákladu přes 6000 Kč, kterýžto obnos z větší části zaplatila obec. Tak po 150 letech, jež uplynuly od zřízení školy ve zdejší obci, bylo od počátku školního roku 1933/34 vyučováno ve dvou třídách.

V červenci se konal soupis vepřového bravu.

Chovatelé mají:

Plemenných prasnic od ½ - 1 roků 15 kusů

Plemenných prasnic na 1 rok 9 -“-

Selat do 8 neděl 36 -“-

Běhounů od 8 neděl do ½ roku 88 -“-

Prasat přes půl roku starých 58 -“-

Úhrnem napočteno vepřového bravu 206 kusů.

Ministerstvo pro zásobování lidu žádalo v červenci zjištění pravděpodobné úrody ovoce.

Zjištěno, že úroda jablek je prostřední, hrušek dobrá a úroda švestek slabá.

Dne 6. září zemřela nejstarší jezdkovská občanka pí Anežka Hadámková, výměnkářka z č. 45. ve věku 93 roků 7 měsíců 15 dnů. Narodila se 21 ledna 1840. Ráda vyprávěla o starých časech. Bylo to velice milá stařenka.

Na podzim byl proveden soupis včelařů a včelstev. V obci byli 3 včelaři, jež vyzimovali 19 včelstev. Je to téměř znásobení počtu rojů.

Letošní rok je jubilejní, ježto uplynulo 15 roků od prohlášení samostatnosti, proto uspořádána spontánní oslava výročí „28. října 1933“

V předvečer uspořádán lampionový průvod s hudbou. U pomníku padlých vzpomenu obětí světové války předseda osvětové komise.

V jubilejní den konalo obecní zastupitelstvo dopoledne slavnostní schůzi. Odpoledne pořádána oslava školní. K čtenému obecenstvu promluvil o významu jubilea řídící učitel. Pak sehráno dětské divadlo za ochotné pomoci dospělých. Sehrána výpravná vlastenecká hra – pohádka od Joži Toucové–Mettlerové „Pro princeznu Svobodu“. Těmito akcemi důstojně oslaveno 15 leté trvání naší milé republiky.

Výnosem okresního úřadu č. 658/15 ze 13. října 1933 byl potvrzen v úřadě nynější starosta obce p. Jindřich Lhotský, rolník č. 33.

Dne 6. listopadu byl odeslán rozpočet obecní a školní na rok 1934. Potřeba v obecním rozpočtě vykazovala 31.410 Kč, úhrada 7.559 Kč. Usnesené přírázky 350 % ponechaly 8.041 Kč schodku neuhrazeného. Na tento zemský úřad přiřkl zemského příspěvku 4000 Kč. Na mimořádný rozpočet určeny 2000 Kč, k jehož úhradě usnesena přírázka 45 %.

Dne 7. listopadu odeslán výnos sbírky Dětského dne. V obci sebráno 32 Kč, ve škole 59 Kč, takže odesláno 91 Kč.

Koncem listopadu byla v obci uspořádána „Národní letecká sbírka“, jež vynesla 87 Kč. Obnos byl odeslán 24. listopadu uvedenému fondu do Prahy.

Vzdělávací jednota sehrała 17. listopadu divadelní hru od J. Freye „Dobří lidé“. Sehráno dobře za účasti 70 osob.

Dne 12. listopadu 1933 zemřel Jan Stiborský z č. 43. ve věku 78 let 4 měsíců 20 dnů. Naroden 22. června 1855. Byl to takový samostatný obecní písmák. Jeho život byl klidný, rozvázný, což vyjadřoval jeho pěkný rukopis. Po dlouhá léta byl obecním pomocným. Na tomto „úřadě“ si velice zakládal a vykonával ho k úplné spokojenosti všech občanů.

Dne 10 prosince uspořádala Vzdělávací jednota „Mikulášský večírek“. Na pořadu byly aktovky „Příhoda Emany Štvance, státního zaměstnance“, „Zu Befehl“ a několik výstupů. Úroveň vhodná. Účast 98 osob.

V půli prosince zima přitížila a dostavily se sněhové vánice. Mráz dosáhl až -21°C. Kol vánočních svátků mráz polevil, takže zbytek zimy byl takřka bez sněhu.

Dne 24. prosince uspořádala škola s Rodičovským sdružením zdařilou „Slavnost vánočního stromku“ s pěkným programem. Dětem pak rozdány vánočky, botky, na šaty, zástěry, kalhoty, rukavičky, čepice, šále, kapesníky a mnoho školních potřeb. Též i dospělým doručeno na 100 dárků. Potřeby, jež dostaly školní děti, přišly velice vhod v dnešní těžké době.

I v roce 1933 bylo v obci dosti nezaměstnaných, jež pobírali podporu dle **Gentského** systému, nebo poukázky na chléb a poukázky státní stravovací akce. Těchto bylo vydáno za 1940 Kč, kdežto v r. 1932 jen za 880 Kč.

Rok 1934

K přípisu berní správy v Opavě bylo 9. ledna sděleno, že v r. 1933 prováděli stavby následující občané:

- 1) p. Josef Burda – přístavbu obytného domu
- 2) p. Jan Rýž – stavbu obytného domu č. 46.
- 3) p. Josef Kupka – stavbu obytného domu č. 53.
- 4) p. Josef Kreuzberger – stavbu obytného domu č. 25.
- 5) p. Jan Vaněk v Cholticích – přístavbu obytného domu č. 3.

Dne 14. ledna pořádala Vzdělávací jednota spolkový ples za dosti hojně účasti.

Sbor dobrovolných hasičů pořádal 28. ledna svůj spolkový ples za hojně účasti. Úroveň dobrá.

Přípisem zemského úřadu v Brně č. 4007-II/3 ze 3. února 1934 bylo zjišťováno zadlužení obcí. Zdejší obec měla k 31. XII. 1933 dluhů 105.958 Kč, kteréž úrokuje 6 %. Na únor potřebuje ročně 7.800 Kč.

Ředitelství státních drah v Olomouci sdělilo přípisem č. 16/351-V-34 ze 15. února 1934, že dnem 1. březnem zahájuje provoz na ČSD autobusové lince Opava-Hlavnice-Rázová. Linka je dlouhá 44, 2 km; jízdné na celé lince 11 Kč. Z Opavy přes Milostovice k myslivně 12 km za 4 Kč, kdež je zástavka pro Jezdkovice.

Jak už bylo dříve napsáno, zimy byla velice mírná a většinou bez sněhu, takže obilí vymrzávalo. Počátkem března zima přituhla, ale první jarní den byl skutečně pěkným.

Žactvo uspořádalo dne 7. března ve vyzdobené třídě důstojnou oslavu 84. narozenin našeho Osvoboditele za dosti četné účasti občanstva.

V neděli 11. března – v rámci oslav – sehrała Vzdělávací jednota divadlo „Vlastenci českému severu.“

Dne 4. března dožil se p. president země moravskoslezské dr. Jan Černý šedesát let. Z obce byl odeslán pod č. 110 ze dne 2. března přípis následujícího znění:

Velevážený pane presidente!

K významnému dni Vašeho života, kdy Vaše plodná pouť životní vykazuje let šedesát, dovolujeme si jménem všeho občanstva obce Jezdkovic u Opavy projevit dík za veškerou Vaši dosavadní činnost, jež směřovala k povznesení naší milé země Moravskoslezské. Zároveň Vám od srdce přejeme, by ve zdraví a spokojenosti i lásce k naší milé republice jste ještě dlouhá léta byl nám zachován. Podepsán starosta obce a řídící učitel.

Dne 8. dubna došla následující odpověď:

Vážení pánové!

Za blahopřejný projev, který jste mi zaslali k mým letošním narozeninám, přijměte mé nejsrdečnější díky. Přejí Vaší obci upřímně stálého rozvoje a rozkvětu a jsem v plné úctě oddaný Dr. Jan Černý.

Dne 23. března po 6. hodině večer zemřel p. Ludvík Pavlásek, bývalý dlouholetý starosta obce, jenž se přičiňoval o zvelebení obce. Zvláště se přičinil o vystavění kaple. Pohřeb zesnulého se konal v pondělí za velmi četné účasti občanstva. Narodil se 6. října 1868. Býval rolníkem a obchodníkem v č. 23. Když byl na výměnku, najal si panský hostinec, kdež také zemřel.

Na Květnou neděli 25. března pořádala škola v sále p. Ludvíka Pavláška „Mírovou slavnost“. Řídící učitel přednesl před besídkou o významu slavnosti a zvláště letošního hesla „Zpěvem k srdci, srdcem k vlasti“. Byly zazpívány četné písně, předneseny básně a předvedeny 2 scény.

Na Bílou sobotu – dne 31. března – byla konána u pomníku padlým „Dvouminutová vzpomínka“.

V dubnu byla pořádána sbírka pro Masarykovou ligu proti tuberkulóze. Výnos sbírky 45.401 Kč byl poslán spolku do Opavy.

Pod č. 178 ze dne 8. dubna 1934 byly odeslány účty za rok 1933 ke schválení. Obecní účty řádné vykazovaly:

příjmů 75.335, 95 Kč

vydání 74.569, 55 Kč

Hotovost 776, 40 Kč

Mimořádně bylo přijato na subvencích 26.000 Kč, kterýžto obnos věnován na splacení dluhů. Školní účty vykazovaly příjmů 4.688 Kč, vydání 4.110, 25 Kč; hotovost 577, 75 Kč.

Účty chudinského fondu měly příjmů 274, 85 Kč, vydání 156, 50 Kč – hotovost 118, 35 Kč. Hospodařilo se tedy dobře.

Stará škola č. 30. byla společným majetkem Jezdkovic a Nového Dvoru. Záležitost společného vlastnictví byla dohodou usnesena tak, že obec Nový Dvůr se vzdá vlastnictví, respektive svého podílu za obnos 1000 Kč, kterýžto obec Jezdkovice vyplatí po zaknihování obci Novému Dvoru. Usnesení o tom bylo Novým Dvorem zasláno pod č. 65 ze 4. května 1934.

Vzdělávací jednota sehrála dne 6. května na novém jevišti divadlo „Marjanko má“. Účast hojná. Sehráno pěkně.

K ránu na 7. květen vznikl z nezjištěných příčin požár v kůlni u č. 1. Dík rychlému zákroku sousedů a hasičského sboru, zničil oheň jen kůlnu, chlívky a částečně ohořel trám kolem štítu. Škodu plně nahradila Hasičská vzáj. pojišťovna v Brně. Sebráno 150 vajíček.

Ve dnech 19. - 21. května konán v Opavě sjezd československého hasičstva. Zúčastnilo se veliké množství hasičstva z Čech, Moravy, Slovenska, Podkarpatské Rusi i ze zahraničí. Slezské hasičstvo ukázalo svým cvičením hasičským i samaritánským, že se plně může vyrovnati svým bratřím z ostatních zemí.

Dne 24. května 1934 konalo Národní shromáždění volbu presidenta republiky. Opět se ukázala velká vděčnost a úcta ke svému Osvoboditeli, jehož zástupcové lidu zase zvolili, by vedl k vyšším metám svou milou republiku.

V roce 1934 dovrší nová školní budova 25 let svého trvání. Toto jubileum oslaveno pěknou výstavkou žákovských prací i kuchařského umění nejstarších žákyň. V I. třídě konána výstavka sešitů, výkresů, ženských ručních prací a cukroví. Ve II. třídě vystaveny chlapecké ruční práce. Výstava se konala 29. června a přišlo ji shlédnouti téměř všechno jezdkovské občanstvo.

K 1. červenci byl vykonán soupis vepřového bravu. Napočteno 198 kusů. O 8 kusů méně roku minulého.

Jako v zimě málo sněžilo, tak celkem málo na jaře přšelo, však přece obilí pěkně vzrostlo. Počátkem července obilí rychle dozrávalo a žně započaly již 11. července. Po žních bylo počátkem srpna.

Zemská školní rada v Brně sdělila přípisem č: 48.713 ze dne 18. července 1934, že povoluje pobočku při zdejší škole i pro školní rok 1934/35.

Dne 3. srpna zemřel ve věku 45 roků 4 měsíců 7 dnů p. Bohumil Vaněk, rolník č. 34. Byl obecním pokladníkem a starostou hasičského sboru. Jeho pohřbu, jenž se konal 6. srpna, se zúčastnilo hojně občanstva.

Letošní Matiční den konán 9. září v Kateřinkách. Byl to vzpomínkový Matiční den, kdy čeští občané museli trpěti za Rakouska různé zvůle od Němců. Byla pořádána sbírka, jež v obci vynesla 34, 50 Kč. Též bylo odesláno 40 Kč za 20 vstupenek.

Večer dne 9. října se roznesla smutná zvěst, že zločinná ruka ve francouzském přístavním městě Marseilli, při vstupu na francouzskou půdu, zastřelila jugoslávského krále Alexandra I. Sjednotitele, jenž přijížděl navštívit přátelskou Francii. S ním byl zastřelen i francouzský ministr Louis Barthou, dobrý přítel ČSR. Zpráva tato se dotkla hluboce všech. Pohřeb Louise Barthoua se konal v Paříži dne 13. října. Pohřeb rytířského krále Alexandra I. se konal ve čtvrtek 18. října v Bělehradě za účasti asi 1 milionu osob z Jugoslavie a z mnoha evropských států. Rozvážné posuzování situace zabránilo vzniku válečných konfliktů.

Za týden po pohřbu Barthouově pochovali Francouzové svého bývalého Velkého presidenta Raymonda Poincaréa, přítele našeho státu a zastávce evropského míru. Zemřel 15. října 1934. Na památku nabytí samostatnosti byla vykonána důstojná oslava

28. října – Dne svobody a 25tiletého trvání nové školy.

Slavnost se konala 28. října v sále za hojně účasti. O významu školy pro obec promluvil řídící učitel, o významu Dne svobody promluvila učitelka Marie Doleželová.

Počátkem listopadu byla vykonána v obci sbírka v rámci Dětského dne. Ve škole vybráno 44, 15 Kč, v obci 51 Kč. Obnos 95, 15 Kč odeslán 7. listopadu.

Na podzim konán opět soupis včelařů a včelstev. Bylo 5 včelařů, jež zazímovali 33 včelstev. V neděli 4. listopadu sehrála Vzdělávací jednota hru „Pánem na rodné hroudě“. Účast četná, souhra pěkná.

Dne 11. listopadu konalo Rodičovské sdružení schůzi, které se zúčastnil obvodní lékař ze Stěbořic p. Dr. Vasil Magliona. Přednášel o šíření záškrtu a očkování proti němu. K očkování přihlásili rodiče 23 dětí. Očkováno 3krát Anatoxinem Ramonovým za poplatek 20 Kč.

Pod č. 535 ze dne 19. listopadu byl odeslán ke schválení obecní a školní rozpočet na rok 1935. Potřeba vykazovala 30.652 Kč, úhrada 8.136 Kč, takže zůstalo 22.516 Kč schodku. Po usnesení 350 % přírážky, jež vynesla 16.067 Kč, zůstal neuhrazený schodek 6.449 Kč, na kterýžto obnos přiznal zemský úřad zemský příspěvek ve výši 1.950 Kč.

Po velkých přípravách byl zahájen 3. prosince vzdělávací kurs pro ženy za účasti 20 žen ve zdejší škole. Kurs pořádala Místní osvětová komise. Trval 3 měsíce. Byl absolvován ve 24 večerech po 3 hodinách. Kurs zahájil řídící učitel p. Hynek Malík jako jednatel MOK a vedoucí kursu. Pak se ujal slova předseda OOS p. Alois Zbavitel, profesor učit. ústavu v Opavě. V hodinové krásné přednášce nastínil úkol české ženy, jež má národu vychovati zdarné pokolení. Ještě jednou přijel p. profesor Al. Zbavitel přednáseti v kurse. Zdravovědu přednášel p. dr. Jos. Sochorek z Dolních Životic. Šití, střihům a vaření vyučovala sl.

Miloslava Lhotská, uč. dom. nauk z Hněvošic a sl. Marie Zahradníková, uč. dom. nauk ze Stěbořic. Náklad na kurs byl 1.007 Kč, jenž byl uhrazen z kursového á 25 Kč a zápisného 2 Kč a příspěvkem okresního osvětového sboru.

Dne 20. prosince zemřel ve zdejší zámku sluha v. v. p. Karel Augustin, nar. 1848. Poslední roky vedl život podivínský, aniž vycházel ze své světnice. Při odhadu po jeho smrti bylo u něj zjištěno mnoho vzácných věcí – zlatých peněz aj. cennosti. Majetek odhadnut na 50.000 Kč.

V pátek dne 21. prosince bylo tomu 100 let, kdy se poprvé rozléhly velebné zvuky dnešní naší hymny: „Kde domov můj?“ ve hře Fidlovače. Tohoto jubilea bylo všude vzpomínáno.

Dne 23. prosince sehrála Vzdělávací jednota divadlo „Až vstaneme z mrtvých“. Návštěva i souhra byly dobré.

Dne 28. prosince dožil se 50 roku plodného života tajemník Svazu slezských okresů, měst a obcí p. Ferdinand Kortš, ředitel v. v. v Opavě. Obec poslala blahopřejný přips k jeho padesátce.

Těž i v r. 1934 bylo nutno pokračovati v péči o nezaměstnané ve zdejší obci. Mimo podpor dle gentského systému bylo nezaměstnaným vydáno 1.160 kg brambor v ceně 300 Kč, 115 bochníků á 1, 2 kg a 307 poukázek státní stravovací akce v ceně 3.070 Kč, takže v obci bylo vydáno na penězích 3.646 Kč nezaměstnaným. Obnos věnoval stát.

Vánoční svátky byly beze sněhu a o Sylvestru bylo téměř jarní počasí.

Rok 1935

Rok 1935 začal pěkným počasím. Teprve v půli ledna začalo sněžit a mrznouti. Koncem ledna opět polevila, ale začátkem února opět přituzila a teplota klesla na -18°C. Koncem února bylo zase jarní počasí. Avšak 2. března zima popravila. Sněhové vánice nadělaly závěje a přerušily na několik dní spojení.

Dne 13. ledna pořádal hasičský sbor za hojné účasti spolkový ples.

Vyhláškou důchodkového kontr. úřadu v Opavě č. 205 ze 28. ledna 1935 bylo vypsáno zadání trafiky ve zdejší obci. V době od 1. září 1933 do 1. září 1934 bylo prodáno zde tabákového zboží za 15.217 Kč. Prodejna zadána p. Josefu Urbanovi, hostinskému č. 32.

V neděli 3. února pořádala Vzdělávací jednota za hojné účasti spolkový ples.

Pěkný předjarní čas se střídal se sychravým počasím. V důsledku toho se šířily v obci spalničky. Začaly 23. února. Hned se však rozšířily po celé obci. Do školy docházelo v I. třídě 7 dětí z 35 dětí a ve II. třídě 14 dětí. V důsledku toho okresní úřad uzavřel školu na 13 dní.

Koncem února se dělaly horlivé přípravy k důstojné oslavě 85. narozenin p. přes.

Osvoboditele. Pro spalničkovou nákazu nebylo možno sehrát divadlo v den jeho narozenin.

Ve středu 6. března byl uspořádán lampionový průvod s hudbou za vesnici, kdež byla zapálena „Masarykova vatra“. U ohně byl přečten projev oddanosti k představiteli státu. U ohně též přečten připravený telegram. Zněl:

Milý náš Osvoboditeli!

Malé i velké občanstvo z Jezdkovic u Opavy, shromážděné u strážního ohně v podvečer Vašich vzácných 85. narozenin, dovoluje si projevit Vám upřímný dík za veškerou Vaši obrovskou práci pro národ svůj.

Zároveň Vám přeje od srdce ještě dlouhá, dlouhá léta.

Za občanstvo:

Jindřich Lhotský, star. obce a Hynek Malík, říd. uč.

Dne 26. dubna došel dopis z kanceláře presidenta následujícího znění:

Jménem pana presidenta republiky děkujeme za blahopřejný projev, zasláný ze shromáždění občanstva Vaší obce k letošnímu sedmému březnu.

Za kancelář presidenta republiky: Podpis.

Přípisem okresního úřadu v Opavě č: 23212/III/5 ze 15. února 1935 byla žádána pamětní kniha ke zjištění stavu jejího vedení. Starosta obce knihu zanesl. Teprve v listopadu, po urgenci, byla osobně vyzvednuta a tam právě napsáno datum 30. IX. 1935.

Okresní úřad v Opavě zjišťoval stav honebních revírů obecních honiteb. Zdejší obecní honitba měří 199, 02 ha a pronajata p. Jindřichu Lhotskému, rolníku č. 33 za 1.025 Kč ročních. V roce 1934 ulovil 32 zajíci, 2 div. králíci, 7 bažantů a 68 koroptví.

V neděli 24. března sehrála škola veselou pohádkovou hru se zpěvy a tanci „Slavný mistr Kopřiva“. Bylo pěkně sehráno.

Dne 31. března sehrála Vzdělávací jednota hru „Duha nad domem“. Souhra i návštěva pěkná. Na Bílou sobotu uspořádán u pomníku „Dvouminutový klid“. Též byla v obci konána sbírka pro Čsl. Červený kříž. Obnos 46 Kč odeslán 22. V.

Státní úřad statistický v Praze nařídil sčítání ovocných stromů a keřů. Toto provedeno počátkem května. V obci napočteno:

Jabloní	489 kusů	Slív	127 kusů
Hrušní	346 -“-	Meruněk	6 -“-
Třešní	959 -“-	Broskví	4 -“-
Višni	10 -“-	Vlašských ořechů	88 -“-
Švestek	993 -“-	Rybízů	480 -“-
Angreštů	167 kusů		

Úhrnem v obci 3.022 stromy a 647 keřů.

Pod č. 211 dne 17. dubna byly odeslány účty za rok 1934 ke schválení. Obecní účty vykazovaly příjmů 49.179, 95 Kč, řádného vydání 48.056, 70 Kč a 1.000 Kč vydání mimořádného, takže zůstatek činil 123, 25 Kč. U chudinských účtů jevil se příjem 821 Kč a vydání 657 Kč, takže hotovost byla 164 Kč.

Ředitelství státních drah v Olomouci sdělilo přípisem č: 16/74 r-V-38 ze 12. IV. 1935, že dnem 18. dubnem zahájí provoz na nové autobusové lince Opava – Litultovice – St. Lublice. Trať dlouhá 26, 5 km – cena 9,- Kč. Pro Jezdkovice zastávka na rozcestí – do Opavy 9, 5 km za 4 Kč.

V neděli 5. května sehrála opětně Vzdělávací jednota divadlo „Není Zajíček jako Zajíček“. Masarykova liga proti tuberkulose pořádala sbírkovou akci: „Dobrovolný zdravotní dar“.

V obci uspořádána též sbírka, jež vynesla v obci 32 Kč, ve škole 12, 35 Kč. Obnos 44, 35 Kč odeslán spolku do Opavy.

Na neděli 19. května byly vypsány volby do Národního shromáždění a to poslanecké sněmovny i senátu. Na neděli 26. května volby okresního a zemského zastupitelstva. Ihned byl dán do zrychleného chodu celý politický aparát. Řečníci schopní i méně schopní se rozejeli do měst a vesnic, by umluvili voliče a přesvědčili je, že „ta jejich strana je nejlepší“. Mnoho osobních sporů tím povstalo, mnoho „kalu a špíny“ se vyneslo na světlo. Ve zdejší obci konala se schůze republikánská, lidová a křesťansko sociální. Volby do poslanecké sněmovny se konaly ve II. třídě, do senátu v I. třídě. Politické strany získaly:

Běžné číslo	Politická strana	Poslanecká sněmovna	Senát	Okresní zastupitelstvo	Zemské zastupitelstvo
1.	Republikánská ...	78	68	66	70
2.	Čsl. soc. demokratická	3	1	1	-
3.	Čsl. nár. socialistická	9	8	12	12
4.	Komunistická ...	-	1	-	-
5.	Čsl. lidová ...	84	80	96	87
6.	Autonomistický blok	-	1	-	-
7.	Bund der Landwirte	3	3	2	2
8.	Deutsche christ. soz. Volksp.	-	1	1	1

9.	Čsl. živnost. obchod.	30	23	19	16
10.	Čsl. křesť. sociální	-	-	11	12
11.	Nár. obec fašistická	19	9	-	8
12.	Sudetend. Partei (Honlein)	2	2	4	4
	Úhrnem	228	197	212	212

Z toho přehledu vidno, že smyšlení politické zdejšího občanstva je hodně různorodé. Okresní úřad při všech těchto volbách zastupoval řídící učitel.

Dne 16. června byl konán v Opavě Matiční den, jenž byl na paměť 15. výročí připojení Hlučínska. Dopoledne byla na budově okresního úřadu v Opavě odhalena pamětní deska panu prezidentovi dru T. G. Masarykovi, kdež byl, při své návštěvě Slezska před 11 lety, vítán a ubytován. Matičního dne se zúčastnilo mnoho lidí. V obci byla uspořádána sbírka, jež vynesla 63 Kč.

Nestálé počasí a podvýživa byly příčinou, že se šířily nakažlivé nemoci, ve zdejší obci spála. První případ spály se vyskytl 25. II. u Jiřiny Vaňkové v Cholticích č. 3. Byla ponechána v léčení doma. Druhý případ opět v Cholticích č. 19. První případ v Jezdkovicích se vyskytl 26. května. Onemocněly Květoslava Strakošová, Marie Hamplová, Marie Režnarová a Bedřiška Beková. Byly odvezeny záchranou stanicí do nemocnice a v obou třídách a bytech nemocných provedena desinfekce. Pak se to rychle šířilo. Dvanáctkrát přijel a záchraná stanice do obce, prováděla desinfekce bytů a tříd a odvážela děti do nemocnice. Posledním případem bylo onemocnění spálou Jana Želinského č. 32. dne 19. XII. a Boženy Uvírové z č. 53., která onemocněla záškrtem a 1. ledna 1936 zemřela. V sobotu 8. června dostavil se do obce okresní lékař p. Dr. Josef Režnar na revisi dodržování zdravotních předpisů v zamořených rodinách. Ježto z I. třídy 8 dětí onemocnělo spálou, byla třída od 13. – 16. června uzavřena. Celkem onemocnělo 25 dětí.

Dne 12. června zemřel p. František Lhotský, výměnkář z č. 13. ve věku 71 roků 2 měsíců. Býval členem ob. zastup. a letopisecké komise.

Zemský spolek pro léčbu mrzáků v Brně-Králově Poli žádal o uspořádání sbírky. Posláno 15 Kč z obecní pokladny dne 4. července.

Zdejší sbor dobrovolných hasičů oslavoval 7. července 40 let svého trvání. U této příležitosti uspořádala hasičská župa Stěbořská-Praskova ve zdejší obci župní sjezd. V uvedený den dopoledne byl položen k pomníku padlým věnec a pronesena pietní vzpomínka. V kapli byly konány slavnostní bohoslužby.

Odpoledne se sjeli zástupci všech sborů v župě, zástupci sboru v Dol. Životicích, Litultovicích a Lhotce i s předsednictvem župy moravských enkláv a starosta župy kravařské p. Jindřich Lhotský, říd. učitel v Hněvošicích, jemuž byl odevzdán diplom k jeho zlaté medailii, kterou obdržel před týdnem ve své župě. Ze zdejších členů byli vyznamenáni stříbrnými medaliemi pp. Jan Steier, Ludvík Hadámek, Rafael Hadámek a Jan Pavlíček. Všichni za 40leté členství ve sboře. V průvodě šlo 237 krojovaných hasičů. Slavnost se přes nejisté počasí plně vydařila.

V neděli 14. července pořádal dobrovolný sbor hasičský v Cholticích zahradní slavnost.

Dne 21. července uspořádalo Ústředí z Brna krajský samosprávný sjezd Slezska a východní Moravy ve Frýdku. Zdejší obec zastupovali starosta obce a pisatel kroniky. Ve Frýdku byla toho času pěkná výstava Bezručova kraje.

Počátkem července podala místní školní rada žádost na zemskou školní radu v Brně o proměnu zat. třídy na definitivní a reorganizování školy na dvoutřídní. Výnosem Z.š.r. č. 36.473 ze 11. VII. 1935 byla však ponechána jen zat. třída. Proti tomu však podalo odvolání obecní zastupitelstvo, proto Z.š.r. výnosem č. 44.119 ze 20. VIII. 1935 vyhověla a počátkem šk. r. 1935/36 byla zdejší jednotřídní škola proměněna na školu dvoutřídní. Je to po 152letém trvání školy.

Počátkem škol. roku 1935/36 byla zdejší učitelka p. Marie Doleželová ustanovena v Komárově a zde ustanovena výp. učitelkou pí Františka Skoumalová z Komárova. Ježto byla zřízena člsl. obilní společnost v Praze, jež bude míti v budoucnu na starosti hospodaření s obilím a stanovením jeho cen, vydala tato pro majitelé obilí knížky – Výkazy platné vždy na rok. V prvním roce vydáno 81 Výkazů.

Dne 16. října zemřel p. Antonín Kružberský, majitel usedlosti č. 4. ve věku 84 roků 9 měs. 10 dní. Byl to jeden ze starých dobrých lidí.

Činily se horlivé přípravy k důstojné oslavě 17. výročí naší samostatnosti. V sobotu dopoledne 26. X. oslavila státní svátek škola besídkou a poslednem oslavy z Prahy s přednáškou p. ministra školství a národní osvěty. V pondělí 28. X. sehrála Vzdělávací jednota tragedii ze světové války „Golgota“. Účast pěkná.

Též i letos pořádán Dětský den se sbírkami. Ve škole vybráno 52, 85 Kč, z obecní pokladny posláno 25 Kč dne 7. listopadu.

Státnímu úřadu statistickému v Praze bylo 7. listopadu sděleno, že v obci je 7 včelařů, kteří zazimovali 38 včelstev.

V říjnu bylo konkursně vypsáno zdejší učitelské místo. Nepřihlásil se nikdo. Vypsání stálo 13, 50 Kč.

Pod č. 530 dne 21. XI. byl odeslán rozpočet na rok 1936. Potřeba činí 34.401 Kč, úhrada 8.621 Kč. Na schodek 25.780 Kč usnesena 350 % obecní přírážka, jež snížila schodek na 9.797 Kč, jenž měl býti odkázán na zemský příspěvek. Nebyl však přiznán. Mimořádná potřeba si vyžádala 2.000 Kč, na kterýžto obnos usnesena 45 % přírážka.

Mezinárodní zápletky dávají podněty k zajištění bezpečnosti občanstva, proto vchází v život zřizování sdružení osob, jež by v případě leteckých útoků čelily nebezpečí z toho plynoucích. Tato sdružení se jmenují Civilní protiletecká ochrana – CPO – a má v životě ČSR i ostatních států hráti důležitou úlohu.

V neděli 8. prosince pořádala Vzdělávací jednota „Mikulášský večírek“ za hojné účasti.

Dne 14. prosince 1935 rozléta se zpráva, že prezidentského úřadu se vzdal pro vysoký věk Dr. T. G. Masaryk – pres. Osvoboditel. Za svého nástupce doporučil neunavného spolupracovníka dra Eduarda Beneše, dlouholetého ministra zahraničních záležitostí.

Dne 18. prosince 1935 sešlo se Národní shromáždění k volbě 2. presidenta. Byla šťastnou. Zástupcové lidu respektovali přání presidenta Osvoboditele a po úvaze, že největší zásluhy o stát má nyní dr. E. Beneš, proto zvolen 340 hlasy – velkou většinou – 2. presidentem syn chudých rodičů z Kožlan Dr. Eduard Beneš – pres. Budovatel. Celý národ věří, že svěřenou republiku povede bezpečně v rozbouřených vlnách politického věření.

V neděli 22. prosince pořádala škola vánoční nadílku a sehrála divadla: „Pohádka o Thynolínkovi“ a „Den lidské lásky“. Z výnosu divadla a sbírky v obci byly děti po divadle pohoštěny a poděleny různými částmi oděvu a školními potřebami.

Většina zdejších nezaměstnaných byla podporována dle gentského systému.

Neorganisovaným bylo vydáno 25 kg krupek a 155 poukázek státní stravovací akce t. j. v ceně 1.550 Kč.

Rok 1936

Dne 22. ledna byl zahájen kurs CPO, který pořádal hasičský sbor. V šesti večerech byly probrány nejdůležitější pokyny potřebné všem občanům v nynější těžké době. Účast v každém večeru kol 60 osob. Kursy byly 22. I., 29. I., 5. II., 12. II., 19. II., 26. II. Jako doplněk byla 9. března přednáška se světelnými obrazy na téma „Proč máme armádu?“ za účasti 76 osob a dne 19. března přednáška se světelnými obrazy na téma „Národ ve službách války“ za účasti 86 osob. Kurs s přednáškami splnil svůj úkol.

Dne 7. února započato se stravováním školních dětí. Dvakrát týdně bylo 36 dětem dáváno mléko a chléb po dobu 2 ½ měsíce.

Dne 2. února pořádal okr. osv. sbor v Opavě poradu o výchově k státnosti a brannosti za účasti důstojnictva opavské posádky a četných zástupců obcí.

Dne 2. února pořádala Vzdělávací jednota maškarní ples za hojné účasti.

Okresním úřadem v Opavě bylo obci přiděleno 500 smrčků, 100 modřínů a 100 olší ze státních školek. Mimo to bylo objednáno z lesních školek Ing. Herana z Kladrub 200 kusů bříz. Toto vše bylo vysázeno kolem stěbořské skály. Prv nepříznivý rok však se z toho velice málo ujalo.

V neděli 16. února konal sbor dobrovolných hasičů ples. Úroveň slušná.

Dne 7. března uspořádala místní osvětová komise se sborem dobrovolných hasičů lampionový průvod vesnicí. Za vesnicí zapálena „Masarykova vatra“. U ohně vzpomenu zasloužné práce p. presidenta Osvoboditele vzdělavatel sboru p. Hynek Malík.

Vlastní oslavu 86. narozenin p. presid. Osvoboditele konala škola dne 8. března v sále za hojné účasti Slavnost se konala pod heslem „Demokracie dětem“.

V neděli 22. března konána v sokolovně v Dol. Životicích informační schůze o zřízení odvodové měst. školy v Dol. Životicích, kdež by náležela též i zdejší obec. Přednášel okr. školní inektor p. Josef Pupík. Obec zdejší zastupoval řídící učitel. Ke zřízení však tak brzy nedojde.

Téhož dne večer sehrála Vzdělávací jednota divadlo „Páter Vojtěch“. Účast hojná.

Dne 24. března byla odeslána sbírka ve prospěch Masarykovy ligy proti tuberkulóze. V obci vybráno 31 Kč, ve škole 10 Kč.

Počátkem jara byly všechny stromy v obci postříkány Plantasanem a Sulikolem. Občané platili 1 Kč za 1 l roztoku.

Mnoho schůzí se vykonalo, mnoho se namluvilo o elektrizaci zdejší obce. Téměř každý týden do obce dojížděl zástupce Moravskoslezských elektráren p. J. Kresta a jednal se starostou obce a zvláště s ob. tajemníkem p. Hynkem Malíkem o nejvhodnějším způsobu elektrisace zdejší obce. Teprve ve schůzi zájemníků, dne 22. března 1936 konané, rozhodlo se toto pro elektrizaci obce. Dalo se právoplatné svolení za následujících podmínek: Obec zakoupila za 10.500 Kč akcií a za 23.375 Kč obligací splatných k 1. lednu 1937. Akcie byly plně splaceny a odebrány, obligace byly odprodány za kurs 81 %, takže povstala ztráta mezi nominálem 24.500 Kč a prodejní hodnotou 20.038, 20 Kč, ztráta 3.236, 80 Kč, kterýžto obnos zaplatila obec hotově. Na elektrizaci byla uzavřena výpůjčka u Rolnické záložny ve Stěbořicích ve výši 16.000 Kč. Ostatní obnos splatili zájemníci. S prací se započalo koncem zimy. Počasí nebylo příliš příznivé. Práce byla skončena v květnu a dne 13. května 1936 poprvé zazářilo v Jezdkovicích elektrické světlo.

Byla pořádána sbírka „III. Masarykův den československého zahraničí“. Výtěžek sbírky 91, 50 Kč odeslán 10. května 1936.

V dubnu konána sbírka ve prospěch Čsl. Červ. kříže. Výtěžek 43 Kč poslán 23. dubna 1936. Opětne se vynořila otázka zřízení veřejné telefonní hovorny v obci. Byl dán návrh na zřízení této ve škole. Byla však žádána do velkostatku, na kterýžto účel se uvolnil velkostatek větší díl platiti. V zastupitelstvu usneseno, že bude umístěna v č. 8. Avšak ani k tomu nedošlo a zřízení zdejší telefonní hovorny na dlouhý čas odloženo.

Dne 26. dubna sehrála Vzdělávací jednota hru: „Na manželské frontě klid“.

Dne 10. května pořádala škola dětskou besídku na oslavu svátku matek.

Místo tradičního Matičního dne konána letos sbírka. V obci vybráno 116, 50 Kč a obnos odeslán 6. srpna 1936.

Republika vypsala půjčku na obranu státu. Bylo mnoho upsáno. Ze zdejší obce však velice málo.

K 1. červenci konán soupis vepřového bravu a drůbeže. Napočteno bylo: 199 kusů vepřů, 1257 kuřat, 43 kohoutů, 702 slepice, 255 hus, 129 kachen, 4 perličky a 1 kruta.

Letos bylo vydáno 85 výkazů obilních. Staré výkazy byly odeslány 23. října.

Dne 13. října zemřel zaslužilý první ředitel měšťanské školy v Mladecku p. Rudolf Kadula. Pochován 17. října v rodné Hrabyni.

Dne 28. října byly vykonány důstojné oslavy 18. výročí naší samostatnosti. Byla oslava školní, lampionový průvod a oslava veřejná. Mnoho mluveno o československo-rumunské vzájemnosti. V budoucnu se uvidí, ponese-li ovoce všeevropské sblížení!

Dne 29. října uspořádal řídící učitel p. Hynek Malík se 27 absolventkami kursu pro vzdělání žen exkursi na Ostravsko. Prohlédnuta drožďárna a elektrárna v Třebovicích, krematorium a obchody v Ostravě, částečně Vítkovice a hospodyňská škola v Klimkovicích. Zdařilá exkurse zakončena filmem „Pevnost zatracených“ v kateřinském kině.

V podzimním období se vyskytly hojně polní myši. Bylo mnoho vydáno na různé prostředky. Avšak teprve podzimní plískanice učinily přítrž této pohromě.

Počátkem listopadu vykonána sbírka ve prospěch Dětského dne. V obci vybráno 28 Kč, z obecní pokladny věnováno 50 Kč a ve škole vybráno 91, 80 Kč, takže posláno celkem 169, 80 Kč dne 5. listopadu.

V neděli dne 15. listopadu sehrála Vzdělávací jednota hru „Má matička chudá byla“. Souhra i návštěva pěkná.

Dne 2. prosince pořádána ve škole přednáška se světelnými obrazy na téma „Kulturní život států Malé Dohody.“

Dne 12. prosince byla druhá přednáška se světelnými obrazy na téma „Budme připraveni“. Přednášel pisatel kroniky.

V neděli dne 6. prosince sehrál republikánský dorost divadlo „Sojčí pero“. Souhra pěkná, ale účast slabá.

Dne 20. prosince předvedla škola pěkné a výpravné divadlo „Zahrada míru a lásky“ za vrcholné výpomoci dospělých. O významu vánočních svátků přednesl řídící učitel. Po divadle uspořádána slavnost vánočního stromku a bohatá nadílka.

Ze zemského hasičského fondu došla pro zdejší hasičský sbor dne 30. prosince podpora ve výši 782, 50 Kč, pro Choltice 637, 50 Kč.

Rok 1937

Příčiněním správy školy bylo zavedeno stravování školních dětí. Okresní péče o mládež věnovala na ten účel 130 Kč, zdejší obec 150 Kč, od 36 stravovaných dětí vybráno 36 Kč. Se stravováním započato 12. ledna. Skončeno 23. března. Podělovala pí Lída Malíková, choť starosty obce. Vydáno 720 dávek chleba a mléka.

V neděli 10. ledna pořádala Vzdělávací jednota ples za hojně účasti.

V úterý 25. ledna pořádala místní osvětová komise opětně přednášku se 114 obrazy na thema: „Nynější Rusko“. Účast hojná.

V neděli 7. února pořádána opětně přednáška se 70 světelnými obrazy na thema „Význam populace pro život národů“. Účast hojná.

V pátek 12. února zemřel v nemocnici člen obecního zastupitelstva a místní školní rady p. Josef Kavan po smrtelném úrazu v lihovaře. Zanechal 10 nezaopatřených dětí. Pochován 16. února za přečetné účasti.

V sobotu 27. února pořádána přednáška se 108 světelnými obrazy na thema: „Spolupráce rodiny se školou na zdraví dítěte“ za účasti 68 osob.

Byla obnovena knihovni rada. Předsedou zvolen p. Josef Salzmann, jednatelem a knihovníkem pan Hynek Malík, říd. uč., pokladníkem p. Antonín Šelder, členy pp. Jindřich Lhotský a František Šelder.

Dne 23. ledna oznámena jména velitelů jednotlivých služeb CPO. Velitelem CPO jmenován p. Hynek Malík, velitelem požárním p. Vojtěch Švan, velitelem samaritánské služby p. Jan Rýž, asanční služby p. Frant. Šelder, poplachové a zatemňovací služby p. Vítězslav Vicherek, pořádkové a bezpečnostní služby p. Jan Kiršner. Všichni rádi pracovali a konány časté kursy a

cvičení. Pro uvedené velitele konán v Opavě dne 2. února informační kurs. Kurs pro velitelé konán v Opavě dne 9. června. Speciálního kursu pro velitelé CPO dne 1., 2. a 3. října se zúčastnil v Olomouci Lutíně velitel zdejší CPO p. Hynek Malík. Vyzbroj pomalu doplňována. pro velitelé zakoupeny masky.

V neděli dne 14. února konala Matice Opavská jubilejní valnou hromadu. Obec zastupoval zdejší řídící učitel.

Teprve dne 23. února dáno formálně zásadní povolení k zahájení provozu elektrické sítě.

Ve dnech 21. a 28. února pořádán v Opavě pro obecní kronikáře kurs vedení pamětních knih. Zúčastnil se též zdejší kronikář.

V březnu konána sbírka ve prospěch Masarykovy ligy proti tuberkulóze. Sebráno 60, 50 Kč a odesláno 24. března 1937.

V únoru a počátkem března konány pilné přípravy k důstojné oslavě 87. narozenin pana presidenta Osvoboditele.

V sobotu dne 6. března konána školní oslava.

V neděli 7. března konána oslava pro občanstvo. O díle p. presidenta přednášel p. prof. Fr. Stavař z Opavy. Ostatní část zdárně vyplnily školní děti.

Dne 12. března přišla do obce 3členná komise okresního úřadu, by prozkoumala vhodnost učebny pro II. třídu. Byla schválena.

Dne 14. března sehráno Vzdělávací jednotou divadlo „Světlo jeho očí“.

Dne 21. března odeslán výnos sbírky 74, 50 Kč na opravu velehradské basiliky.

V březnu měla býti konána sbírka ve prospěch IV. Masarykova dne čsl. zahraničí. Místo sbírky poslán z obecní pokladny obnos 10 Kč dne 24. března.

V rámci mírových oslav Čsl. Červeného kříže byla konána sbírka, jež vynesla v obci 10 Kč, ve škole 44 Kč. Obnos odeslán 10. dubna.

Dle došlého zúčtování vypilo se v roce 1936 ve zdejší obci 80, 2 hl piva.

Od 11. března do 20. dubna byl konán ve škole samaritský kurs CPO. Docházelo do něj přes 50 osob a to 2 krát týdně po 2 hodinách. Přednášel obvodní lékař p. Dr. Vasil Magliona ze Stěbořic. Zkoušce se podrobilo 40 osob. Tím byly opětně doplněny řady pracovníků pro CPO. Pro asanační službu byly zakoupeny 3 přilby.

Dne 29. března konali branci taneční zábavu za hojně účasti.

Ve čtvrtek dne 8. dubna konána poslední přednáška se 111 světelnými obrazy na thema „Podnebí a člověk“. Během zimního období konáno 6 přednášek, jichž se zúčastnilo 380 osob a 198 dětí.

Ježto vypršelo funkční období zdejší místní školní rady, byla proto navržena nová. Ustavující schůze konána dne 9. května. Okresní úřad zastupoval p. okr. škol. insp. Josef Pupík.

Komisionelní výlohy 40 Kč.

Večer téhož dne předvedla Vzdělávací jednota divadlo „Tchyně odzbrojuje“.

Jaro slibně a předčasně započalo. V dubnu se počasí zhoršilo. Bylo chladno, pršelo a sněžilo.

V květnu se počasí poněkud zlepšilo. Koncem května začínalo býti už sucho a teplo. Červen a červenec byly velice suché. Žně započaly v půli července. Rychle spěly ke konci. Počátkem srpna začalo pršet, a proto žně byly ukončeny teprve v půli srpna. Zrno bylo lepší minulého roku.

Dne 30. května konán v Opavě „Branný sraz mládeže“. Vše se velice vydařilo a dávalo plnou naději na zdarnou budoucnost našeho dorostu. Počátkem května zahájena v Litultovicích předvojenská výchova. Instruktorem jmenován kapt. v zál. p. Fr. **Lobek** z Opavy.

Dne 6. června konán v Opavě Matiční den za hojně účasti. Sběrka v obci vynesla pouze 32 Kč.

V neděli 27. června konal zdejší hasičský sbor v lese u myslivny hasičskou slavnost.

Okresní úřad v Opavě zakázal výnosem č.: 460-/1-I/21 ze 19. dubna psáti do pamětních knih o opevňovacích pracích na pohraničí. Tímto zákazem budou v budoucnu o mnohém zajímavém neuvědoměni.

V pátek 23. července zemřel v Moravské Ostravě poslední zemský prezident slezský p. Josef Šrámek. Vykonal mnoho pro Slezsko, avšak nemohl zabránit spojení Slezska s Moravou.

Dne 6. srpna byla u větrného mlýna v Cholticích, náležející p. Konrádu Romfeldovi usmrcena nešťastnou náhodou devítiletá Helena Bemišková. Při hře se dala na křídle mlýna vytáhnouti vzhůru. Spadla však a zabila se.

Radostným dnem pro Slezsko byl 23. srpen. Toho dne zavítal do Opavy 2. prezident Československa p. Dr. Eduard Beneš. Tisíce lidu spěchalo uvítati svého představitele. Též i mnoho zdejších občanů jelo s dětmi vítati vzácného hosta. Před divadlem na tribuně byl slavnostně uvítán. Odpověděl stručně česky a dlouhou řečí německy. Nabádal občanstvo ke shodě a rozvaze. Budoucnost ukáže výsledek řeči.

Dne 12. září konána velká manifestace slezského lidu na Ostré Hůrce. Oslavovány též sedmdesáté narozeniny velkého slezského barda Petra Bezruče.

V pondělí ráno 13. září roznesla se zpráva, že dodýchalo šlechtivé srdce zakladatele slezských hasičů a národního bojovníka řídicího učitele Rudolfa Gudricha. Pohřeb konán 16. září za ohromné účasti v Opavě.

V úterý časně ráno dne 14. září hlásalo radio do světa přesmutnou zprávu, že v lánském zámku dodýchalo ve 3 hodiny 29 minut nejšlechtivější srdce prvního presidenta ČSR Dra T. G. Masaryka. Smutek zavládl v srdcích všech věrných Čechů i všeho vzdělaného světa. Ten den bude zapsán v dějinách republiky jako nejsmutnější.

Dne 21. září byl náš Osvoboditel uložen do prosté hrobky v Lánech. V den pohřbu konána ve škole tryzna za hojně účasti občanstva. Do Prahy poslán soustrastný telegram. Národ bude vděčně vzpomínati svého Osvoboditele.

Ve znamení smutku byly konány letošní oslavy – 28. října. Oslavovali jsme tento výroční den po prvé bez Něho.

Koncem října konána sbírková akce „Dětský den“. Ve škole vybráno 80, 50 Kč, v obci 30 Kč, z obecních prostředků 50 Kč.

Dne 7. listopadu předvedla Vzdělávací jednota hru „Zrádce mezi námi“.

V neděli 19. prosince bylo s dětmi sehráno divadlo „Nebát se a nedat“ od Frant. Baleje.

Vypomáhaly i dospělé osoby. Divadlo se plně zdařilo. Letos nebyla dětem uspořádána vánoční nadílka.

O vánočních svátcích roznesla se zpráva, že slintavka a kulhavka se přenesla z Německa i do země Moravskoslezské. Vyskytla se ve Zlatníkách. Přes přísná opatření se šířila po celé zemi a nadělala velikých škod. Omezila úplně spolkový a společenský život. Leč epidemie nedbala ochranných opatření a volně se šířila krajem.

Rok 1938

Tento rok bude psán v pamětní knize přesmutným písmem, proto ponechávám jeho vepsání do této pamětní knihy, kterou jsem s velikou láskou a pečlivostí zakládal a vedl, pisateli povolanějšímu a tomu, jenž celý rok prožije v této obci. Ten necht' dle pravdy vše zapíše!